

കേരള സർവകലാശാല

ഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി-അങ്കം 107

കൃതാശ്ചാന

പ്രസാധകൻ

കെ. രാഘവൻ പിള്ള, ബി. ഏ. (ഭാഷാശാസ്ത്രം)
പി എച്ച്. ഡി., (ലണ്ടൻ)

കൃതേ റർ

ഓറിയൻറൽ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് റ്റംബ് ലൈബ്രറി
തിരുവനന്തപുരം

1960/1135

ചകുപ്പുവകാശം സുരക്ഷിതം]

[വില രൂ. 2

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

UNIVERSITY OF KERALA

MALAYALAM SERIES

No 107

KŪTĀSAPPĀNA

EDITED BY

K. RAGHAVAN PILLAI, B. A. (HONS), PH. D. (LONDON)

CURATOR

ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY

UNIVERSITY OF KERALA

TRIVANDRUM

1960/1135

All rights reserved

[Price Rs-2

ഭാഷാഗ്രന്ഥവലി-അങ്കം 107

ക്രൈസ്തവഗാന

പ്രസാധകൻ

കെ. രാഘവൻ പിള്ള, ബി. എ. (ഓണേഴ്സ്)
പി എച്ച്. ഡി., (ലണ്ടൻ)

കച്ചേരി റൂമ്

ഓറിയൻറൽ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ്സ് ട്രസ്റ്റ് ലൈബ്രറി
തിരുവനന്തപുരം

1960/1135

പകർപ്പവകാശം സുരക്ഷിതം]

[വില രൂ. 2

അവതാരിക

സർവ്വകലാശാലാഹസ്തലിഖിതഗ്രന്ഥശാലയിൽ നിന്നും 107-ാം നമ്പരായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ക്രിസ്തുമതഗ്രന്ഥമാണ് കൂതാശപ്പാന. ഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി 92-ാം നമ്പരായി ഞാനമൃതമാല എന്നൊരു ക്രിസ്തീയഗ്രന്ഥം ഇതിനു മുമ്പ് ഇവിടെനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫാദർ പൗലീനോസ് 'മിശിഹാടെ പാന' എന്നും, മറ്റു ചില പ്രസാധകന്മാർ 'പുത്തൻ പാന' എന്നും നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് 'ഞങ്ങൾ കൂതാശപ്പാന' എന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു വേണ്ടി അത്രാന്താ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാഠ്രിയാണ് ഈ കൃതിയുടെ കർത്താവ്. ഈ കൃതിയെ സംബന്ധിച്ചു അനുവാചകന്മാർ അവശ്യാ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ പേരിനു വന്നു ചേർന്ന വൈവിധ്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. മീനച്ചൽ, കുറിച്ചിത്താനാ പുതുമന ഇല്ലത്തു ശ്രീ. നാരായണൻ നമ്പൂതിരിയുടെ പക്കൽ നിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഞങ്ങൾ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ "കൊല്ലവർഷം 912-മാണ്ടു കാത്തിക മാസം 12-നു എഴുതിത്തീർത്ത കൂതാശപ്പാന പുസ്തകം സമാപ്തം" എന്നു കാണുന്നു. ആ രേഖയെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു 'ഞങ്ങൾ കൂതാശപ്പാന' എന്ന പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത കൃതിയെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ കർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ പലരും ഇതിനു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1790-മാണ്ടിടയ്ക്ക് അർണ്ണാസ് പാഠ്രിയുടെ വിവിധകൃതികളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം പൗലീനോസ് പാഠ്രി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഈ കൃതിയെ 'മിശിഹാടെ പാന' എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മഹാകവി കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർകളെക്കൊണ്ടു പരിശോധിപ്പിച്ചു ഈ കൃതിതന്നെ മാനാനം

പ്രസ്ഥിത അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ പുത്തൻ പാഠന എന്ന പേരാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അതിൽ 13 പാദങ്ങളേ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. ഫാദർ സി. കെ. മററത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഫാദർ പൗലീനോസ് പാട്രിയുടെ മിശിഹാടെ പാഠന എന്ന പേരാണ് സ്വീകാര്യമെന്നാണ്. ഫാദർ മററം പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള നാലു പതിപ്പുകളും നാലു വിധത്തിലുള്ളതാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അർജ്ജന്റീനാ പാട്രി കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ചില പഴയ പാഠകൾ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതു കണ്ടതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ഇതിനു പുത്തൻ പാഠന എന്ന പേരു കൊടുത്തതെന്നാണ് ഡാ. പി. ജെ. തോമസ് സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശ്രീ. എം. മുഹമ്മദ് പുത്തൻ പാഠന എന്ന പേരുതന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ പണ്ഡിതന്മാരായ പലരും പല പേരിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യവഹരിക്കാൻ ഇടയായത്, പാട്രിയുടെ കൃതികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കാത്തതു കൊണ്ടു വന്നുപോയ പിശകാണെന്നാണ് ഫാദർ മററം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ തെളിവിലായി പൗലീനോസ് പാട്രി രചിച്ചിട്ടുള്ള India Orientalis Christiana എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ പരാമർശം പൗലീനോസ് പാട്രി എഴുതിയിട്ടുള്ള സംസ്കൃതവ്യാകരണഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാക്സ് മുളർയുടെ പരാമർശം അർജ്ജന്റീനാ പാതിരി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ 43-46 വരെയുള്ള പേജുകളിൽ ഫാദർ മററം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു.

മിശിഹാടെ പാഠന എന്നും പുത്തൻ പാഠന എന്നും അർജ്ജന്റീനാ പാട്രിയുടെ ആദികൃതിയെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഈ പാഠനപ്രബന്ധത്തിന് പേരുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള കൃതാശ്ചാന എന്ന പേരേ അംഗീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ഇനി ഈ കൃതിയിലെ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തെ സംബന്ധിച്ച് അല്പം പ്രസ്താവിക്കാം. ഫാദർ പൗലീനോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഒരു കൃതിയിൽ അണ്ണോസ് പാട്രിയുടെ കൃതികളുടെ ഒരു പട്ടിക ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തേതു് 'മിശിഹാടെ പാനയ്യാ' നാലാമത്തേതു് 'ഉമ്മാടെ ഭുഖവു'മാണു്. ഉമ്മാടെ ഭുഖം ക്രൂതാശ്ചാനയിലേ പന്ത്രണ്ടാം പാദമാണു്. ഈ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തെ ഒരു പ്രത്യേക കൃതിയായിട്ടാണു് ഫാദർ പൗലി:നാസും ഫാദർ സി. കെ. മററവും പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. മഹാകവി ഉള്ളൂർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യചരിത്രം മൂന്നാം ഭാഗം 226-ാം പേജിൽ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തിൽ നിന്നും ചില വരികൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു് ഇതു് പുത്തൻ പാനയിൽ നിന്നെടുത്തതാണെന്നു് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എ. മുമ്മാർ, പുത്തൻ പാനയെ സാബന്ധിച്ചു് "പുത്തൻപാനയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രവ്യാകരണത്തിൽ തറച്ചു കിടക്കുവാനുൾ സ്വപ്നമെന്നു കാണുന്ന കന്യകാ മറിയത്തിന്റെ നിമ്ലഭഭുഖമാണു് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്" എന്നാണു് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. "ഈ പാനയുടെ പന്ത്രണ്ടാം പാദം ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്താൽ തന്റെ മാതാവിനുള്ള കഠോരവ്യസനത്തിന്റെ വിവരണമാണു്" എന്നു ഡാ. പി. ജെ. തോമസ്സും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തെ ഒരു പ്രത്യേക കൃതിയായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ തീരെ നിർവാഹമില്ലെന്നാണു് ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായമെങ്കിലും അവർ ആ കൃതിയെ വേണ്ടവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടല്ല ഈ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവിച്ചിരിക്കുന്നതു്" എന്നാണു് ഫാദർ മററും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കി പറയുകയാണങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തെ ഒരിക്കലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു് ഒഴിവാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നാം പാദം മുതൽ പതിനാലാം പാദം വരെ തുടർച്ചയായിട്ടാണു് ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. പതിനാലു പാദങ്ങളുടെയും കൈയ്യടയ്ക്കാദരമുണ്ടാണു്. ഒരു കൃതിയിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗത്തെ പ്രത്യേകത കൊടുത്തു വർണ്ണിക്കുകയും അതിൽ വായനക്കാർക്കു കൂടുതൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് എന്തെങ്കിലും ഒരു വിശേഷം കല്പിക്കുകയും കവികളുടെ പതിവാണ്. ഇതിനു മഹാഭാരതത്തിലേ കണ്ണപർവ്വം, അധ്യാത്മരാമായണത്തിലേ സുന്ദരകാണ്ഡം മുതലായവ ഉദാഹരണങ്ങളാണു്.

യേശുക്രിസ്തുവിനോടു പാപികൾ കാണിച്ച കൊടുചെയ്തുകൊടുത്ത നേരിൽ കാണാൻ ഇടവന്ന ഒരു മാതാവിന്റെ ഭൃത്യമായ ചേതോവികാരങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് പറ്റിയ വൃത്തം 'നതോന്നത'യാണന്ന് അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു തോന്നിയതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ആ പാദത്തിന് ഒരു വൃത്തവ്യത്യാസം വരുത്തിയതു് എന്നു വിചാരിക്കാം. അല്ലെങ്കിലും പന്ത്രണ്ടാം പാദം ഒരു പ്രത്യേക കൃതിയാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രം സമഗ്രമായി വർണ്ണിക്കുകയാണു് കവിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നു വ്യക്തമാണു്. അങ്ങനെയൊന്നിൽ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന കഥ ക്രിസ്തുദേവന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലേ ഒരു ഭാഗമാണു്. അതു മാറ്റിയായാൽ ജീവചരിത്രകഥ അപൂർണ്ണമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഇതിലെ പന്ത്രണ്ടാം പാദം ഭിന്നമാണെന്നു പറയാവുന്നതല്ല. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള താളിയോലമാതൃകയുടെ വെളിച്ചത്തിലും ഈ അഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പന്ത്രണ്ടാം പാദം കൂടി ഉൾപ്പെട്ടതാണു് പുത്തൻ പാത എന്ന അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഉള്ളൂർ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണികൾ പന്ത്രണ്ടാം പാദത്തിൽ നിന്നെടുത്തതായാൽ ഫാദർ മററം, മഹാകവിയുടെ നിഗമനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ഞങ്ങൾക്കു് അംഗീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും ഫാദർ പെലീനോസിന്റെ ലിസ്റ്റിൽ ഒന്നാം നാലാം നമ്പരുകളായി കാണുന്നതു് രണ്ടു ഗ്രന്ഥമാണെന്നും അതിൽ നാലാം നമ്പർ ഗ്രന്ഥം ഇതേവരെ ആരും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല എന്നും ഇതിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായിട്ടുള്ള സംസ്കൃതവ്യാകരണം ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. അതുകൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടാം പാദം കൂതാശ്ലാപനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നും തെളിയുന്നു.

കൂതാശ്ലാപനയിലേ ഇതിവൃത്തം ബൈബിളിലേ, ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരഗതിവരെയുള്ള കഥയാണു്. മഹാകവി കട്ടക്കയത്തിന്റെ യേശുവിജയത്തിലേ ഇതിവൃത്തവും ഇതുതന്നെയാണു്. പാതയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം

കറച്ചു കൂടി വിസ്തരിച്ചാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാദം-
പ്രതിയുള്ള വിസ്താരം അപ്രസക്തമായതിനാൽ അതിനൊരുവെ-
ടനിലില്ല.

അഷ്ടാസപാഠിയുടെ മിക്കകൃതികളിലേയും ഭാഷാരീതി
സാമാന്യം കഠിനമാണെന്നാണ് വയ്പ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ചതുരന്ത്യം തുടങ്ങിയുള്ള കൃതികൾ വായിച്ചാൽ നമുക്കു അതു മന-
സ്സിലാകുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പാിച്ചത് സംസ്കൃതമാണ്.
സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമായിട്ടേ മലയാളത്തെ
പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുള്ള എഴുത്തച്ഛന്റെ
കൃതികളും മറ്റും പ്രൗഢങ്ങളുമാണല്ലോ. തമിഴ് ചേന് മലയാള-
ത്തെ മലയാണമയായും അതു സംസാരിക്കുന്നവരെ പ്രാകൃതന്മാരാ-
യിട്ടുമാണ് അഷ്ടാസപാഠി ധരിച്ചിരുന്നത് എന്നു അദ്ദേഹത്തി-
ന്റെ ഭാഷാകൃതികൾ പഠിക്കുന്നവർക്കു കാണാം. പുത്താനത്തി-
ന്റെ ജ്ഞാനപ്പാനയാണ് കൂതാശപ്പാനയുടെ നിമിതിക്കു്
അഷ്ടാസപാഠിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. അതു-
കൊണ്ടാണ് കൂതാശപ്പാനയുടെ ഭാഷാരീതി പൊതുവേ ലളിത-
മായതെന്ന അഭിപ്രായവും പരിഗണനാർഹമാണ്. സപ്പിണിയും
നന്താനയയും ആണ് ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തങ്ങൾ.

കവിയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെക്കുറിച്ചും
അപ്പം അറിഞ്ഞിരിക്കണമല്ലോ. ഫാദർ പൗലീനോസ് പ്രസിദ്ധ-
പ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പട്ടിക അനുസരിച്ചു് താഴെ പറയുന്നവയാണ്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

1. മിശിഹാടെ പാന
2. ചതുരന്ത്യം
3. ഉമ്മാപാറം
4. ഉമ്മാടെ ഭുഖം
5. ഉമ്മാടെ വ്യാകുലപ്രബന്ധം
6. ജനോവാ പാറം
7. സംസ്കൃത വ്യാകരണം
8. നിഘണ്ടു (മലയാളം സംസ്കൃതം പോർട്ടുഗീസ്)
9. മലയാളം പോർട്ടുഗീസ് വ്യാകരണം
10. ആവേ മാർസ്സേള്ളാ.

അഷ്ടാസപാഠി, മലയാളം, സംസ്കൃതം, ലത്തീൻ മുതലായ ഭാഷകളിൽ പല കൃതികളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ

രചിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികൾ റോമിലുള്ള രാജകീയ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലൊന്നിൽ വസിഷ്ടസാരം, ചില ഉപനിഷത്തുകൾ, വേദാന്തസാരം, അഷ്ടാവക്രഗീത എന്നീ സംസ്കൃതകൃതികളുടെ മുദ്രകുരുൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിലേ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു വിദേശീയ മിഷണറി നാട്ടുഭാഷകൾ പഠിച്ചു ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് കാഴ്ചവയ്ക്കണമെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടി ആ മഹാൻ അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗത്തെ നാം വിലമതിക്കേണ്ടതാണ്. കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അച്ഛാസ പാട്രിയുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമത്തെ വളരെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അച്ഛാസ പാട്രി ഹംഗറിയിൽ ഓസ്റ്റാബ്രൂക്കിനു സമീപമുള്ള ഓസ്റ്റാൻ കാപ്പലിൽ ജനിച്ചു. ഓസ്റ്റാബ്രൂക്ക് സെമിനാരിയിൽ വെച്ച് ഫാദർ വെബ്ബറുമായി പരിചയപ്പെട്ട ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരാൻ തീരുമാനിച്ചത്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് 18 വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഗോവാക്കാരുടെ അഭിപ്രായം 1681-ൽ അല്ല 1680-ൽ അണ് അച്ഛാസ പാട്രി ജനിച്ചതെന്നാണ്. മൂന്നു ഫാദറന്മാരൊരുമിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നത്. 1699-ൽ അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു ചേർന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിട്ടുള്ള വിദേശീയ മിഷണറിമാരിൽ അതി പ്രഗത്ഭനായ ഒരു പണ്ഡിതനും മഹാകവിയും ആയിരുന്നു അച്ഛാസ പാട്രി. അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ വന്ന് ആദ്യം താമസിച്ചത് അമ്പഴക്കാട്ടുള്ള ഈശോസഭക്കാരുടെ ആശ്രമത്തിലാണ്. സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർ കൂടുതലായി ഉണ്ടായിരുന്നത് തൃശ്ശിവപേരൂർ ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അമ്പഴക്കാട്ടു നിന്ന് തൃശ്ശിവപേരൂരേയ്ക്ക് താമസം മാറി. താമസം മാറിയെങ്കിലും ഉദ്ദേശം ഫലിക്കുന്നതിനു കാലതാമസം നേരിട്ടു. വിദേശത്തു നിന്നു വന്ന ഒരു സാധുവിനെ അയാളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ആണെങ്കിലും സംസ്കൃതം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്നു നമ്പൂതിരിമാർ വിചാരിച്ചു. ഒടുവിൽ അങ്കമാലി സ്വദേശികളായ രണ്ടു നമ്പൂതിരിമാർ അച്ഛാസ പാട്രിയെ

സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി യുഡി-
ഷ്ചിരവിജയം കാവ്യമാണ് പഠിച്ചത്. അവർ രാമായണം,
അമരകോശം, സിലരൂപം തുടങ്ങിയുള്ള അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
അദ്ദേഹത്തിന് പഠിക്കാൻ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സാക്ഷാൽ പേര് John Ernest Hanxleden എന്നായിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ വന്ന് സംസ്കൃതം പഠിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം
പാഠിമാർ ഉണ്ടെങ്കിലും പരമമായ നിലയിൽ അതിനെ ഉപ-
യോഗിച്ചത് അണ്ണാസ് പാഠിയാണെന്ന് നമുക്ക് അദ്ദേഹ-
ത്തിന്റെ വിവിധഭാഷകളിലുള്ള സാഹിത്യസേവനങ്ങൾ
കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. പാഠി കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന
കാലത്ത് മിക്കവാറും വടക്കൻ ദിക്കുകളിലുള്ള പള്ളികളിലും
അതിൽ കൂടുതൽ കാലം വേലൂർ പള്ളിയിലുമായിരുന്നു കഴിച്ചു-
കൂട്ടിയത്. അവിടെ പാഠി ഒരു പള്ളി പണികഴിപ്പിച്ചി-
ട്ടുണ്ട്. മാക്സ് മുജർ, വ്യാൺഷ് ലീഗൽ, ബെൻഫി തുടങ്ങിയ
പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാർ പാഠിയുടെ സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യത്തെ
വളരെ പ്രശംസിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽ അദ്ദേ-
ഹത്തിന്റുണ്ടായിരുന്ന പാണ്ഡിത്യം അതിശയനീയമായിരുന്നു
എന്നും, അതു സന്ദർശനസാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് കഴിവുണ്ടാ-
യിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതിന് അദ്ദേഹവും ഒരു നമ്പൂതിരിയുമായി
ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭാഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു കഥ
നിലവിലുണ്ട്.

എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ കേരളീയർക്കു എത്രമാത്രം പ്രയോ-
ജനപ്പെടുന്നുവോ, അതു പോലെ തന്റെ കൃതികളും കേരളീയരായ
ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിന് ഭാഷാവൃത്തങ്ങളും
മറ്റും സ്വീകരിച്ചു അവ രചിക്കണമെന്ന് പാതിരിക്കു അത്യാ-
ഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടി എഴുത്തച്ഛന്റെ ശിഷ്യന്മാ-
രായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നു എഴുത്തച്ഛൻകൃതികളിലുള്ള ഈശ്വര-
പരമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പാതിരി വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കുകയും
ചെയ്തു. അതു പാഠി എത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയെന്ന്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ക്രൈസ്തവ-

സമുദായത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്ത ഭാഷാസേവനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എഴുത്തച്ഛൻ എന്നു അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യാം.

പതിനെട്ടാമത്തേ വയസ്സിൽ കേരളത്തിൽ വന്ന പാതിരി പല ബലപ്പാടുകൾക്കിടയിൽ സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും പരിനിഷ്ണാതമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു, സ്വസമുദായത്തിനു വേണ്ടിയാണെങ്കിലും ഭാഷയ്ക്കു മുതൽക്കൂട്ടായി എണ്ണമറ്റ കൃതികൾ രചിച്ചിട്ട് 1732 മീനം 20-ാം- വാഴ് പള്ളിയിൽ വച്ച് കാലം ചെയ്തു.

1699 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ സഹപ്രവർത്തകരായ മറ്റു മൂന്നു പാദ്രിമാരോടൊത്തു കേരളത്തിൽ വന്ന അർണ്ണാസ് പാദ്രി, മതപ്രവാചകൻ, സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ, ഭാഷാപണ്ഡിതൻ, കവി, ഗവേഷകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പരിശോഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. നീണ്ട മുപ്പത്തിയൊന്നു വർഷം അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയതായി കാണുന്നു. ഇതിൽ ഏറിയ കൂറും ഭാഷാപഠനത്തിനും ഭാഷാസേവനത്തിനുമായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമകൃതിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന കൂതാശ്വാനയുടെ ഒരു പഴയ താളിയോലമാതൃക പിഴ തീർത്ത് സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരേ ഒരു മാതൃക മാത്രമേ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അച്ചടി വളരെ പുരോഗമിച്ച ശേഷമാണ് ഫാദർ മറ്റത്തിന്റെ 'അർണ്ണാസ് പാതിരി' എന്ന പുസ്തകം കിട്ടിയത്. ട്രൈതാംപാദാ മുതൽ അതും കൂടി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫാദർ മറ്റം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പാവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി സ്വീകാര്യമെന്നു തോന്നിയ പാഠഭേദങ്ങളാണ് ഇതിൽ അടിക്കറിപ്പായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുമതപ്രധാനമായ ഒരു പഴയ കൃതിയെന്ന നിലയിൽ മതഭക്തന്മാരും ഭാഷാഭിമാനികളും ഇതിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ കൃതിയുടെ പ്രകാശനത്തിന് റിസർച്ച് ഓഫീസർ
ശ്രീ. എം. മാധവൻ പിള്ളയും, അസിസ്റ്റന്റ് റിസർച്ച് ഓഫീ-
സർ ശ്രീ. എൻ. ശ്രീധരൻ നായരും എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തിരുവനന്തപുരം

20-5-1960

കെ. രാഘവൻ പിള്ള.

ക്യൂറേറ്റർ

മാന്യസൂക്രിപ്റ്റ്സ് ലൈബ്രറി

ക്രതാശ്ലോകന

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

[ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃക ഈ ഗ്രന്ഥശാലയിലെ L 632-ാം നമ്പർ ഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം ശ്രീ നാരായണൻ നമ്പൂതിരി (പുതുമന ഇല്ലം, കുറിച്ചിത്താനം, മീനച്ചൽ) അവർകൾ അയച്ചുതന്നതാണ്. ഇതിന്റെ മറ്റു മാതൃകകൾ കൈവശം ഉള്ളവർ അവ അയച്ചുതന്നാൽ ഉപകാരമായിരിക്കും.]

ഒന്നാം പാദം

ആദം ചെയ്തു പിഴയാലെ വന്നതും
ഘേദം നാശവും രക്ഷയുണ്ടായതും
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ചൊല്ലുക സത്പരം
സൂക്ഷ്മമാം കഥ കേൾക്കണമവരും.

i

എല്ലാം മംഗലകാരണ! ദൈവമേ
നല്ലചിന്തകളുദിച്ചിടേണമേ
നന്മ നൽകുവാൻ(മു?ഉ)മമാസുഖത്തുകൽ
എന്മനമിതാ വന്ദിക്കണേററവും.

2

ജന്മഭോഷമൊഴിച്ചു രക്ഷിച്ചൊരു
നിർമ്മലനീശോ കാരുണ്യമാകണം
ഉമ്മാകന്യകേ! ശുദ്ധശോഭാനിയേ!
എന്മനോതാപമൊക്കെ നീക്കേണമേ.

3

വാനവർ നിവിയന്മാർ ശ്രീഹന്മാരും
വാനതിൽ വിളങ്ങും പുണ്യവാളരും

ഇടമൊക്കെയും വ്യാപിച്ചു സ്വാമിയും
ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത മഹത്ത്വവും 9

സർവകർമ്മങ്ങൾക്കൊക്കെയും അന്തവും
സർവവസ്തുക്കൾക്കുപയനാമനും
എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും
എല്ലാം തൃപ്തി നിരന്തരപ്രാപ്തിയും 10

എല്ലാം ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ
എല്ലാം സാധിപ്പാനും വശമുള്ളവൻ
ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ
ഒന്നും ഭിഷ്ണുതിയില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ 11

തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം
മററും സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചാരംഭിച്ചും
ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാഭിയിൽ
വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ് വന്നുടൻ 12

എത്ര ഭാരമായുള്ള ലോകങ്ങളെ
ചിത്രം! അലർക്കണം കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു
എത്രയഭ്യാസമായതിൽ നിർമ്മിച്ചു
ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം 13

മാലാകമാരിൽ പ്രതാപമേറിയ
സ്വർണ്ണോകപ്രഭസമൃദ്ധവും സഭാ
സൂക്ഷ്മമക്ഷയം ഭീഷ്മി ലഘുത്വവും
രക്ഷകൻ നല്കി ഭൂത്യാവൃന്ദത്തിനെ. 14

ഇടമൊക്കയും വ്യാപിച്ചു സപാമിയും
ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത മഹത്ത്വവും 9

സർവകർമ്മങ്ങൾക്കുദിയും അന്തവും
സർവവസ്തുക്കൾക്കുദായനാഥനും
എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും
എല്ലാം തൃപ്തി നിരന്തരപ്രാപ്തിയും 10

എല്ലാം ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ
എല്ലാം സാധിപ്പാനും വശമുള്ളവൻ
ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ
ഒന്നും ഭിഷ്ണുതിയില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ 11

തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം
മററും സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചാരംഭിച്ചും
ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാദിയിൽ
വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ്വന്നുടൻ 12

എത്ര ഭാരമായുള്ള ലോകങ്ങളെ
ചിത്രം! അലംകൃഷ്ണം കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു
എത്രയഭ്യാതമായതിൽ നിർമ്മിച്ചു
ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം 13

മാലാകമാരിൽ പ്രതാപമേറിയ
സ്വർല്ലോകപ്രഭസമൃദ്ധവും സഭാ
സൃഷ്ടമക്ഷയം ദീപ്തി ലഘുത്വവും
രക്ഷകൻ നല്കി ഭൂത്യാവൃന്ദത്തിനെ. 14

ധീ സൂരണ മനസ്സിയ തി റശാ
 വിസുയനാമൻ നൽകി സഭാ(ദ്രുദർ)ശം
 തത്പ്രതാപപ്പെരുമയറിവാൻ
 തത്പരനെ സ്മൃതിച്ചാരാധിപ്പാനും

15

ഇപ്രകാരമാരൂപവുണ്ടതിനെ
 തത്പ്രിയത്തോടു സൃഷ്ടിച്ചുനവധി
 അവർക്കാനന്ദമോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ
 ദേവൻ ന്യായപ്രമാണവും കല്പിച്ചു.

16

?അരൂപരൂപമായവനിയതിൽ
 നരവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കും ദാസരായ്
 ഭൂനരകത്തിലായ് വലയുവിധന
 ഭൂനരപ്രാണത്തിന്നു മമ സുതൻ

17

ഭൂതലേ നരനായവതരിക്കും
 ഭൂതനാമനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചു
 നീതിസമ്മതം ചെയ്തു കൃതഫലം
 സന്താനാനന്ദമോക്ഷത്തെ നേടുവിൻ.

18

മേൽവിധിയിതു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ
 ഭവിക്കും സഭാ സങ്കടം നിശ്ചയം.
 പരീക്ഷിപ്പതിനായൊരു കല്പന
 പരമദേവൻ കല്പിച്ചുനന്തരം.

19

സഹാമിതന്നുടെ ന്യായഭയാവിധി
 സുമനസ്സോടു സമ്മതിച്ചു ചിലർ

ആദമേശനെ കണ്ടവർക്കുണം
അസമഭാഗ്യപ്രാപ്തിയും നേടിനാർ. 20

മോക്ഷഭാഗ്യം ഭവിച്ചു മാലാകമാർ
അക്ഷയസുഖം വാഴുന്നാനന്ദമായ്
ശേഷിച്ചു മഹാമുഖ്യസ്വപരൂപികൾ
ഭോഷതപം നിരൂപിച്ചു മദിച്ചുടൻ 21

അവർക്കു ഭേദം നൽകിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ
അവർകളു നികളിച്ചുനേകവും
ഭേദനോടു സമമെന്നു ഭവിച്ചു
ഭേദകല്പന ലംഘനം ചെയ്തവർ. 22

നിന്ദചെയ്തു കണ്ടവിലേശ്വരൻ
നിന്ദാഭാജനനീശ്വരന്തിനെ
ശോഭ നീക്കി വിരൂപവും കല്പിച്ചു
ശുഭരഹിതന്മാരെ ശപിച്ചുടൻ. 23

നിഷ്കരികളെ തട്ടിക്കളഞ്ഞിതു
കഷ്ടമായ മഹാനരകാഗ്നിയിൽ
ദുഷ്ടരായ പിശാചുക്കളൊക്കെയും
നഷ്ടിപ്പെട്ടതിൽ വീണു നശിക്കിലും 24

ദുഷ്ടത ഗുണഭേദമെല്ലാമുണ്ടു
ഒട്ടുമേ കുറവിലവർക്കെങ്കിലും
മുന്നമിഗ്ഗണം സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ
പിന്നെ മനിക്കി പാലതരം 25

ആറാനാളിൽ മത്ത്യരിൽ മുമ്പരെ
 അറവുത്തായിൽ സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ
 ചണ്ണകൊണ്ടൊരു ശരീരരൂപത്തെ
 ഉണ്ടാക്കിയതിൽ ജീവനെപ്പുകിച്ചു 26

ബുദ്ധിചിത്തവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും
 ആദമെന്നൊരു പേരും കൊടുത്തിതു
 പരദീസായിലിരുത്തിയാദത്തെ
 ഏറെ സൗഖ്യമുള്ള സ്ഥലമായതു 27

സൊപ്നത്തിലവൻറയൊരു വാരിയാൽ
 തമ്പുരാൻ സ്രീയെ നിർമ്മിച്ചു തൽക്ഷണം
 ആദിനാഥനു പുത്രരിതെന്നുപോൽ
 ആദം ഹാവായും നരപിതാക്കളായ്. 28

തൽബുദ്ധിയും മനസ്സമതുപോലെ
 നൽകി ഭേദനവർക്കു കരുണയാൽ
 നേരും ബുദ്ധിയിൽ തോന്നീടും നേരിന്നും
 വൈരസ്യമവർക്കിഹയായ് വന്നീടാ. 29

ന്യായംപോൽ നടപ്പാൻ വിഷമമില്ല
 മായമെന്നതു ബുദ്ധിയിൽ തോന്നീടാ.
 സൃഷ്ടിക്കെത്തുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും
 സൃഷ്ടിയായതു ഭൂമിയും വ്യോമവും 30

അവർക്കുപകാരത്തിന്നു തമ്പുരാൻ
 കീഴ്വഴക്കിക്കൊടുത്തു യോവോടെ

സിംഹവ്യാഖ്യങ്ങൾ പക്ഷി നാല്കാലികൾ
അങ്ങനൊക്കെ മനശ്ശൂർക്കു നൽകിനാൻ 31

മൃഗങ്ങൾ വിധിയായവണ്ണമുടൻ
വർഗ്ഗത്താൽ സ്വർഗ്ഗനാഥനെ ശങ്കിക്കും
നക്രചക്രമകരാദിമത്സ്യങ്ങൾ
ഒക്കെയാദത്തിൻ കല്പന കേൾക്കുമേ 32

വൃക്ഷങ്ങൾ പുല്ലും പുഷ്പാദിവർഗ്ഗങ്ങൾ
ഭക്ഷ്യകായ്കനി ക്രമേയമവുണ്ണും
കണ്ടതെല്ലാമനുഭവിപ്പാൻ വശം
ഭണ്ഡത്തിന്നുടെ പേരുമില്ല സദാ. 33

കേടും ഭക്തശുഭമെന്തെന്നറിവില്ല
പേടിക്കുമൊരു ശക്തരിപുവില്ല
ചൈത്യം ദാഹവും തീർപ്പതിനൊക്കവേ
വിയർപ്പെന്നിയേ ഭ്രമി കൊടുത്തിതു. 34

ചിന്തിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അന്തോന്തേശ്ചാനായ ദയാപരൻ
തൽ പിതാവു തനയന്മാർക്കെന്നുപോൽ
തൽപ്രിയത്തോടു കല്പിച്ചു നൽകിനാൻ. 35

പിമ്പവർക്കൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
അമ്പിനോടിച്ചു കാക്കേണം പഥ്യമായ്
തൽപ്പരനെന്നൊരുദയമെപ്പൊഴും
ഉൾപ്പൂവിലവരോക്തനമെന്നിട്ടു. 36

വൃക്ഷമൊന്നു വിലക്കി സർവ്വേശ്വരൻ
 അക്ഷിഗോപരശേഷവും ദത്തമായ്
 ഒന്നമാത്രമതൊരു കായ്കനി
 തിന്നാൽ ഭോഷവും നാശവുമായ്വരും.

37

എല്ലൊഴുമെന്നെയോർത്തു പ്രിയത്താലെ
 ഇപ്രമാണം വഴിപോലെ കാക്കണം
 കല്പനക്കൊരു വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
 എങ്കിൽ ഭാഗ്യവുമന്തരിക്കയില്ല(?)

38

അവർക്കും അവർക്കുള്ള ജന്മത്തിലും
 നിർവ്വിശേഷസൗഖ്യം രസിക്ക സദാ
 കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
 അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗാഭി വാതിൽ തുറന്നുപോം

39

അനന്തമുഖമുണ്ടായ്വരും
 സന്തതിയും നശിക്കുമനന്തരം
 ഇറ്റണ ശുഭഭാഗ്യവും നാസ്തിയായ്
 നിർഗ്ഗണതവ(?)വാരിയിൽ വീണുപോം

40

ഇപ്പടി ഗുണഭോഷഫലങ്ങളും
 തല്പരനരുളിച്ചെയ്തിരുത്തിനാൻ
 ചൊൽപ്പെരിയവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
 ഉൾപ്രസാദിച്ചവരിരിക്കും വിധൗ

41

അല്ലൊഴേ നരകത്തിലസുരകൾ
 ഉൾപ്പൂവിലതിഭേഷം കലൻറെൻ

മുന്നം വാനതിലാഞ്ചുകളായ റാം
സാന്ദ്രശോഭപ്രയോൽ വിളങ്ങുന്നാൾ.

42

അന്നു ദേവതിരുവിളക്കേടുമായ്
വൻനരകത്തിൽ വന്നതിവർ മൂലം
മത്സ്യരാജനെ വന്ദിച്ചാരാധിപ്പാൻ
കീർത്തിഹീനം നമുക്കു ഭവിച്ചിതു.

43

കാത്തുസമ്മതിച്ചില്ലതുകാരണം
കർത്താവു നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചുയോലോകേ
അന്നു നാശം നമുക്കു ഭവിച്ചിതു
ഇന്നരകലത്തിന്നുടെ കാരണം.

44

എന്നതുകൊണ്ടു മാനുഷവർഗ്ഗത്തെ
ഇന്നരകത്തിൽ കൂടെ മുടിക്കേണം
ദേവൻ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതിനത്തരം
ദേവസേവകരെ നശിപ്പിക്കണം.

5

45

ദേവനോടും മാലാകവൃന്ദത്തോടും
ആവതില്ലവരോടു ഫലിച്ചിടാ
എന്നതിനെത്തുപായം നമുക്കെന്നു
വൻനരകപ്പിശാചുക്കൾ ചിന്തിച്ചു.

46

ദേവനിഷ്ഠരവരതുകാരണം
ആവതില്ല നമുക്കവരോടിപ്പോൾ
അവരെ തിരുവിളക്കും കുറയുമ്പോൾ
അവരോടു ഫലിക്കും നമുക്കുമോ.

47

നിന്നുടേയ്ക്കുള്ളിൽ പുകു നാമൊന്നിച്ചു
ചെന്നു വളസവാക്കുവശത്തിനാൽ 53

മത്ത്യരച്ചെതി ചെയ്തു പിഴപ്പിക്കിൽ
കർത്താവു ഭേദിച്ചിട്ടുമവർകളെ
അന്നേരം ശുഭബുദ്ധിയും നീങ്ങിപ്പോം
ഭിന്നമാനസരായിടും മാനുഷർ. 54

പിന്നെ ഞാൻ പല വളസപ്രത്യക്ഷാൽ
ഉന്നതനായ ദേവൻ ഞാനെന്നതു
മത്ത്യസമ്മതമാക്കി വഴക്കുവൻ
കർത്താവെന്നെന്നെ കുന്വിടും മാനുഷർ. 55

അന്നു നിന്നെയും കുന്വിട്ടുകൊള്ളുവാൻ
നിന്നെയെന്റെ മുടിയൊക്കി വണ്ണൻ ഞാൻ
മാനുഷർ നിന്നോടേററം ചെയ്തീടുകിൽ
മാനുഷരോടുപ്രവൃച്ഛിടും ഞാൻ. 56

എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു സത്യം ചെയ്തു
ചെന്നവർ ചെന്നു ഹാവാടെ സന്നിധൗ. 57

ഒന്നാം പാദം കഴിഞ്ഞു

രണ്ടാം പാദം

മാനുഷരെ പിഴപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മാനസഭാഹത്തോടു പിശാചുതാൻ
തങ്കരത്തും ചൈത്ര്യവ്യാജത്താലെ
ശങ്ക കൂടാതെ ഹാവാധോടേകിനാൻ

മങ്കമാർമണിമാണിക്കരത്നം
 വെൺകലപതി കേരക്കൈൻറ വാക്കുകൾ
 നല്ല കായ്കനിയും വെടിഞ്ഞിങ്ങനെ
 അല്ലലായിരിപ്പാനെന്തവകാശം.

2

ചൊല്ലുക പരമാർത്ഥമെന്നോട നീ
 നല്ല സാധുത്വം ചൊല്ലിത്തരുവൻ ഞാൻ
 എന്തസ്മരൻ മധുരം പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ചൊന്നവനോടു നേരായ വാത്കൾ.

3

കണ്ടതെല്ലാമടക്കി വാണീടുവാൻ
 ദണ്ഡമെന്നിയേ കല്ലിച്ചു തമ്പുരാൻ
 വേണ്ടുന്നതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വേണ്ടുന്ന വരവും തന്നു ഞങ്ങൾക്കു.

4

പിന്നെയീമരത്തിൻറ കനിയിൽ
 തിന്നരുതെന്നു പ്രമാണം കല്ലിച്ചു
 ഈ വിധി കടന്നിടനി തിന്നുകിൽ
 അപായ(വു?)മനവധി നാശവും.

5

ഇപ്പടി ദേവന്ത്രായവിധികളും
 കൽപ്പനപോലെ കാത്തിരിക്കുന്നിതു.
 ഹാവായിങ്ങനെ ചൊന്നതിനത്തരം
 അവൾ സമ്മതിപ്പാനസുരേശനും.

6

വഞ്ചനയായ വഞ്ചിവാക്കുകൾ
 നെഞ്ചകം തെളിമാരചെയ്തവൻ

കണ്ട കായ്കനിയുണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങനെ
കണ്ഠരായ് നിങ്ങൾ വാഴ്വതഴുകിത്തോ.

7

സാരമായ കനി ഭൂജിച്ചിടാതെ
സാരമീന ഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചു
നേരിയാതെ സാരരമിതരായ്
പാരിൽ മുഗസമാനമെന്തിങ്ങനെ.

8

എത്ര വിസ്മയമായ കനിയിൽ
ഭദ്രമല്ലെന്റെ വാക്കെന്നറിഞ്ഞാലും
നന്മയും ശുഭമേറിയ കായ്കനി
തിന്മാനം രചിയുണ്ടതിനേറവും.

9

ഭാഗ്യമായ കനിയിൽ തിന്നുവാൻ
യോഗ്യരോ നിങ്ങളെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ
അററമില്ലിതുതിന്നാലിതിൻ ഗുണം
കൊറവർക്കറിയാമെന്നതേ വേണ്ടൂ.

10

ദിവ്യമായ കനിയിൽ തിന്നുകിൽ
ദേവൻ സമമായ് വരും നിങ്ങളും
അയ്യതുകൊണ്ടു ദേവൻ വിരോധിച്ചു
അയ്യപായത്തട്ടില്ല ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ.

11

സ്നേഹം നിങ്ങളെയുണ്ടെന്നതു കൊണ്ടു
മഹാസാരരഹസ്യം പറഞ്ഞു ഞാൻ
ചൊന്ന സാരം ഗ്രഹിച്ചിതു തിന്നുകിൽ
വന്നിടം സർവ്വഭാഗ്യമറിഞ്ഞാലും.

12

ഓഷ്ണിഷ്ഠം പഠത്തതു കേട്ടവരും
കഷ്ടമക്കനി തിന്നു പിഴച്ചുവോ
നഷ്ടമായെന്നറിയാതെ പിന്നെയും
ഇഷ്ടഭക്ഷ്യമായ്നൽകി ഭോഷിനും.

13

നേരേ ചെന്നവരും നിന്നു പറയുന്ന
നേരം മോഹവികാരം കലന്നവൻ
മാവാതകൾ മനോദാഹമാകയാൽ
അവരുകിന്ദ്രം വരുവതിന്നാഭവും.

14

ദേവകല്പന ശങ്കിച്ചിടാത്തവൻ
അവരും ചൊന്നതു സമ്മതിച്ചുക്കനി
തിന്നവൻ പിഴപെട്ടോരനന്തരം
പിന്നെയും ദേവഭൂതി ധരിച്ചില്ല.

15

മോഹദാഹം മനസ്സായിരിക്കുമ്പോൾ
മഹാകാരണ്യദേവനതു കണ്ടു
താതൻ തന്റെ തനയരോടെന്നപോൽ
നീതിമാനഖിലേശ്വരൻ കോപിച്ചു.

16

ചെയ്തു ദോഷത്തിന്നത്തരമല്ലൊഴേ
സുതാപത്തോടനുഭവിച്ചാരവൻ
ആദം നീയെവിടെത്തന്നരുൾചെയ്ക
നാദം കേട്ടു കലുഷി പരദീസം.

17

ആദ്യമഴകേറിയ ഭായ്യയും
ഭീതിപൂണ്ടു ഭ്രമിച്ചു വിറച്ചുടൻ
ദൈവകല്പനനാദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ
ദൈവികമുള്ളിൽ പൂർണ്ണനാദവും

18

ദൈവന്ത്രായം കടന്നതു ചിന്തിച്ചു
ദൈവമേ പിഴച്ചെന്നവൻ തേറിനാൻ
നാണമെന്തെന്നറിയാത്ത മാനുഷർ
നാണിച്ചു പത്രവസ്ത്രം ധരിച്ചുടൻ.

19

വൻപു മോഹിച്ചുസുരനോടൊന്നിച്ചു
പാമ്പു മാനുഷരെ ചതി ചെയ്കയാൽ
പാമ്പിനെ സകലേശൻ ശപിച്ചുടൻ
വൻപക മാനുഷക്കാക്കി കല്പിച്ചു.

20

നിന്നുടെ വചനചതികൊണ്ടത്രേ
വൻ മത്ത്യുണന്നാശഭോഷവും
എന്നതുകൊണ്ടു മത്ത്യരിപുവെന്നു
എന്നുമേയറിവാൻടയാളുമായ്.

21

നിന്റെ വായാൽ വചനചതി കൊണ്ടു
നിന്റെ ഭോഷം നിൻ വായിൽ വിഷമെന്നും
പൂണ്ടു മണ്ണിലിഴഞ്ഞു വലകെന്നും
കണ്ടവർ കൊല്ലുകെന്നും ശപിച്ചിതു.

22

സവ്നാഥൻ ശപിച്ചുരുചെയ്കയാൽ
സവ്സജ്ജനം കൊല്ലുന്നു സപ്തത്തെ

പാമ്പും പേയും പറഞ്ഞ വിശ്വാസത്താൽ
തമ്പുരാനെ ലംഘിച്ച നരാദികൾ 23

തമ്പുരാൻ മുമ്പവർക്കു കൊടുത്തൊരു
വമ്പുകൾ പാശം നീക്കി വിധിച്ചിതു
പൈയും ദോഷം ക്ഷമിക്കേണമെന്നതും
വിയല്പോടു പൊറുക്കേണമെന്നതും 24

വ്യാധിഭുഖങ്ങൾ വലകെന്നതും
ആധിയോടു മരിക്കേണമെന്നതും
ഇതരസങ്കടം കൊണ്ടു പ്രസൂതിയും
(ഏറ്റവും നാരികു കല്പിച്ച പ്രാശ്ചിത്തം)
ഏറ്റവുമായുള്ള ഭണ്ഡസമൃദ്ധവും. 25

സവ്വനാഥനെ ആദം മറക്കയാൽ
സവ്വജന്തുക്കളും മരന്നാദത്തെ
സൈപരവാസത്തിൽ നിന്നവരെയുടൻ
ന്ത്യായം കല്പിച്ചു തള്ളി സർവ്വേശ്വരൻ. 26

മൃഗതുല്യമവർ ചെയ്തു ദോഷത്താൽ
മൃഗവാസത്തിൽ വാഴുവാൻ യോഗമായ്
മുള്ളുകൾ ഭൂമി തന്നിൽ മുളച്ചിതു
കള്ളക്കാടും പരന്നു ധരിത്രിയിൽ. 27

ഇമ്പമോടു പിഴച്ചതിന്റെ ഫലം
മുമ്പിൽ കണ്ടു തുടങ്ങി പിതാക്കന്മാർ
നല്ലതെന്നറിഞ്ഞിടിലും നല്ലതിൽ
ചെല്ലുവാൻ മടി ഭാവിച്ചു മാനസേ. 28

വലയത്തികകത്തു ചേർന്നിരിക്കുന്ന വരി ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതലായി കാണുന്നതാണ്

തിന്മ ചെയ്തവർ തിന്മയിലാണല്ലോ
നന്മപോയതിനാൽ താപിച്ചോറാവും
ഉള്ള നന്മയറിഞ്ഞിടുവാൻ പണി
ഉള്ള തിന്മയറിയായ് വാനും പണി.

29

ആശുഭത്തിലെ വിരസം കണ്ടവർ
ആശു മുഷ്ടീതു ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ
വീണു താണതിൽ ഭീതിമറൊയിയാൽ
കേണപജയം നണ്ണി കരയുന്നു.

30

ജന്മപൂരിത കല്പിച്ചു നന്മകൾ
ദുർമ്മോഹംകൊണ്ടശേഷം കളഞ്ഞതയ്യോ
നല്ല കായ്കനി തോന്നിയതൊട്ടുമേ
നല്ലതല്ലതു ദോഷമനവധി.

31

സ്വാമി തന്നുടെ പ്രധാന കല്പന
ദുർമ്മോഹത്തിനാൽ ലംഘനം ചെയ്തതു
കഷ്ടമെത്രയും സ്വർല്ലോകനാഥനെ
ദുഷ്ടരായ നാം മറന്നതെങ്ങനെ.

32

സ്വതപദേഹവും തന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ
എന്തുകൊണ്ടു നാം നിന്ദന ചെയ്തയ്യോ
ആപത്തെല്ലാം വരുത്തിച്ചമച്ചു നാം
താപവാരിയിൽ വീണു മുഴുകിയേ.

33

താഴ്മയേറും കഴിയതിൽ വീണു നാം
വീഴ്മയാലടിനാശവും പണിതു

സർവ്വേശ്വരൻ്റെ കാരുണ്യശീതളം
സർവ്വമൃച്ഛി സുഖം സകലത്തിനും
ദേവാശിസ്സും ഞങ്ങൾക്കു കൗകയാൽ
ഈ വിധിയിന്നസംഭ്രമവേദന.

40

അയ്യോ പാപം നിരന്തരമാത്മപഥേ !
അയ്യോ ബുദ്ധിക്കന്യത്വം ദുർഭാഗ്യമേ
നിൻതുക്കെബലം രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലോ
ഗതിയെന്നിയേ മുടിഞ്ഞു നാം സദാ.

41

കണ്ണനീരും തൂക്കുൻപാത്തു നായകൻ
ത്രാണം കല്പിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു പുനർ
സ്രീവാസത്തിന്നു കേടു വന്നിടാതെ
സപ്പത്തിനുടെ തല തകർത്തു.

42

ഈ ദോഷത്തിൻ്റെ നാശമതേരുകാതെ
ഈദത്തിനുടെ ജന്മനിഭൂതയാൽ
കാഴ്ചാതെ നിർമ്മലക (?ന്യക)
സർവ്വനാഥന ജനനിയായ് വരും.

43

പുത്രൻ തമ്പുരാൻ നരാവതാരത്തിൽ
ശത്രുദോഷവിനാശമൊഴിച്ചിടും
ദിവ്യവാക്യകൾ കേട്ടോരനന്തരം
ഉൾവ്യാധിയൊഴിഞ്ഞാശ്വസിച്ചാരവർ.

44

രക്ഷയ്ക്കന്തരം വാരാതിരിപ്പാനായ്
ശിക്ഷയാംവണ്ണമിങ്ങനെ സന്തതം

അവർകളുടെ കാവം കഴിഞ്ഞിട്ട്
അപായമൊഴിക്കും പ്രകാരങ്ങൾ.

45

മുമ്പിലാത്തോടടുത്തിട്ടുള്ളപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ പിന്നെ ശോഭാമം തന്നോടും
ഭാവീഭാവുന്ന പുണ്യരാജനോടും
അവക്കാത്മജൻ മിശിഹയായ് വരും.

46

എന്നുള്ള ശുഭവാർത്തയരുചെയ്തു
മനസാശയമേറെ വർദ്ധിച്ചിട്ടു
ലോകമാനന്ദരായ മഹാജനം
ലോകനായകനെ സ്തുതിച്ചിടിനാർ.

47

ലോകൈകനാഥ ! സർവ്വഭയാനിയേ !
ലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളേണമേ
മേലും പെയ്യുമ്പോൾ മഞ്ഞതിലെങ്കിലും
ശീഘ്രം കൂടെ വരാഞ്ഞതിതെന്തയ്യോ.

48

ആകാശം ചൊടിഞ്ഞിറങ്ങു രക്ഷക !
ആകെ നിൻ കൃപയല്ലാതെത്തു ഗതി
നീക്ക താമസം പാക്കാതെ വേദന
പോക്കിക്കൊള്ളുക വേഗമെന്നാവർ.

49

രണ്ടാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

പൊയ്പോയ ഗുണം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
താപത്തിന്നു മരുകര കാണാതെ. 34

പേർത്തു പേർത്തു കരഞ്ഞവൻ മാനസേ
ഒത്തു ചിന്തിച്ചു പിന്നെ പലവിധം
ശിക്ഷ കല്പിച്ചു നന്മ കളഞ്ഞു; നാം
രക്ഷയ്ക്കു ഞ്ഞൊരുപായം നമുക്കിനി. 35

ഇഷ്ടവാരിധി സരൈവുകനാഥനെ
സാഷ്ടാംഗസ്തുതി ചെയ്തു സേവിക്കുന്നു
അവിടേന്നിനി മംഗലമേ വരൂ
അവിടേ ദയാലാഭമാർക്കുളളൂ. 36

പാപം ചെയ്തു നാമേറെ പീഡിക്കുന്നു
താപം നീക്കുക സർവ്വയാനിദയ !
ഞായം കല്പിച്ചു ദൈവമേ നിന്നുടെ
ഞായം നിന്ദിച്ചു ഞങ്ങൾ ഭ്രാന്തമാക്കൂ. 37

ന്യായലഘനം കാരണം നിന്നുടെ
ന്യായശിക്ഷ തികയ്ക്കല്ലേ നായക !
കണ്ണില്ലാതെ പിഴക്കയാൽ ഞങ്ങൾക്കു
ദണ്ഡമിച്ഛോൾ ഭവിച്ചു പലതരം. 38

ദണ്ഡത്തിൽ നിന്റെ തിരുവിളക്കേടാൽ
ദണ്ഡമേററം നമുക്കയ്യോ ദൈവമേ
ആയെന്തരിയുന്നൊരാൽതിയമത്തുവാൻ
പേർത്തു നീ യൊഴിഞ്ഞൊരനുഗ്രഹാബ്ധി. 39

മൂന്നാം പാദം

ഫാദർ സി കെ. മററം 1957 ആഗസ്റ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അർണ്ണോസ്കവാതിരി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, പുത്തൻ പാറ എന്ന പേരിൽ ഈ കൃതിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട്. അതിൽ കണ്ട പാഠഭേദങ്ങൾ കൂടി ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പുഷ്പം ¹മുമ്പേ ²പിന്നെയുണ്ടാകും ഫലം
വൃഷ്ടിക്കു മുമ്പിൽ മോലമുണ്ടായ്യാതും
സുബ്രഹ്മണ്യസരപ്രത്യുഷനക്ഷത്രം
വരണേരമഹസ്സടുക്കും ഭൃതം. 1

കാലത്തിന്നുടെ മല്യമടുത്തപ്പോൾ
ഭൂലോകത്തിന്നു രക്ഷയുദിപ്പാനായ്
വെളിച്ചമേറും നക്ഷത്രമെന്നപോൽ
തെളിവോടീങ്ങുദിച്ചു കന്യാമണി. 2

വെന്ത ഭൂമിക്കു ശീതവഷ്ഠിനായ്
അത്യന്തമുണവാഹമേഘമിതു
ഉത്തമഫലം ⁴ഭൂവിനങ്ങളാകുവാൻ
ചിത്തവാഗാരത്രപപുഷ്പമിതു. 3

ദേവസൂത്രനദിപ്പാനവനിയിൽ
ദേവാനുഗ്രഹസാരമുദിച്ചിതു;
⁶രാജരാജൻ ധരയെഴുന്നള്ളുവാൻ
രാജസിംഹാസനം ചമയിച്ചിതു. 4

1. മൂന്നമേ 2. പിന്നെയുണ്ടാം 3. തെളിവോടങ്ങു 4. പൂവിന്നു
5. മോഹനരൂപ 6. രാജരാജനിപ്പാരിലെഴുന്നള്ളാൻ രാജസിംഹാ
സനത്തെ നിർമ്മിച്ചിതു

¹
രാജമുഷ്കരത്വത്തിന്നടുത്തൊരു
രാജധാനി പണി ചെയ്തു ശോഭയിൽ
സർവ്വഭാഷത്താൽ വലയും മന്ത്യാരെ
²
സർവ്വഭാഷത്തരം ചെയ്തു രക്ഷിച്ചാൻ. 5

സർവ്വേശൻ നരനാവാൻ, ജനനിയായ്
സർവ്വനിർമ്മലകന്നി പിറന്നിതു
³
മാനുഷകലരത്നശ്രേഷ്ഠമിതു
തിന്മയറ്റ തുണഗണശാലിനീ. 6

⁴
സ്വർല്ലോകത്തിന്നപജയകാരണം
സ്വർല്ലോകത്തിന്നു ⁵മാന്യമസ്രീവരാ
കായറ്റ നിർമ്മാല്യാ ⁶ധരിച്ചവര
കറവിനു ⁷ധർമ്മങ്ങളുടെ ഭാജനം 7

ജനിച്ചന്നേ സമ്പൂർണ്ണ(പ്രീ?പ്രീ)തിപോലെ
മനോജ്ഞപ്രഭു വീശിത്തുടങ്ങിനാൾ
⁹
പാപത്തിന്നുടെ നിഴലും തൊട്ടില്ല
തമ്പുരാനിട്ടു ¹⁰പുണ്യമെല്ലാമുണ്ടു്. 8

ജന്മഭാഷനിഴൽ പോലും തീണ്ടാതെ
നന്മയിൽ മുളച്ചുണ്ടായ നിർമ്മല

1. രാജമുഷ്കരത്വത്തിന്നടുത്തൊരു 2. സർവ്വഭാഷമകരറി രക്ഷിച്ചീടാൻ
3. ശ്രേഷ്ഠരത്ന 4. ദുർല്ലോക 5. മാന്യയാം സ്രീമണി
6. നൈർമ്മല്യം 7. നിറമുള്ള 8. ചന്ദ്രൻ 9. പാപത്തിൻ നിഴൽ
പോലുംമ 10. നിഷ്ഠ

ഊഹാദക്ഷിണീശായവളെയുടൻ
മഹാസ്തേഘത്താലലങ്കരിച്ചിതു. 9

ആത്മാവിന്നുടെ സാമത്വമായവ
സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു പ്രിയത്താലേ¹
മാലാകമാർക്കും മാനുഷർക്കുമുള്ള²
ആത്മപുഷ്ടിയിതിനോടൊത്തു വരാ. 10

പുത്രൻതമ്പുരാൻ ജനനിയായാൻ
മത്സ്യരത്നത്തെ ഭരിച്ചു കയ്യൊണ്ടു³
വാവാ പുത്രിയിവളെന്നതുപോലെ⁴
സർവ്വത്തെക്കാളുമേറെ സ്നേഹിച്ചിതു. 11

മാലാകമാരിൽ പ്രധാനികളവർ⁵
വേലയ്ക്കു നില്പാനേറെയാഗ്രഹിച്ചു
ഗബ്രിയേലിനെ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു⁷
സ്വപ്നീധിയാം മറിയത്തെക്കാപ്പാനായ്⁶ 12

സർവ്വഭൂതരുമാദരിച്ചാനായി
മറിയമെന്നൊരു നാമധേയമിതു
ത്രിലോകത്തിലും പുഷ്പമാം നാമത്തെ
കല്പിച്ചു പേരുമിട്ടു സർവ്വേശ്വരൻ. 13

ജനിച്ചു⁸ തികഞ്ഞു⁹ ബുദ്ധിപ്രഭാ
മാനസത്തെ നടത്തും യഥോചിതം

1. പ്രിയത്താലേ 2. മാലാഖ 3. മത്സ്യരത്നത്തെ 4. ബാവാ 5. മാലാഖ
6. മുഖ്യന്മാരായവർ 7. ഗബ്രിയേലിനെ 8. ജനിച്ചെന്നു 9. തികഞ്ഞു

അന്നപേക്ഷകലാക്കീതു തമ്പുരാൻ
അങ്ങേക്കിഷ്ടമതിങ്ങേ പ്രമാണമാം. 14

ബുദ്ധി ധ്യാനവും ചിത്തരസങ്ങളും
പ്രധാനമുണമിച്ഛിക്കും സന്തതം
ഭൂലോകപ്രതിയിച്ഛിയെഴുതുകയും
ഉള്ളിൽ പുകാതെ വാണു തപസ്സുപിനി. 15

മൂന്നു വയസ്സിൻകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ¹
അന്നെറുശലം പള്ളിയിൽ പാർത്തവൾ²
വിതാക്കന്മാരെ ചിന്തിക്കാതെ സദാ
ശാസ്ത്രത്തിങ്കലുറപ്പിച്ചു മാനസം. 16

അല്ലക്ഷണം വേദജപം തവ
എപ്പോഴുമിവ വൃത്തികളായതു്
ഉറക്കത്തിലും മനസ്സും ബുദ്ധിയും
ഉറക്കത്തിന്റെ സുഖമറിയാതെ 17

ദേവമംഗലം ചിന്തിച്ചു സ്നേഹിച്ചു
ജീവിതം കഴിച്ചിടുമാറായതു.
പുണ്യാവാസത്തിൽ മാലാഖമാരുടെ
ശ്രോണി നിയതം കന്നിയെ സേവിക്കും. 18

ശാസ്ത്രത്തിന്നുടെ ചൊരുകൾ തിരിച്ചിടും
ഉത്തരലോകവാർത്തയറിയിക്കും

1. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 2. അന്നെറുശലം.

ആഭിഞ്ചനയുടെ ഭാഷാമൊഴിപ്പാനായ്
യുജ്ജ്വലത്തിൽ ജനിപ്പാൻ തമ്പുരാൻ. 19

കല്പിച്ച കാലമൊട്ടുതികഞ്ഞിതു
തമ്പുരാനെയിഭ്രമിയിൽ കാഞ്ഞി
നപായമത്രേ വന്നിവയെന്നതും
മുമ്പിൽ ദിവ്യന്മാരോടരുചെയ്തപോൽ. 20

സത്യവാങ്മൂലമറിയിക്കും വിധമേ
ചേതസി ഭാഹുജ്ജ്വലിക്കും സദാ
ശക്തിയേറിയ തീയിലനന്തരം
ഘൃതം വിഴ്ത്തിയാൽ കത്തുമതുപോലെ. 21

വന്നരുളുക ദൈവമേ താമസം
നീജുവാന്നനുഗ്രഹിക്ക സത്പരം
മുണമാനസം നീയല്ലാതെയില്ലല്ലോ
പുണ്യം കൂട്ടുവാൻ വന്നരുളീടുക. 22

പ്രാണാപ്രാണൻ നീ സർവ്വാംഗലയമേ !
പ്രാണേശാ! എന്നെ വന്നാശ്വസിപ്പിക്ക;
കണ്ണിന്നു വെളിവിനിക്കു നീ തന്നെ
ഘൃതയാലിരുക പോവാൻദിക്കു നീ. 23

പണ്ടു കാരണം ചെയ്തതു പോക്കുവാൻ
കണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വന്നിച്ചുകൊള്ളുവാൻ;

ഓഗ്യത്തിന്നുടെ യോഗ്യമുണ്ടാകുമോ
അഗതിക്കു സഹായമുണ്ടാകിലോ. 24

അന്നെനിക്കുള്ള ദാഹം വിനാശമാം
അന്നു തല്പരഭോഗ്യം വേണ്ടാ ഭൂവി;
നീയിഭ്രമിയിൽ ജനിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
പ്രിയത്താലപ്പോൾ ദാസിയമ്മയ്ക്കു ഞാൻ. 25

കൃപിവേണ്ട സമ്മാനവും ചെയ്യേണ്ടാ
വേലയ്ക്കൊക്കേക്കുമുള്ള ഞാൻ നിശ്ചയം;
നിന്നെ കാപ്പാനും നിന്നെയെടുപ്പാനും
എന്നിലേതും മടിച്ചില്ല ദൈവമേ! 26

ഉറക്കുന്നേരം നിന്നെ ഭയവോടെ
ഉറങ്ങാതെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിടവൻ
ഉറക്കത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്താതെ;
വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കാ തൃക്കാൽക്കൽ ഞാൻ. 27

തൃക്കാൽമായത്തിൽ പരിഭവിക്കാതെ
ഭക്തിയോടു ഞാൻ മുത്തമതുനേരം;
ഉണർന്നിട്ടില്ലയൊക്കെയും സാധിപ്പാൻ
തണുപ്പിച്ചിടും ചൂടുള്ള കാലത്തു. 28

ശീതം പോക്കുവാൻ കളുന്ന്റിക്കുമ്പോൾ
ഒത്തപോൽ ദാസിയായിരിക്കുന്നുണ്ടു്;

നടപ്പൂർ കഞ്ഞിത്തുകാലിളക്കുമ്പോൾ
പിടിച്ചുണിയെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ. 29

പ്രേമത്തിന്നുടേ കരിടദൈവമേ-
യെൻമനോരസമുജ്ജ്വലിക്കുന്നിതു;
കന്യകാരത്നമിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു
പിന്നെ തന്നിൽ വിചാരിച്ചുറപ്പിച്ചു. 30

ഇക്കൂമിയായ ഞാനിതു ചിന്തിച്ചാൽ
ഇഹ്നീയകൾക്കു യോഗ്യമിനിക്കുണ്ടോ;
നീയനന്തസകലഗുണാംബുധി
നീയഖിലപ്രഭുസർവ്വമുഷ്കരൻ. 31

ഒൻപതു വൃന്ദം മാലാഖമാർ നിന്റെ
മന്വിലാഭരിച്ചപ്പോഴും നില്ക്കുന്നു;
ദേവ! നിന്നുടേ ശുശ്രൂഷയ്ക്കൊസ്കരായ്
സേവിച്ചുക്കവർ നിന്നു സ്തുതിക്കുന്നു. 32

മൺപാത്രം കിഴിഞ്ഞുളളവൾ ഞാനല്ലോ
ഇപ്രകാരം ഞാനെന്നതു മോഹിക്കുന്നു;
കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്മയത്താലെ നീ
പരിപൂർണ്ണമിനിക്കു വരുത്തുക. 33

സൂര്യരൂപത്തെ നോക്കുമതുപോലെ
ഭൂരയെകിലും കണ്ടാവു നിൻപ്രഭു;

ഇഴവണ്ണം നിത്യം മാനസേ ചിന്തിച്ചു
ദേവാനുഗ്രഹം പാത്തിടും കന്യക.

34

അന്യഭാവമുണ്ടാകരുതെന്നുമേ
മാനസത്തിലുറച്ചിതു നിശ്ചലം;
മാംസമോഹങ്ങളൊക്കെയറച്ചുവാൾ
കന്യകപം നേൻ സർവ്വേശസാക്ഷിനി.

35

പന്തിരണ്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ
ഭർത്താവാരിവൾക്കെന്നു നിരൂപിച്ചു;
വിവാഹമെത്രയും കന്നിക്കു പുത്രനായ്
ദേവൻ ജനിപ്പാൻ കല്പിച്ചുകാരണം

36

സ്രീവക്ത്രമെല്ലാം വേൾക്കേണമെന്നതും
പൂവ്കല്പനയായതറിഞ്ഞാലും;
ഇഴവണ്ണം നരജന്മത്തിലാരുമേ
ഭ്രമീകലുണ്ടായില്ലെന്നു നിശ്ചയം.

37

രൂപസൗന്ദര്യം മഹാവിരക്തിയും
ഉപേക്ഷാപേക്ഷാസു ക്രമനീതിയും;
ദേവസേവയും ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും
ഇവയിങ്ങനെ കണ്ടവരാറൊള്ളു.

38

ഇക്കന്നിയുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ
ഗർഭാലാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടുമോ

ദേവിയില്ലെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ കണ്ടു നാം
ഇവൾ ദേവിയെന്നോത്തു പോമല്ലെങ്കിൽ.

39

ഇവൾക്കു തുണയാകവാൻ യോഗ്യനെ
ദ്വോവിൽനിന്നിങ്ങു വരുത്തിക്കൊരുകടയാ;
പട്ടക്കാരരിതിങ്ങനെ നണ്ണുമ്പോൾ
കൂട്ടുന്നില്ല വിചാരത്തിൽ ചഞ്ചലം.

40

ദേവഭാവമനേപക്ഷി ക്കവേണ്ടതും
നിവൈഷമ്യമുറച്ചുവച്ചു സദാ;
ദേവധ്യാനസ്ഥലമതിലേവരും
ദേവസേവധ്യാനംചെയ്തുപക്ഷിച്ചു.

41

ദേവൻതാനറിയിച്ചിതു വാർത്തകൾ
സേവകരറിഞ്ഞുവണ്ണം കല്പിച്ചു
വിവാഹംചെയ്യാതുള്ള പുരുഷന്മാർ
വിവാഹത്തിന്നു പള്ളിയിൽ കൂട്ടുവാൻ.

42

കൈവടിയായ് വരുവാനറിയിച്ചു
കൈവടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടാരവർ;
കല്പിച്ചു പോലെ വേഗം പുറപ്പെട്ടു
ശില്പമായൊക്കെ ഭ്രഷണവേഷത്തിൽ.

43

വന്നു പള്ളിയകംപുക്കുന്നന്തരം
പിന്നാലെ വന്നു ധന്യനവസേപ്പും

ചില്ലരുഷനു കൈവടിയില്ലാഞ്ഞു
കോപിച്ചു പട്ടക്കാരനയാളോട്. 44

ദേവഭക്തൻ മനോഭീതി പൂണ്ടപ്പോൾ
കൈവടിയൊന്നു നല്കിയൊരു സഖി
മർത്യരാജനാം പുണ്യന്റെ കയ്യിൽ
ചേർത്ത ഭണ്ഡു വരണ്ടതറിഞ്ഞാലും. 45

പുണ്യശാലയിൽ കൈവടി വച്ചുടൻ
വീണ്ടു കമ്പിട്ടപേക്കിച്ചു സാധ്യമായ്
കന്യകയിനിക്കാക്കേണം ഭാര്യയായ്
എന്നപേക്കിച്ചു പാലകരെല്ലാരും. 46

കന്യതപക്ഷയം വാരാതിരിപ്പാനായ്
ധന്യനാമവസേപ്പമപേക്കിച്ചു
ഒട്ടനേരം കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം
എടുത്തു വടി നോക്കിയ നേരത്തു. 47

ആശ്ചര്യമൊരു ശുഷ്കമായാവടി
വച്ചു വച്ചു കളിത്തു ചിത്രമയോ
ശാഖയും നല്ല പത്രവും ചിത്രമായ്
ശാഖതന്മേലിറങ്ങിതു റൂറായും. 48

ഭണ്ഡുല്ലാവരും നോക്കിയ നേരത്തു
പുണ്യവാനവസേപ്പെന്നറിഞ്ഞുടൻ
ദാവിദിന്നുടെ രാജജന്മമുള്ള
സുവിനീതനവസേപ്പു കന്യകേ! 49

അക്കാലം യൂദന്മാർ മരിയാദയ്ക്കു
 തക്കപോലെ വിവാഹ(വം?മതം) ചെയ്തു
 ഭാര്യയ്ക്കുള്ള മുഖപ്രഭ നോക്കുമ്പോൾ
 സൂര്യൻപോലെ തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നു.

50

പുണ്യഭാവമുദിച്ചു ശോഭിക്കുന്നു
 ഗുണത്തിന്നു ചെലുത്തിടും മാനസം
 അയതുകൊണ്ടുവസേപ്പു ഭാഗ്യവാൻ
 ഭാര്യയ്ക്കുകൊണ്ടു പോയി നസറായിൽ.

51

മൂന്നാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

നാലാം പാദം

ഉമ്മ കന്യകി നസ്രായിൽ പോയപ്പോൾ
²നന്മയ്ക്കും ³ഗുണവൃത്തി തപസ്സിന്നും
⁴തുമ്പമേതും വരുത്താതെ നിഷ്ഠയാൽ
 മുമ്പിൽ പള്ളിയിൽ പാത്തിരിക്കുംവണ്ണം.

1

സ്വാമിതന്നുടെ ഇഷ്ടമതുപോലെ
 ശ്രമിച്ചു പുണ്യഭർത്താവും താനുമായ്
⁵ഏകമാനസാൽ ദേവകാര്യത്തിന്നും
⁶സങ്കല്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സന്തതം.

2

ഒട്ടൊഴിയാതെ ധർമ്മഗുണത്തിന്നും⁷
 കൂടെ ക്ലേശിച്ചു വിഷ്ണു വന്നിടാതെ

1. നസ്രസിൽ 2. നന്മയ്ക്കും 3. തപസ്സിന്നും 4. നിഷ്ഠയാൽ
 5. പുണ്യ 6. പുറപ്പെട്ടിരുവരം 7. ഗുണത്തിന്നും

അവർകളുടെ മംഗലപ്പുത്തിയെ
നാവിനാൽ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചുകൂടുമോ? 3

ഔസേപ്പ ¹ശുഭപൂണ്ണനദിയെകീഴിൽ
²അസ്രീരതാമുഖിയോടുപമിക്കാം
³ഇയാൾ മുഖ്യതകൊണ്ടുദ്രിയെകീഴിലോ
അയ്യമ്മാ മലമുകളെന്നു നാനം. 4

⁴മാണിക്കംകൊണ്ടിയാൾ പൊന്നെന്നാകീഴിലോ
മണിനായകക്കല്ലീയമ്മ തന്നെ
⁵ഭൂതലത്തിലും തൽഭവനത്തിലും
⁶ഇസ്രീരതാമുഖിയോടുപമിക്കാം. 5

⁷സൃഷ്ടിയെല്ലെ കർത്താവിന്റെ മുഖ്യത
സൃഷ്ടിമുഖ്യമിടതറെ സ്മരിക്കുന്നു
സ്വർണ്ണീകളുടേപ്പുഷ്പമലംകൃതം
⁸തമ്പുരാന്റെ ഇരിപ്പിന്നു പാത്രമാം. 6

¹⁰എന്നു തോന്നിയ സമയേ തമ്പുരാൻ
¹¹തന്നുടെ മനുഷ്യത്തെ അയച്ചിതു
കന്യകയുടെ സമ്മതം കേട്ടിട്ട്
കന്യക്കു സുന്ദരവാക്യാൻ തമ്പുരാൻ 7

1. ആ സ്രീരതം സമുദ്രമെന്നാതിടാം 2 ആയാൾ 3. അംബികാ
മലതൻ മുകുളായ്ക്കും 4. കൊണ്ടയാൾ 5. സ്വർഭവനത്തിലും
6. ആ സ്രീരത 7. ചെല്ല 8. കളാൽവ്യാപ്തം 9. പാത്രമായ്
10 നേരത്തു 11. മനീഷ്യത്തെയയച്ചിതു, ദൂതൻ തന്നെയയച്ചിതു.

¹ ഭൃത്യന്തിനുടെ ² യോഗ്യമെന്നിരിക്കണ്ടോ
 ഭൃതരിൽ ബഹുമാന്യനെക്കല്പിച്ചു
 രാ³ത്രി പാതിചെന്നെത്തിയനേരമാം
⁴ ഭൃത്യമദ്ധ്യാനയുക്തയുമായുമാം. 8

രഥസ്യാ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ
 മഹാഭക്തനാം ഗബ്രിയേൽ മാലാക
 സ്വനാഥയിതെന്നത്രയും ഭക്തിയാൽ
⁷ ചെന്നപേക്ഷിച്ചു കമ്പിട്ടുണർത്തിനാൻ. 9

⁸ “സ്വപ്തം നിന്നിൽ സർവ്വശാന്തിരവിളം
⁹ ഭക്തമാതൃണംകൊണ്ടു നിറഭക്തമാളെ!
 നിന്നോടുകൂടെ നാഥനാം തമ്പുരാൻ
¹⁰ നീ ¹¹ നാരികളിലാശീർവാദ്യെപ്പും.” 10

ഇത്യാദി വാക്യ ഭക്തദൻ കന്യകാ
¹² അത്യന്തം പരിഭ്രമിച്ചു ശങ്കിച്ചു
¹³ സ്മൃതിരൂപമാം വാക്കിതെന്തിങ്ങനെ
 ചിന്തിച്ചു മഹാവിചാരം പൂണ്ടുടൻ. 11

മാനസത്തിലേ ശങ്ക കാണുംവിധമു
 വന്ന ഭൃതനണർത്തിച്ചതു നേരം

1. ഭൃത്യന്തിനേറെ 2. യോഗ്യതയുള്ളോരു 3. നേരമായ്
 4. ഉത്തമദ്ധ്യാന 5. ഉമ്മായുമായ് 6. മാലാഖ 7. ചെന്നു വന്നിട്ടു
 8. സ്വപ്തി 9. ഭക്തമാം 10. വയുക്കളിൽ 11. പ്പെട്ടു
 12. സ.ഭ്രമിച്ചു ശങ്കാകല 13. സ്മൃതി 14. സംശയം

“ചിന്ത¹ നീക്ക മറിയം വേടിക്കേണ്ട
തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദം നിനക്കുണ്ട്.” 12

നിനക്കുദരേ ഗർഭമുണ്ടായ്യാതും
സുന്ദരവേ പ്രസവിക്കുമനന്തരം
അവനെ ‘ഇശശോ’² നാമം വിളിക്കേണം
ഭവനങ്ങളിൽ വലിയവനാകും. 13

³ഏകാര(എകര)പ്പെട്ടവന്നു ⁴പുത്രനവൻ
സകലേശനനന്തദയാപരൻ
ജനകനായ ⁵ദാവീദരാജന്റെ
തനയ, നീയാരം വാഴും സിംഹാസനേ. 14

യാക്കോ തന്നുടെ ജന്മത്തിൽ വാണിടും
⁶അക്കാലാന്തമിതിനന്തവും ⁷വരാ”
അന്നുരമരുളിച്ചെയ്ത കന്യക
എങ്ങനെ ഭവിച്ചീടുമിതൊക്കവേ. 15

പുരുഷസംഗമറിയുന്നില്ല ഞാൻ
⁸നരസമ്മോഹവൃത്തയാശറിവില്ല
നിമ്മലനായ സർവ്വേശസാക്ഷിണീ
നിർമ്മലകന്യാപ്രതവും നേൻ ഞാൻ. 16

1. നീക്കിൽ 2. പേർ നീ 3. ഏകനത്യനന്തരം 4. പുത്രനവൻ
5. ജനകനാകും 6. നീക്കമില്ലിതി 7. വന്നിടാ
8- പ്രയാശയില്ല മേ

ഇത്തരമുണർത്തിച്ചിതു മാലാക
തത്തപായ വചനങ്ങൾ പിന്നെയും
ഊമാദക്ഷദീശായിരങ്ങളും നിന്നിൽ
സിംഹാസനമയാൾക്കു നീയാകുമേ.

17

പൂർവ്വഭൂതമാം വിസ്മയവൃത്തിയെ
നിൻവയറിൽ ജനിച്ചീടും സുപ്രജാ
കന്യതപത്തിന്നു ക്ഷയമുണ്ടാകാതെ
കന്യകേ! ദേവമാതാവായീ നീയേ!

18

ആലാഹാപുത്രൻ നിന്മകനായ്തരം
അലസി നരക്കായാളൊഴിച്ചീടും
എന്നു തന്നെയുമല്ല വിശേഷിച്ചും
നിന്നടെയിളയമ്മയാമേലിശ.

19

വൃദ്ധതപുഷ്കിരിപ്പതറിവല്ലോ
വാൽകൃത്തിങ്കൽ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ട്
മാസമാറായി മച്ചി പേരെങ്കിലും
അസാധ്യകാര്യം സർവ്വേശനില്ലല്ലോ.

20

മാലാഖായിതുണർത്തിച്ചതു നേരം
കാലം വൈകാതെ കന്നിയരൾചെയ്തു
ദേവന ഭാസിയായെന്നു ഞാനിതു
ദേവനിഷ്ഠപോലെയെന്നിക്കാകട്ടെ.

21

അമ്പൊടിക്കുണെ കന്യക ചൊന്നപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ ഊമാ കന്യാമണിയുടെ

ഉദരത്തിലതിശുദ്ധചോരയാൽ
സുദേഹം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി സത്ത്പരം. 22

സർവ്വഃഖ്യാധം നിറഞ്ഞതാരാത്മാവിനെ
സർവ്വേശൻ നിർമ്മിച്ചുദേഹം പൂജിച്ചു
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ കന്യാമണിയുടെ
പുത്രനായിക്കെടുത്തു മനോസുഖം. 23

പുത്രൻ തമ്പുരാൻ രണ്ടുമെടുത്തപ്പോൾ
പുത്രരായ നരാദിയെ രക്ഷിപ്പാൻ
ദേവമർത്യസപദാവമെടുത്തിങ്ങ
ദേവൻ മാണുഷനായിതാളിങ്ങനെ. 24

സ്വാദയവോടിച്ചയുമേക്കാണൊന്നായ്
സ്വാദേവമാതൃകന്യക യാത്രയായ്
ശ്ലീലാപർവതം കടന്നെഴുന്നള്ളി
ശ്ലീലാചന്തയിൽ കേറി ഗൃഹം പുക. 25

അമ്മ കന്നിയിളയുമേ കണ്ടുടൻ
ശ്ലേമ്മ ചൊല്ലിയണച്ചു തഴുകിയാൾ
സ്വപത്ത്വം ചൊന്നതു കേട്ടൊരേലിശുദ്ധം
സന്തതം പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു. 26

ഊഹാദക്ഷദീശായുമതുനേരം
രാമസ്യവിധമെല്ലാമറിയിച്ചു
സത്യമേലീശാഗർത്തിലെ പ്രജാ
അന്ത്യന്തം തെളിഞ്ഞൊടിച്ചാടിക്കൊണ്ടു. 27

കന്നിതന്നുദരത്തിലെ നാമനെ
വന്ദിച്ചേലിശാ തൻ പ്രജേ കന്ധിട്ടു
ഇശോനാമനാം കന്യാദരഫലം
ആശീവാദം കൊടുത്തു യോഹന്നാനാ°.

28

ശുദ്ധമാക്കി തുരത്തിൽ വച്ചു താൻ
സ്തിഗ്ധഭൃത്യനെ സർവ്വയാപരൻ
അന്നേരം കന്നിതന്നെയേലിശുവാ
വന്ദിച്ചുദരവാടവരം ചൊല്ലിനാൾ.

29

നീ വസുക്കളിലാശീവാദപ്പെട്ടു°
നിൻവയറ്റിലെ പ്രജയ്ക്കാശീവാദം
എന്റെ നാമനു മാതാവായുള്ളവരും
എന്നെക്കാണെതിന്നായെഴുന്നള്ളുവാൻ

30

എനിക്കു യോഗ്യമുണ്ടായതെങ്ങനെ
നിനക്കുള്ളൊരു പ്രിയമിതായതോ
നിന്നോടു നാമൻ കല്പിച്ചവയെല്ലാം
നിന്നിലങ്ങു തികഞ്ഞീടും നിർണ്ണയം.

31

വിശ്വസിച്ചു നിനക്കു ഭാഗ്യമഹോ
വിശ്വാസം നരജാതിക്കു പോക്കി നീ
നിൻ നാമമെന്റെ കണ്ണത്തിൽ കൊണ്ടുടൻ .
എന്നുള്ളിൽ പ്രജ ചാടി സ്നേഹിച്ചു.

32

അന്നേരം ദേവമാതാവരൾചെയ്തു
എന്നുടെ ജീവൻ ദേവാസ്തുതിക്കുന്നു

എന്നുടെ ആത്മം സത്യം സർവ്വേശ്വരിയിൽ
ആനന്ദം ധരിച്ചുവെ സ്തുതിക്കുന്നു.

33

തന്നിക്കുള്ള ഭാസിയുടെ കാഴ്ചയെ
അനുഗ്രഹമായി തൃക്കണ്ഠപാത്മമുഖം
എന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യമിനിക്കിന്നു
ജനമതോരം പായുമെല്ലാവരും.

34

മുഷ്ടരനെനെ സല്കരിച്ചുവെറവും
ശ്രേഷ്ഠപദങ്ങളേനാമമതുപോലെ
നിമ്മലൻ തന്നെ പേടിയുള്ളോർകളെ
ജനമതോരമങ്ങളെയ്കൊണ്ടനുഗ്രഹം.

35

തൻതുക്കെബലമങ്ങനെടുത്തുടൻ
വിതരിച്ചുലങ്കാരമുള്ളോർകളെ
മുഷ്ടരന്മാരെ താഴ്ത്തി താനോർകളെ
സല്കരിച്ചുക്കിടത്തി സർവ്വേശ്വരൻ.

36

ഭാഹമുള്ളോർക്കു സമ്പൂർണ്ണം നല്ലി. താൻ
മഹാഘോഷം ശ്രവ്യം വരുത്തിനാൻ.
മുഖവീവാളരോടരുൾചെയ്തു പോൽ
തമ്പുരാൻ തന്റെ വിശ്വാസഭക്തനാം.

37

ഭാസനാമിസറായലേ ചാലിപ്പാൻ
അന്തമില്ലാത്ത തന്റെ ഭയാവിനാൽ
സന്തതിയായി വന്നു ജനിച്ചു താൻ
ഇസ്തുതി ചെയ്തിയേററം തെളിഞ്ഞു.

38

സത്പരമിളയമ്മയോടൊന്നിച്ചു
പല നാൾ കൂടെ പാർത്താളവിടത്തിൽ
ഫലമേറമതിനാലുണ്ടായതു
സൂര്യനാലിരുൾ നീക്കിത്തളിഞ്ഞുപോം.

39

തീയടുക്കയാൽ ശീതമകന്നുപോം
എന്നതുപോലെ ജന്മഭോഷത്തിരുൾ
നീക്കി സൂര്യനാലമ്മായുദരത്തിൽ
യോഹന്നാനിൽ നിറച്ചിതു റൂഫായും.

സ്നേഹമാതാ സുതന്ദ്രയെ ശക്തിയാൽ

* * * * *

41

ആവീട്ടിലുള്ള ശീതളം നീക്കീട്ടു
ദേവപ്രിയപ്രകാരമുദിച്ചിട്ടു.

41

സപന്നിധിയവിടത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ
എന്നാലാവീട്ടിൽ ദാരിദ്രമുണ്ടാമോ?
മൂന്നു മാസമവിടെയിരുന്നിട്ടു
കന്യകാലയം പ്രതിയെഴുന്നെള്ളി.

42

അർക്കൻ മേഘത്തിൽ പൂക്കിരിക്കും വിധൗ
പ്രകാശമതിനങ്ങളാകുമെന്നു പോൽ.
സൂര്യൻ പോലെ മനോഹരശോഭയും
പരം കൂടാതൊരുദരവൃത്തിയും.

43

ഉമ്മാതന്നിലേ ലക്ഷണം കാണായി
കൃമത്താലെ പ്രജ വളർന്നുവന്നെ

ഭാര്യതന്നുടെ ലക്ഷണം കണ്ടിട്ടു
ഭക്താവിനുള്ളിലുണ്ടായി ചഞ്ചലം. 44

വൃത്തിദോഷം വിലാരിപ്പതിനൊന്നു
ഘോര കണ്ടില്ല പുണ്യതേ കണ്ടൊള്ളു
എന്തവകാശമിങ്ങനെ കണ്ടതു
ചിന്തിച്ചാലതിനന്തവാ കണ്ടില്ല. 45

നിമ്ബലവൃതം ഞാനുമെൻ ഭായുര്യം
കർമ്മദോഷമോ എന്തിനു ദൈവമേ
ഗർഭമെന്നതു നിശ്ചയമെങ്കിലോ
കീർത്തിഹീനം വരുത്താതെകണ്ടിനി. 46

ഭാര്യതന്നെയുപേക്ഷിക്കേണമെന്നു
യൈശ്വര്യമുള്ളിലുറച്ചിതു താപസൻ
പുണ്യവാന്റെ മനസ്സിലേ വേദന
തന്നുപ്പിപ്പാൻ ഞയാപൻ കല്പിച്ചു. 47

മാലാഖയുമന്നേരമയാളോടു
കാലം വൈകാതെ ചൊല്ലി സുചാർത്തകൾ
സംഗതിയില്ല പത്തിയെ ശങ്കിപ്പാൻ
മംഗലഭാര്യേ പാലിക്ക സദനം. 48

ഗർഭം സർവ്വേശ്വരഹയാലെന്നറി
മ നിൻഭയം നീക്കി സന്തോഷിച്ചീടുക.
ക പുത്രനെ പെരും നിർമ്മലകന്യക
ന സുതനെയീശോ നാമം വിളിക്കണം. 49

ദോഷത്താലുള്ള കേടുകൾ തീർത്ത്
 രക്ഷിക്കുമയാൾ തനിക്കുചേർത്തുകൊടു
 ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം
 ഉൾവ്യാധിയൊഴിഞ്ഞാനന്ദിച്ചാനയാൾ. 50

വന്നു ഭാര്യയെ കമ്പിട്ടു പുണ്യാവാൻ
 തനിക്കുണ്ടായ ശങ്കയും കേൾപ്പിച്ചു
 ദൈവമാതാവോടുള്ളഴിവോടയാൾ
 സേവിയെന്റെ പിഴ നീ പൊറുക്കുന്നു. 51

ഉള്ളിലാധിയൊഴിഞ്ഞാറെ തന്നുടെ
 ഉള്ളിലുള്ള സന്തോഷവും കേൾപ്പിച്ചു.
 പുണ്യാളൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ
 പുണ്യാരിധി കന്യയരുൾചെയ്തു. 52

ഭർത്താവിനുള്ള ഭീതിയാണു ഞാൻ
 ചിന്തയും കണ്ടു ഭാവവികാരത്താൽ
 ദേവനാലുള്ള ഗർഭമിതെങ്കിലോ
 ദേവൻതാൻ അറിയിച്ചിടും സത്പരം 53

എന്നറച്ചു ഞാൻ പാർത്തിരിക്കും വിധമു
 തീൻ സംശയമങ്ങേക്കുരണയാൽ
 എന്നമ്മാ ബഹുകാരണ്യഭക്തിയാൽ
 മാന്യനാം പതിയോടരുളിച്ചെയ്തു. 54

അന്നതൊട്ടിയാളെത്രയും ഭക്തിയാൽ
 കന്യകരത്തത്തെ പരിപാലിച്ചു

സൃതിമാസമടക്കുന്താരമുമാ

വിത്തുപക്ഷകളേറെ വലിപ്പിച്ചു.

55

ഒളിച്ചിടേണ്ട മൽപ്രിയദൈവമേ

വെളിച്ചത്തുടൻ വന്നരുളീടുക

എണ്ണം മാസം ദിനം പ്രതി നാഴിക

കണ്ണിൽ കാണാത്തുഴരുന്ന മാനസം.

56

തൽക്ഷണം മഹായുഗമെന്നു തോന്നും.

കാൽക്ഷണമിളവില്ലാതപേക്ഷയും

സുസാല്പ്യത്താടുമാ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ

പ്രസവത്തിന്നു കാലമടുത്തിതു.

57

(സർവ്വേശ്വരായ നമഃ)

നാലാം പാദം കഴിഞ്ഞു

അഞ്ചാം പാദം

¹
വമ്പനാകും സോസ്റ്റർ മഹാരാജൻ
കല്പിച്ചു തന്റെ ലോകരെയെണ്ണുവാൻ
നൃതനം തലക്കാണ്ഡം വാങ്ങിച്ചു
സാധനത്തിലെഴുതേണം ലോകരെ.

ജന്മമായ നഗരിയിൽ കൂടുവാൻ
²
തന്മഹീപതി കല്പിച്ചറിയിച്ചു
³
ദാവീദരാജപുത്രവൃന്ദസേപ്പം
ദേവമാതാവും ദാവീദഗോത്രികൾ.

താതൻ ദാവീദരാജാവു വാണതു
⁴
ബേതലേംതന്നിലെന്നതു കാരണം
⁵
പോകണമവർ ബേതലേം ചന്തയിൽ
സുകലേശവിധിയുമതുപോലെ.

ഉമ്മായുമവൃന്ദസേപ്പമെഴുന്നള്ളി
ജന്മഭൂമിയവർത്തറിഞ്ഞാലും
ബേതലേം പുകു രാജവിധിപോലെ
⁶
ബേതലേം ചന്തയാകെ നടന്നവർ.

ഇരിപ്പാനൊരു വീടു തിരഞ്ഞാറെ
ആരും കൈയെഴുതില്ലാനരമുഖ്യരെ
മച്യുരമാക്കു നൽകി ഭവനങ്ങളും
സല്പരിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരെല്ലാം

1 വമ്പനാഗസ്റ്റോസ് കേസർ 2 അമ്മഹീപതി
3 ദാവീദരാജൻ 4. 5. 6. ബസൽഹം.

ഇവരെയും നീലനരാകയാൽ
ആവാസത്തിന്നു സ്ഥലമില്ലാത്തൊരെ
ശ്രേഷ്ഠനാഥയ്ക്കു യോഗ്യവിയോഗത്താൽ
ഗോഷ്ഠാനത്തിലിറങ്ങിപ്പാർത്താവർ.

വില്ലഞ്ചവിംശതി ഞായർ വാസരേ
സപ്തം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച കാലത്തിൽ
തിന്മയാലുള്ള താപങ്ങൾ നീക്കുവാൻ
ഭൂമിക്കാനന്ദത്തിന്നുടെ കാരണാൽ

ഉത്തമധ്യാനം പുണ്ടൊരു കന്യക
പുത്രദർശനമേറെയില്ലിച്ഛപ്പോൾ
ഇപ്രകാരങ്ങൾ കണ്ടൊരു നേരത്തു
ക്ഷിപ്രമനുസേപ്പുതാനും പുറപ്പെട്ടു

തൽക്ഷണമൊരു നാരിയെ തേടുവാൻ
കാൽക്ഷണാ കളയാതെ നടന്നുടൻ
വൃദ്ധനങ്ങു നടന്നു ചെല്ലുന്നേരം
നീലനയാമെറുറായക്കാരത്തി

എന്നൊരു സ്രീയവനുടെ മുനിലു്
വന്നു നിന്നുടൻ ചോദിച്ചിതാരാൽ
എന്തുകൊണ്ടുവോ മാർഗ്ഗമധ്യയിച്ഛോൾ
ചിന്തയോടു പുറപ്പെട്ടു സതപരം

എന്നവൾ ചൊന്നനേരമവസേപ്പു്
ചെന്ന കാരണമെല്ലാം പറഞ്ഞവൻ

1 പ്രസൂതികാലമായു്

ശീഘ്രം കൂടെ പാപ്പെട്ടു സ്രീയവരം
വ്യഗ്രം കൈവിട്ടു ചെല്ലുന്ന നേരത്തു;

രാത്രി പാതി കഴിഞ്ഞതാരനന്തരം
ചിത്രമെത്രയും നീങ്ങിയിരുട്ടുകൾ
മനോജ്ഞനൊരു സൂര്യോപമനായി
കന്യാപുത്രൻ ഭൂപാലൻ പിറന്നിതു.

ശങ്ക കൂടാതെ ഗോക്കളും വ്യാഘ്രവും
വൻകരടി(യം)സിംഹങ്ങളൊക്കവേ
വൈരമെല്ലാം വെടിഞ്ഞവർ തന്നുടെ
വരനെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

പക്ഷിജാലങ്ങളൊക്കെപ്പറന്നുവ-
ന്നക്ഷണംതന്നെ കണ്ടു സ്തുതിക്കുന്നു.
ചൊൽപ്പെരിയോൻറെ രശ്മിയൊരിക്കലും
തല്പരനുടെ വിസ്മയം കണ്ടിട്ടു

കണ്ണിൽക്കാണാത്ത കാഴ്ചകൾ കണ്ടുണ്ണി
തന്നെയങ്ങു വണങ്ങിയവർകളും
പിന്നെ സ്രീയവളമ്മാതെക്കണ്ടുടൻ
കന്യാതപത്തിന്നൊരന്തരമെന്നിയേ

പെററതെത്രയും വിസ്മയമെന്നവർ
ഉറു ചൊല്ലി വണങ്ങിയ നേരത്തു
കൊററവൻതാൻ ബോധിപ്പിച്ചു നിന്നെയും
തെറു വന്നീടാനന്നു നിൻബുലിയും

എന്നുമായരുചെയ്തു യാത്രയാക്കി
അന്നവർ മാർഗ്ഗമധ്യേ ഗമിക്കുമ്പോൾ
ചാലോമ്മാനൊരു നാരിയെക്കണ്ടവൾ
എന്നുടെ സഖിയെത്തു പറവതു.

ഇന്നു ഞാനൊരു വിസ്മയം കണ്ടുമാ
കണ്ടിട്ടുള്ളൊരു കേളിയുമില്ലല്ലോ
കന്യതപക്ഷയം വാരാത കന്യക
ഉന്നം കൂടാതെ പെറ്റു സവിസ്മയം.

കുപ്പിക്കു മേൽമുഖം വാരാതെ ആദിത്യൻ
കുപ്പിതന്നിൽ കടക്കമതുപോലെ
ഉദഞ്ഞിന്നു ഭംഗം വരുത്താതെ
മേദിനിയിലിറങ്ങി സർവ്വപ്രഭു.

സുതിലുഖങ്ങളുമായറിയാതെ
പുത്രനെ പുരോഭാഗത്തിൽ കണ്ടുടൻ
ഇക്കഥ കേട്ടു ചാലോമ്മ ചൊല്ലിനാൾ
ഭോഷ്ടനോടു പറയേണ്ട നീ വൃഥാ.

ഭദ്രമല്ല പറഞ്ഞതു നീയില്ലോൾ
ഈ സ്രീതന്നുടെയന്തികേ പോക നാം
ഇങ്ങനെയവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുടൻ
അങ്ങുചെന്നമ്മാ തന്നുടെ സന്നിധനു

കണ്ടു ബോധിപ്പാൻ ബുദ്ധിപോരാത്തയാൽ
കണ്ടു ചഞ്ചലം നിന്നിലിതെങ്കിലോ

ആണ്ടുപൻ പോക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുമാ

... ..

നാരികളുടെ വൃതം ഗ്രഹിപ്പതി-
നല്ലരേങ്കിലുമുണ്ടല്ലപായവും
എന്നുടെ കരം കൊണ്ടിന്നു നിന്നുടെ
കന്യാസുവൃതം സൂക്ഷിച്ചിടുകിൽ;

എന്നുടെ മതി തന്നിൽ മതിവരും
എന്നുമേയതിനില്ലൊരു സംശയം
എങ്കിൽ നിന്മനംപോലെ നീ ചെയ്തുകൊൾ
ശങ്ക നീക്കേടോ നിന്നുടെ ബുദ്ധിയിൽ.

കരം മെല്ലെയണച്ചൊരു നേരത്തു
കരം ശീഘ്രമെരിഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
കൈകളുഞ്ഞു കപടശീലത്തിനാൽ
മെയ്യും കൂടെ ദാമിടമെന്നോത്തിട്ടു;

സത്യം സത്യമസത്യം ഞാൻ ചൊന്നതും
സത്യമാതാവേയെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊൾ
അത്തൽ പോക്കുവതിനെനിക്കൊരുമേ
ഇസ്ഥലത്തിലുമെങ്ങുമേയില്ലല്ലോ.

ആഞ്ഞരിയുന്നൊരെന്നുടെ ആധിയും
ചിത്തതാപവും പോക്കേണം തായേ നീ
തീക്കു തീക്കേടോ തീക്കണം തീക്കാഞ്ഞാൽ
തീക്കുമെന്നുടെ ദേഹവും ദേഹിയും.

തൂക്കുൻപാത്തുമാ തീക്കേണ്ടതൊക്കയും
തൂക്കുകൊണ്ടു തീർത്തിടുവാൻ കല്പിച്ചു

രൂക്ഷാലം മുത്തി രൂക്കൈബലം ചെട്ട
ആക്ഷമാടെ ധരിച്ചെടുത്തുണ്ണിയെ

ഉണ്ണിനായകി നിന്നുടെ മാതാവെ
കണ്ണുകാണായ്കൊണ്ടു പരീക്ഷിച്ചേൻ
ചൊന്നതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചിതു സുപ്രജ
തനപംഗിയുടെ സർവ്വമാം ആത്മാവും;

അശേഷം രക്ഷ നല്കി പരസ്വരം
നാശം നീക്കി വസിച്ചെല്ലാരുമായി
ഘോരരക്ഷകൾ കണ്ടുടനുമായും
പാരം ഭക്തി സ്മരിച്ചെല്ലാരുമായി.

ഉള്ളകത്തു കൊള്ളാനുള്ള സന്തോഷാൽ
പിള്ളതന്നെയെടുത്തുമാ ഭക്തിയാൽ
ആദിച്ചു രൂക്ഷാൽ മുത്തി ബാലനെ
സ്നേഹസാധനം മാനസേ പൂജിച്ചു.

ദേവമന്ത്രനാസ്തന്നു പിറന്നൊരു
ദൈവബാലനെ മാത്രം കൊണ്ടാടിയാൾ
ആടുകൾക്കിടയരുടെ സഞ്ചയം
ആടുകൾ മേച്ചിരുന്ന സമയത്തിൽ:

ആ ജനം മഹാശോഭ കണ്ടക്ഷണം
രജനിയിലീവെളിവെന്തിങ്ങനെ
പകച്ചു മഹാപേടിയും പൂണ്ടവൻ
ആകാശത്തിലെ വികാരകാരണം.

1 ആകാശത്തിൽ വികാരമുണ്ടാകയാൽ,

1
മാലാകായുമിറങ്ങിയവരോടു
കാലം വൈകതെ സംഭ്രമം നീക്കുവിൻ
ഭീതിക്കില്ലോളവകാശമില്ലല്ലോ
സന്തോഷത്തിന്റെ കാലമിതായതു.

അത്യന്തോത്സവം പൂണ്ടു കൊണ്ടാടുവിൻ
സത്യവേദാവു വന്നു പിറന്നിതു
രക്ഷിതാവു നിങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചയാൾ
അക്ഷിഗോചരനായിട്ടുമപ്രഭു.

ഓവീളിന്നുടെ നഗരേ ചെല്ലുവിൻ
ഞാൻ പറഞ്ഞപോലുണ്ണിയെക്കണ്ടിടും
അസോനെന്ന ചീലയും ചുറ്റിച്ചു
അസാമേശനെ ഗോഷ്യാനം തന്നിലേ.

തുണത്തിന്മേൽ കിടത്തിയ ബാലനെ
കാണുവിൻ നിങ്ങൾ ത്രിലോകേശനയാൾ
ഇഴവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൂട്ടിയാർ തൽക്ഷണം
ദിവ്യന്മാർ വന്നുകൂടി സംബ്രാവിന.

ഉന്നതത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവനും
നിരന്തസ്തുതി സർവ്വലോകത്തിലും
സുമനസ്സുള്ള ഭ്രമീജനത്തിനും
മമയാനുകൂല്യമുണ്ടായിടുക.

1 മാലാകായുവസുവരോടു ചൊല്ലിനാൻ

ഇത്യാദി ബഹുസന്ദർഭാഷയാൽ
സത്യവേദാവിൻ മാതാവരൂഢിയാരും
അന്തോനാദേവപാദവും വന്ദിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു ഗമനം ചെയ്യാരവർ.

ഇടയന്മാരും നേരം കളയാതെ
ഓടിച്ചെന്നവരുണ്ണിയെക്കണ്ടുടൻ
മുട്ടുകത്തി വന്ദിച്ചു തിരുമേനി
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കാരവും ചെയ്തവർ;

“ഇടയർ ഞങ്ങളെന്നു വരികിലും
ആടുകൾ നിനക്കഖിലം ബാലക!
ആടുകൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമെന്നുപോൽ
ഉടയോൻ നീയെങ്ങളെപ്പാലിക്ക.

കണ്ണിനിവിടെ ദുർബ്ബലനെങ്കിലും
ഉണ്ണി നീ തന്നെ സർവ്വവശനല്ലോ
ദീനനെന്നു തോന്നുകിലും നായകി
ആവാനത്രേ നീയെന്നു വിശ്വാസം

നിൻമുമ്പിലൊന്നുണർത്തിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
സാമത്വം ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ഉപേക്ഷിക്കാതെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
നീ പാലിക്കേണം സർവ്വയാനിയോ!”

ഇതു ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു തൃക്കാൽ മുത്തം
സന്തോഷത്തോടു പോയാരവർകളും

എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞന്നു വരഗീസും
ഇട്ടു നാമവുമീശോ വിളിച്ചിതു.

അന്നു മുതൽ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു
തൻ തിരുമേനി ചിന്തി തിരുരക്തം.
ഈശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നതും
നിശ്ചയിച്ചു വരത്തി പരമാർത്ഥം.

ഈ നാമത്തിനാലന്നു മുതൽ ഭയം
മാനസേ പൂണ്ടു ഭക്തി വാസികൾ
ഇതിനാൽ പരലോകപുണ്യജനം.
അത്യന്തസുഖം പ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം.

സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിയിൽ കാട്ടുവാൻ
പൂർവ്വദൃഷ്ടശോഭാനപിതനക്ഷത്രം
കിഴക്കിൽ നിന്നുളിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
കീഴിൽ കാണാത്ത സാരകരശ്ശിയാൽ.

മൂന്നലോകേശരാജപ്രസൂതിയെ
മൂന്നു രാജാക്കൾ ബോധിച്ചാരന്നേരം
സർവ്വബാലപ്രജയെന്നു ബുദ്ധിയാൽ
കീഴ്വഴങ്ങണമെന്നു ഞായവശാൽ.

ഗാഗയം കന്തിരിക്കവും മുരളി
വേഗം കാഴ്ചയും കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
നക്ഷത്രം വഴി കാട്ടിതു ശോഭയിൽ
സൂക്ഷ്മത്തോടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ.

പ്രാപിച്ചുവരെയുൾക്കൊണ്ടു
അപ്പോഴത്തരനക്കൂട്ടം മാഞ്ഞുപോയ്
പകച്ചു പ്രഭുവുനമതുനേരം
ലോകനാഥനെ ചോദിച്ചുനേപഷിച്ചു.

ഫേറോദേശതു കേട്ടതിസംഭ്രമാൽ
ഏറെക്കോപിച്ചു ശങ്കിച്ചു ള്ജനം
ഏറെ ശാസ്ത്രീകളെ വരുത്തിടിനാൻ
... ..

ആ ജനത്തോടു ചോദിച്ചുവനപ്പോൾ
രാജരാജനാമുണ്ണിസുവാർത്തകൾ
നമ്മുടെ നാടുകുവാൻ ജന്മിയായ്
ഇമ്മഹീശൻ പിറവിയെവിടത്തിൽ.

ശാസ്ത്രം സിലമറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലുവിൻ
നേത്രശോചരവരനചയ്യേണം
ശാസ്ത്രക്കാരതു കേട്ടു വിചാരിച്ചു
ശാസ്ത്ര സാക്ഷിയിൽ കണ്ടതുണർത്തിച്ചു.

ഇക്കിതാവായ ഭാവിയിൻ പുത്രനായ്
രക്ഷിപ്പാൻ വേദല മിശിഹാ വരും
നിമ്മലകന്യാസ്ത്രീസുതനായിട്ടു
നിമ്മലനാഥൻ താൻ പിറന്നീടുമേ.

ശാസ്ത്രക്കാരീതു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
മാത്രനേരം വിചാരിച്ചു ചൊന്നവൻ
ള്ജനത്തെ വന്ദിപ്പാൻ മനസ്സുകിൽ
ഇജ്ജനത്തിന്നു വന്ദിച്ചു കൊള്ളുവാൻ

പോക നിങ്ങളുനേപഷിച്ചു കമ്പിട്ടു
പോകുമ്പോൾ വന്നിങ്ങനോടു ചൊല്ലേണം

എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞന്നു വരഗീസും
ഇട്ടു നാമവുമീശോ വിളിച്ചിതു.

അന്നു മുതൽ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു
തൻ തിരുമേനി ചിന്തി തിരുരക്തം.
ഈശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നതും
നിശ്ചയിച്ചു വരത്തി പരമാർത്ഥം.

ഈ നാമത്തിനാലന്നു മുതൽ ഭയം
മാനസേ പൂണ്ടു ഭൃഗ്ഗതി വാസികൾ
ഇതിനാൽ പരലോകപുണ്യജനം
അത്യന്തസുഖം പ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം.

സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിയിൽ കാട്ടുവാൻ
പൂർവ്വദൃഷ്ടശോഭാനപിതനക്ഷത്രം
കിഴക്കിൽ നിന്നുളിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
കീഴിൽ കാണാത്ത സാരകരശ്ലിയാൽ.

മൂന്നലോകേശരാജപ്രസൂതിയെ
മൂന്നു രാജാക്കൾ ബോധിച്ചാരന്നേരം
സർവ്വബാലപ്രജയെന്നു ബുദ്ധിയാൽ
കീഴ്വഴങ്ങണമെന്നു ഞായവശാൽ.

ഗാഗയം കന്തിരിക്കവും മുരളി
വേഗം കാഴ്ചയും കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
നക്ഷത്രം വഴി കാട്ടീതു ശോഭയിൽ
സൂക്ഷ്മത്തോടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ.

പ്രാപിച്ചുവരെയുൾക്കൊണ്ടു
അപ്പോഴുതരുന്നതും മാഞ്ഞുപോയ്
പകച്ചു പ്രഭുവുണ്ടമതുനേരം
ലോകനാഥനെ ചോദിച്ചുനേപിച്ചു.

ഘോരദേശതു കേട്ടതിസംഭ്രമാൽ
ഏറെക്കോപിച്ചു ശങ്കിച്ചു ഭജനം
ഏറെ ശാസ്ത്രീകളെ വരുത്തിടീനാൻ
... ..

ഈ ജനത്തോടു ചോദിച്ചുവന്നപ്പോൾ
രാജരാജനാമുണ്ണീസുവാർത്തകൾ
നമ്മുടെ നാടുകുവാൻ ജന്മിയായ്
ഇമ്മഹീശൻ പിറവിയെവിടത്തിൽ.

ശാസ്ത്രം സിലമറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലുവിൻ
നേത്രശോചരവന്ദനചെയ്യണം
ശാസ്ത്രക്കാരതു കേട്ടു വിചാരിച്ചു
ശാസ്ത്ര സാക്ഷിയിൽ കണ്ടതുണർത്തിച്ചു.

ഇക്കിതാവായ ഭാവീദിൻ പുത്രനായ്
രക്ഷിപ്പാൻ വേദല മിശിഹാ വരും
നിമ്മലകന്യാസ്രീസുതനായിട്ടു
നിമ്മലനാഥൻ താൻ പിറന്നീടുമേ.

ശാസ്ത്രക്കാരീതു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
മാത്രനേരം വിചാരിച്ചു ചൊന്നവൻ
ഭജനത്തെ വന്ദിപ്പാൻ മനസ്സെങ്കിൽ
ഇജ്ജനത്തിന്നു വന്ദിച്ചു കൊള്ളുവാൻ

ലോക നിജ്ജനേപിച്ചു കമ്പിട്ടു
ലോകയോഗം വന്നിങ്ങെന്നോടു ചൊല്ലേണം

ആയതുകേട്ടു കജസ്രീരാജാക്കൾ
ആയവിടേന്നു വേഗം നടകൊണ്ടു.

പൂർവ്വനക്ഷത്രം പിന്നെയും കണ്ടുടൻ
ഉൾവ്യാധിയകറ്റി സന്തോഷിച്ചിതു
വേദല നഗരിയുടെയന്തികേ
ആധാരം തൊഴുത്തിൻമീതെ നിന്നുടൻ.

തൊഴുക്കൂട്ടിൽ പുകിതു രാജാക്കന്മാർ
തൊഴുതാദരവോടവർ നിന്നുടൻ
രാജരാജനായുള്ളൊരു ബാലനെ
രാജാക്കൾ ഭക്ത്യാ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിനാർ.

ആനന്ദം നല്ല പ്രതാപദൃഷ്ടിയും
മേനി സൂര്യനെത്തോല്പിക്കും ശോഭയും
സർവ്വലക്ഷണമെല്ലാം തികഞ്ഞൊരു
സർവ്വബാലനെ ബാലകനുണ്ണിയെ
കണ്ടു കൊണ്ടാടി നിന്നാനന്ദിച്ചവർ
വീണ്ടും സാഷ്ടാംഗം വീണു സ്തുതിചെയ്തു
കാണിയ്ക്കായവർ വെച്ചു തിരുമുമ്പിൽ
സ്വപ്നം നല്ല കന്തിരിക്കുമെന്നതും

മരത്തിൻപയമുരുളുമെന്നിവ
പരൻമുമ്പിൽ സുവിശ്വാസസാക്ഷിയ്ക്ക
രാജസമ്മതം പൊന്നും കന്തിരിക്കും
രാജരാജനാം ദേവനീയാളെന്നും
മാനുഷനെനും മരിക്കുമെന്നതും
തന്നവിൽ ക്ഷയഹീനവും മൂന്നിവ

ഉറച്ചെത്തിനടയാളമവർ

മുരുകാഴ്ച കൊടുത്തു ഭക്തിയോടെ.

കന്തിരിക്കത്താൽ വിശ്വാസമെന്നതും
പിന്നെ മുരുകാൽ സുപ്രദീക്ഷാഗുണം
പൊന്നിനാൽ സർവ്വനായകസ്തേഹവും
ചിരന്തലിലിച കാഴ്ചവച്ചാരവർ.

തൂക്കാലും മുത്തി യാത്രയുണർത്തിച്ചു
അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞവർ
ചോകുന്നേരം ഫെറോദേശറിയാതെ
ചോകണമെന്നു ദിവ്യനറിയിച്ചു.

തൽക്കാരണത്താലന്യമാഗ്നമവർ
സ്വർല്ലോകംപ്രതി ചോയവർ സാദരം
നാല്പതാം ദിനമടുത്ത കാലത്തു
സ്വപുത്രനെ യദശലേം പള്ളിയിൽ
വാവാ തമ്പുരാൻമുമ്പിൽ കന്യാമണി
സ്വഭക്തിയോടു കാഴ്ചയായ് നല്ലിനാൾ
അന്നേരം വയസ്സേറിയ ചേമയോൻ
വന്നജ്ഞാനദൃശം ബഹുദർശനം

പാത്തു കണ്ടതാൻ ങ്ങലകമുഖ്യത
ചിത്തസമ്മതം വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
“ഭൂനരന്മാർക്കിരുട്ടുകൾ നീക്കുവാൻ
ഭൂനരനായി വന്ന യോഗരാഃ

തേലകരിസറായേൽപ്പെരിമക്കം
എല്ലാം ഭൂമിക്കു പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ

വെളിവാചയന്റെ കണ്ണുകൾ കാണുകയാൽ
വെളിവാചയന്റെ നീയല്ലോ ദൈവമേ.

വെളിവു നിന്റെ ലോകം നൽകാൻ
വെളിവോടൊന്നു വന്ന സർവ്വപ്രഭ
ഇപ്പോൾ ദാസനെന്നൊരുപ്രഭുത്തോടു-
മെൻ പ്രഭോ യാത്രയാക്കിക്കൊള്ളുക നീ.

അമ്മയോടുമേൻ ചൊല്ലി വയോധികൻ
നിന്മകനോ വിധോരതലക്ഷമാം
സർവ്വർമ്മിയാളാലുണ്ടാം മംഗലം
പലർമ്മിയാളാൽ വരും നാശവും.

എന്നുടെ ചിത്തം ദുഃഖാദിലംഘനം
സങ്കടമേറെ ഭവിതേ, നിണ്ണയം
പുണ്യസ്രീയാമന്നായുമായുമപ്പോൾ
മുണഞ്ഞിന്നുടെ കാലമിതെന്നതും;

രക്ഷാനാഥനെഴുന്നള്ളിയെന്നതും
സാക്ഷിച്ചു റുഘായായതറിയിച്ചു
കന്യകതാനമുണ്ണിയേയും കൊണ്ടു
ധന്യനാമവസേപ്പമവിടേന്നു

.....

കാലം വൈകാതെ പോയി നസാരായിൽ.

സർവ്വനായകനീവണ്ണം കല്പിച്ചു
സർവ്വേശ്വരി വിധിപോലെ തികക്കു നീ
വൈരികൾ വരവിന്നു സമയമായ്
വരും മുന്പേ നീ പോക മടിയായതെ.

ഒളിക്കു പാലേശത്തിൽ ബാലനെ
വെളിച്ചത്തു വരുവാൻ സമയമാം
പിന്തിരിഞ്ഞിങ്ങു പോരുവാൻ കാലത്തിൽ
അന്തോന വിധി ഞാൻ വന്നറിയിക്കാം.

എന്നതിനാലെയനുസേപ്പുമായും
അന്നവിടേന്നു വാങ്ങി റിസറായിൽ
ഉണ്ണിയെപ്പരിപാലിച്ചുവിടത്തിൽ
പുണ്യവൃത്തിയാൽ വാണു ചിരകാലം.

ഫെറോദേശപ്പോളുണ്ണിയെക്കാണാഞ്ഞു
ഏറെക്കോപിച്ചു ശങ്കിച്ചു ഭയം
മറെറാരു രാജനീഭ്രമി വാഴുകിൽ
അറു രാജ്യം തന്നെക്കൊന്നു ബോധമായ്.

ശത്രുവാറെന്നറിയായ്ക്കാരണം
ചിന്തിച്ചിട്ടുപായത്തെക്കണ്ടില്ല
എങ്കിലസ്സുനയത്തിൽ പിറന്നോരെ-
യൊക്കെക്കൊല്ലണമെന്നു കല്പിച്ചവൻ.

കൈക്കൊന്നിട്ടും ത്രിലോകനാഥനു
സങ്കടം ഭവിച്ചില്ലിവയൊട്ടുമേ
ഫെറോദേശതിനത്തരം വീട്ടുവാൻ
അറപ്പാമ്പണ്ണം പുഴുത്തു ചത്തവൻ.

വർത്തമാനമതൊക്കെയും മാലാകാ
യായനുസേപ്പിന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിനാൻ
മെസറായിൽനിന്നുമയ്യനുസേപ്പും
നസറായിൽ നാട്ടിൽ വന്നു പാത്തുടൻ.

പന്തീരാണ്ടു വയസ്സിൽ മിശിഹായും
അന്നെറോശലത്തുമായും താനുമായ്
ചെന്നു പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടനന്തരം
അന്നാലോകരിൽതാൻ മറഞ്ഞീടിനാർ.

കണ്ണനീരാലെയരസേപ്പുമുമായും
ഉണ്ണിയെത്തിരഞ്ഞെങ്ങുമേ കണ്ടില്ല
കൂട്ടം തന്നിച്ചും വീട്ടിലും നാട്ടിലും
കാട്ടിലും തിരഞ്ഞെങ്ങുമേ കാണാഞ്ഞു;

മൂന്നാം നാളുമാതാനുമവസേപ്പും
ചെന്നെറോശലം പള്ളിയിൽ താപത്താൽ
അന്നവിടത്തിൽ ശാസ്ത്രീകളോടൊത്തു
ഉന്നതനായ ഉണ്ണി മിശിഹ താൻ;

ശാസ്ത്രയുക്തികൾ ചോദിച്ചും കേൾപ്പിച്ചും
ശാസ്ത്രീകളൊക്കെ വിസ്മയമാകയും
അന്നേരമുമാതാനുമവസേപ്പും
ചെന്നു പുത്രനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞുടൻ;

അന്നേരം മിശിഹായോടു ശാസ്ത്രീകൾ
ചൊല്ലി നിന്റെ പിതാക്കളിതാരെന്നും
അന്നേരം സകലേശ്വരൻ കല്പിച്ചു
എന്നാലേന്റെ പിതാക്കളിതാരെന്നും;

ദേവനിഷ്ഠരിനിക്കടയോരെന്നും
ദയവോടെന്റെ പിതാക്കളായെന്നും;
എന്നതു കേട്ടു വിസ്മയിച്ചെല്ലാരും
അന്നേരം സുതനോടുണർത്തിച്ചുമാ

എന്തിനീങ്ങനെ പുത്രനമ്മോടു നീ
എന്തിന'ഷ്ടം നമ്മോടെന്നു ചൊല്ലുക

നിന്നെയനേപഷിച്ഛേററം വലഞ്ഞു ഞാൻ
നിന്നെക്കണ്ടപ്പോളാശ്വാസം വന്നിതു.

എന്നമ്മാ ബഹുസന്തോഷഭക്തിയാൽ
ചൊന്നതു കേട്ടു പുത്രനരുൾചെയ്തു
സിലുമായ ജനകന്റെ കാരുണ്യം
സാധിപ്പാൻ വിധിയെന്നറിഞ്ഞില്ലയോ.

സഭേതുവെന്നെയനേപഷിക്കേണമോ
ബുദ്ധിദ്ധ്യാനമുജ്ജാർകൾക്കു കാണാകും
മിശിഹായിതരുൾചെയ്തനന്തരം
സംശയം പോക്കി കൂടെയെഴുന്നള്ളി.

അവനെ വഴിക്കത്തൊടു കൂട്ടവേ
ആവാസം ചെയ്തു നസറാ സുപുരീ.

അഞ്ചാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

ആറാം പാദം

മിശിഹായി തിരുവയസ്സു ചെന്നപ്പോൾ
മിശിഹാ സൗകർത്തുതപമുദിച്ചാണും
സൂര്യന്റെ വരവതരിയിപ്പാൻ
സൂര്യന്മാരേ വരും നക്ഷത്രമെന്നപോൽ.

സപാമി തന്റെ വരവതരിയിപ്പാൻ
സപാമികേതൻ മഹാമുനിശ്രേഷ്ഠനും
യോഹന്നാൻ തപോമുഖ്യനെ കല്പിച്ചു
മഹാഭക്തനയാൾ വന്നു ഭൂതനായ്.

ദൈവരാജ്യം സാമീപ്യമാക്കുന്നതിൽ
പ്രേമാരണനോരഹകാരം നീക്കി
അനന്തപ്രായശ്ചിത്തത്തോടുടൻ
മനസ്സാലെ ജ്ഞാനസ്സാനം കൈക്കൊടുവിൻ.

നലമായ് പ്രസംഗിച്ചയാളിങ്ങനെ
വലരും കേട്ടുനന്താവപ്പെടുടൻ
ആസ്സുപ്പായ പ്രാർത്ഥന മാമ്മോസ
ആസ്സുയായ് മുക്കി പലരെയുമിയാൾ.

കേതപ്രിയൻ മിശിഹായും മാമ്മോ¹സ
കേതനാമിയാടെ കയ്യാൽ മുക്കിനാൻ
ഇല്ലയ്ക്കൊത്ത പുത്രനിയായെന്നതും
ഉച്ചത്തിലൊരു നാദം പ്രത്യക്ഷമായ്.

ദേവൻ വാറായും ദ്രോവിങ്കൽ നിന്നുടൻ
ദേവപുത്രനിയായെന്നു സൂക്ഷിച്ചു
സ്നേഹബാലനിയായെന്നും സാക്ഷിച്ചു²
സ്നേഹപൂഹായിറങ്ങീയിയാടെമേൽ.

അവിടുന്ന് വനത്തിലെഴുന്നള്ളി
അവിടെപ്പാർത്തു നാല്പതു നാളുതാൻ
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ദേവധ്യാനം ചെയ്തു
ക്ഷേമമൊന്നും രസിക്കാതെ നിഷ്ഠയാൽ.

തൽക്കാലാന്തരേ പിശാചുച്ഛാജത്താൽ
ദൂക്കിൻഗോശരമായ പരിഷകൾ

1. കേതപ്രിയനീശായും മാമ്മോസീസാ 2. സ്നേഹബാലനിയായെന്നറിയിപ്പാൻ

ക്ഷുത്തപത്തോട്രിക്കാതെ നീയിപ്പോൾ
ക്ഷുത്തിനിപ്പുയാം ക്ഷേണസാധനം

കല്പിക്ക ദേവനെകിൽ നീയിക്കല്ല
അപ്പമാക്കി നീ തിന്ന ജീവിക്കെടോ.
ഇപ്രകാരം പിശാചു പറഞ്ഞപ്പോൾ
തല്ലരന്തരമരുളിച്ചെയ്തു.

അപ്പത്താൽ നരൻ ജീവിക്കുന്നില്ല കേൾ
തല്ലരന്റെ തിരുവിളംകൊണ്ടത്രേ.
പിന്നെയുന്നതമായ ചുമരുമ്മേൽ-
ത്തന്നെയങ്ങു നിറുത്തിയുരച്ചെയ്തു.

ദേവൻ നീയെങ്കിൽ ചാടുക തൽക്ഷണം
സേവകരാം മാലാകമാർ താങ്ങിടും.
പരുഷവാക്കു ചൊന്ന പിശാചോടു
പരമദേവൻ താനരുളീടിനാൻ:

കോവണിയിരിക്കുന്നേരം ചാടുവാൻ
അവകാശവുമില്ലാരു ദൃഷ്ടി
നിന്റെ വേല നിനക്കു ഭവിച്ചിതു
നിന്റെ നാഥനെ നീ പരീക്ഷിക്കേണ്ട.

എന്നു സത്യമെഴുത്തുപെടുന്നിതു
എന്നവനോടരുൾച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ
മൂന്നാം വട്ടം പിശാചുവൻ നാഥനെ
ഉന്നതാദ്രിമുകളിൽ നിറുത്തിട്ടു

* അപ്പത്താൽ മാത്രം മത്സ്യൻ ജീവിക്കിലാ

അവധിമീന സമ്പത്സുഖങ്ങളെ
അവൻ മായാപ്രാജ്ഞാൽ കാട്ടിക്കൊണ്ടു
നാണംകെട്ട പിശാചവൻ ചൊല്ലിനാൻ
കാണുന്ന വസ്തുവൊക്കെയിനിക്കൊള്ളൂ.

വീണ നീയെന്നെ കമ്പിടുന്നാകിലോ
വേണമെങ്കിലതെല്ലാം തരുവൻ ഞാൻ
സർവ്വനിന്ദ പറ്റാത്ത പിശാചിനെ
സർവ്വേശനപ്പോളാട്ടിക്കളഞ്ഞിതു.

പോക നീചൻ നീയെന്റെ മുഖിൽനിന്നു
സകലേശപരൻ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ
ഭീതി പൂണ്ടു പിശാചു വിറച്ചുടൻ
ഭീതലോകേ(ഭീതിൽ)പോയി മറഞ്ഞവൻ.

ചീത്ത നീതിയും വജ്രങ്ങളെന്നതും
വൃത്തിയാൽ കാട്ടി നമ്മൾക്കറിവാനായ്
മത്സ്യരക്ഷകനായ മിശിഹ താൻ
മത്സ്യർക്കു ബോധമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിതു.

കർത്താവിശ്വായെ കണ്ടോരനാൾ പിന്നെ
കീർത്തിയുള്ള യോഹന്നാനരചെയ്തു
മത്സ്യദോഷങ്ങൾ നീക്കുവാൻ തമ്പുരാൻ
യാത്രയാക്കിയയച്ചു കഞ്ഞാടിതു.

തമ്പുരാന്റെ പുത്രനിയാളെന്നതു
തമ്പുരാനോടങ്ങണത്തിച്ചിടീനാൻ
ഇയാളിലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നവൻ,
ഇയാളാൽ ദേവദത്തസമ്പുണ്ണവും.

1. കീർത്തിമാനം യോഹന്നാനരചെയ്തു.
2. യാത്രയാക്കിയെടരാട്ടിൻകട്ടിയിതാ

കിട്ടുവാൻ വഴിയുള്ളവനിങ്ങനെ.
 പട്ടാങ്ങസാക്ഷിമഠാനാ ചൊല്ലിനാൻ.
 യുദ്ധായിൽനിന്നു മിശിഹാ ശ്ലീലായിൽ*
 സന്തതാനന്ദം പോയ്കൂല്യാണത്തിന്നു
 വിവാഹത്തിന്നു മുന്തിരിക്കാനീര
 സുവിസ്മയത്താൽ വെള്ളംകൊണ്ടാക്കിനാൻ.
 ചെൺകെട്ടിന്നു ശുഭം കൂടിയിങ്ങനെ
 തൽക്കരണയ്ക്കുടയാളം കാട്ടിനാൻ
 അക്കാലം യുദ്ധനാരായ മുസന്മാർ
 വീക്കം കൊള്ള മൊറശലം പള്ളിയിൽ.
 എന്നതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു നാഥനാം
 നിന്ദ ചെയ്യുന്ന നീശ്വരത്തിനെ
 തിന്മയായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തയാൽ
 ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ഭൃഷ്ടതം ശിക്ഷിച്ചു.
 പുണ്യവൃത്തിയാലാചാരയോഗ്യമാം
 പുണ്യമായ സ്ഥലമൊന്നരളിനാൻ
 ആ ദിക്കിൽ മുന്തിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കി
 യുദ്ധായിലാതിയാജ്ഞയറിയിച്ചു.
 ശമ്രയാൽ പരസ്രീയവരക്കു ധർമ്മം
 ഭർമ്മോദമൊഴിവാന്നരളീടിനാൻ
 നല്ല സാധുത്വമായ വചനത്താൽ
 ചൊല്ലി ദേവത്തെവുമുദിപ്പിച്ചു.
 അവളുമുടൻ മിശിഹാ വന്നതും
 സുവൃത്തികളെല്ലാമറിയിച്ചു

* ശ്ലീല ശലീല

നീളെച്ചൊല്ലി നടത്തിയാലോകരും
ഉള്ളാൽ വിശ്വാസം കൊണ്ടാരാ വാക്കിനാൽ.

വാപ്പിച്ചു രണ്ടു നാളവർ നാമനെ
ഓപ്പിച്ചു ദേവന്യായമവരൊത്താൻ
ആശ്ചര്യമായ വാക്കുവശത്തിനാൽ
നിശ്ചയിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേദാന്തം.

പണ്ടു കേളാത്ത വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ
കൊണ്ടാടി സ്തുതി ചെയ്തവർ നാമനെ
പിണക്കമെന്നിയേ മനോദഃഘോഷാൽ
ഗുണത്തിനായറപ്പിച്ചു മാനസം.

ശ്ലീലനാട്ടീനവിടെനെഴുന്നള്ളി
ശ്ലീലക്കാരെരമെറൊഴലം പുരേ
ചെയ്തു വിസ്മയംകണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ
സന്തോഷത്തോടു കൈക്കൊണ്ടു സ്വാമിയെ.

നാടുവാഴിയൊരുത്തന്മാരുടെ
കേടു പോക്കുവാൻ കൂടവേ പോരണം
എന്നപേക്ഷിച്ചു വൈഷമ്യം കേൾപ്പിച്ചു
അനേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു.

എങ്കിൽ നിന്മകനിപ്പോൾ സുഖം വന്നു
സങ്കടമൊഴിഞ്ഞെന്നറച്ചാ പ്രഭു
പൊറുത്തെന്നരുളിച്ചെയ്തു നേരത്തു
പൊറുതിയങ്ങു വന്നു പ്രഭുസുതൻ.

സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നു സുഖം വന്നു
തങ്കൽ വിസ്മയം പൂണ്ടു തെളിഞ്ഞവർ

ശ്ലീലായിലന്നു ദോഷമുപേക്ഷിച്ചു
നല്ല നേർവഴി സേവിക്കണമെന്നു;

തന്നെ വിശ്വസിച്ചിടണമെന്നതും
നന്നായുള്ളിലുറച്ചുചെയ്തുവർ
എന്നു ചൊല്ലിയാദിക്കിലേ രോഗങ്ങൾ
അന്നു തൻ തിരുവാക്കാലൊഴിച്ചുടൻ;

കേപ്പതന്നെയും മന്ത്രയോസിനേയും
ശിൽപ്പരചനാം യാക്കോയോഹന്നാനെ
കൂട്ടരാക്കിയരുചെയ്തു വേദത്തിൽ.
കൂടി പന്തിരുശിഷ്യജനങ്ങളെ.

ചെയ്യാൻ ക്രേശം ചൊറപ്പിച്ചതിൽപ്പിന്നെ
ചെയ്തു വിസ്മയം പ്രത്യക്ഷം കേട്ടുടൻ
ശതവർത്തിക്കധിപനായുള്ളവൻ
ചിത്തദാഹത്താൽ വന്നുടനെ പ്രഭു.

സന്നിപാതത്താൽ വലഞ്ഞ ഭൃത്യനും
തന്നാരോഗ്യം കൊടുപ്പാനുപേക്ഷിച്ചു
കൂടെപ്പോരാമെന്നപ്പോൾ മിശിഹായും
കേട്ടു കേതനണർത്തിച്ചു തൽക്ഷണം.

വീട്ടിൽ പോന്നെ മതിയാവെന്തില്ലല്ലോ
കേട്ടു പോവാൻ കല്പിച്ചാൽ മതിയല്ലോ
ഭാഗ്യനാഥനാം നീയെഴുന്നള്ളുവാൻ
യോഗ്യമില്ലെന്നിടമെന്ററ വീട്ടിനും.

ചിന്തയുദ്ധവൻകേതീയും കണ്ടുടൻ
സന്തോഷിച്ചവന്റെ വിശ്വാസത്തിനാൽ
ചോക നിന്റെ വിശ്വാസമതുപേലെ
ആകട്ടെനരൾചെയ്തു കേട്ടം തീർത്തു.

കപ്പൽ കേറി ശിഷ്യരുമായോടുവാൻ
കോപിച്ചു കടലോളവും വായുവാൽ
ശിഷ്യർ പേടിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചു
കാൽക്ഷണം കടൽക്കോപമടക്കിനാൻ.

രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹാടെ വാക്കിനാൽ
അക്ഷോഭ്യംപോലടങ്ങി കടലപ്പോൾ
വിസ്മയം പൂണ്ടു വാഹനാലോകരും
വിശ്വനാഥൻ കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ

പിശാചുക്കളാൽ പീഡിതനെക്കണ്ടു
പിശാചുക്കളും തന്നോടപേക്ഷിച്ചും
“തമ്പുരാന്റെ പുത്ര! മിശിഹായെ! നീ
വമ്പാ! ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കല്ലേ”യെന്നു.

ഇങ്ങനെ പിശാചുക്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
വാങ്ങുവെന്നവരോടരൾചെയ്തു
കല്പനയതു കേട്ടു പിശാചുക്കൾ
തല്പരനോടപേക്ഷിച്ചുണർത്തിനാൻ.

നിന്നുകൂടാ മനുഷ്യരിലെങ്കിലോ
പന്നിശൂദ്രത്തിൽ പോവാൻ കല്പിക്കണം

ചോകയെന്നുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ
പുഷ്പ പന്നിയശേഷവും കൊന്നവർ
ചോക്പാലകരോടിവന്നക്ഷണം
ചോക്ശേഷം നശിച്ചെന്നു ചൊല്ലിനാർ.

എന്നാൽ നായകൻ മുന്വേറിഞ്ഞതോ
അന്നവർക്കുവാദം കൊടുത്തതു
മാനുഷരോടും വസ്തു സർവ്വത്തോടും
* * * * *

പൈതൃവ്യവേഷമുണ്ടെന്നറിയിപ്പാൻ
മിശിഹായനുവാദം കൊടുത്തതു
അപ്പുരിയതിൽ പാത്തിരികും വിധൗ
ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കൂടിയ യോഗത്തു
സർവ്വംഗം വ്യാധിയുള്ള വ്യാധികനെ
പശ്ചാത്തന്നിന്മേൽവെച്ചു കൊണ്ടുപോൾ
തൻതിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിടുവാൻ
ചിന്തിയാവതില്ലാപ്പൊഴുംകൊണ്ടു.

എന്നാൽ മേൽപ്പുറ നീക്കി തിരുമുമ്പിൽ
അന്നാരോഗിയെ വെച്ചുപേക്കിച്ചവർ
ആത്മദോഷത്താൽ വന്ന രോഗമിതു
ആത്മനാഥൻ പൊറുത്തെന്നരുൾചെയ്തു.

രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ
രക്ഷ വന്നു നടന്നിതു രോഗിയും
ആരിയാളെന്നു ചിന്തിച്ചു ലോകരും
ഭരിതങ്ങളെ തന്മൂലമെന്നിയേ.

പൊറപ്പാനാക്കും മുഷ്കരമില്ലല്ലോ
പൊറത്തു രക്ഷ നൽകിയതള്ളതം
അപ്പോൾ സർവ്വേശനീയാളാകുന്നിതോ
ഇപ്പടി വിചാരിക്കുന്നു ലോകരും.

അപ്പോൾ വന്നയിദോസെന്ന വമ്പനം
തൻപുത്രിയുടെ സങ്കടം പോക്കുവാൻ
കൂടെപ്പോന്നേ മതിയാവെന്നോറവു
ആടലോടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാഥനും

പോകുന്നേരമൊരു സ്ത്രീയടുത്തുടൻ
രക്തസ്രാവം നില്ക്കുമെന്ന തേറ്റത്താൽ
തത്ര വീണുടൻ കപ്പായം തൊട്ടവൾ
ത്രാതാവന്നേരം കല്പിച്ചു വിസ്മയം

ആരെന്നെ തൊട്ടതെന്നരുളിച്ചെയ്തു
അരുൾ കേട്ടപ്പോൾ ലോകരണത്തിച്ചു
എല്ലാരും ചുറ്റി എഴുന്നള്ളും വിധന
പലരും തിരു(മെയ്യിൻ)മേൽ തൊട്ടല്ലോ.

എന്നതു കേട്ടു നാഥനരുൾചെയ്തു
എന്നെ തൊട്ടതു ചോദിപ്പാൻ കാരണം
എന്നിൽനിന്നു ഗുണം പുറപ്പെട്ടിതു
എന്നതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞാലും.

പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു രക്ഷകൻ
എന്നെ തൊട്ടവരാണെന്നു ചൊല്ലുവിൻ
പേടിച്ചു വീണു സ്ത്രീയവൾ കമ്പിട്ടു
പേടി പോക്കി മിശിഹായരുൾചെയ്തു.

നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ ചൊല്ലിച്ചു
നിന്റെ രോഗമൊഴിഞ്ഞു നീ പോയാലും
അപ്പോൾ വെമ്പന്റെ പുത്രി മരിച്ചെന്നു
കേൾപ്പിച്ചാളുകളോടിവന്നക്ഷണം.

ഏറെ പീഡിതനോടരുളിച്ചെയ്തു
തേറിക്കൊൾക നിൻപുത്രി ജീവിച്ചിടും
എന്നരുൾചെയ്താ വീട്ടിലെഴുന്നള്ളി-
ച്ചെന്നു താൻ കൈപിടിച്ചരുളിച്ചെയ്തു.

എഴുന്നേൽക്ക പെണ്ണേയപ്പോൾ ബാലയും
എഴുന്നേറു ജീവിച്ചു സുഖത്തോടെ
ഇപ്രകാരത്തിൽ ദൈവത്തിന്നെന്നിയേ
ഇപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു സംഖ്യ വിനാ.

അന്ധന്മാർക്കു വെളിച്ചം കൊടുത്തതും
വ്യാധിശാന്തിയെ വാക്കിനാൽ ചെയ്തതും
ചെയ്ത്താനാമൊത്താൻ കൽപ്പന കേൾപ്പിച്ചു
ചത്തോരെയൊരുവാക്കാലുന്തിർപ്പിച്ചു.

അതിനാൽ സകലേശ്വരൻ താനെന്നും
മർത്യർക്കു ബോധമാവാൻ ശ്രമിച്ചിതു
ബോധിപ്പാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നിതു
ബുദ്ധിയിൽ കൊൾവാൻ വേല മഹാപണി.

മാനുഷരീയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ
മനസാശയുള്ളൊരു മുരുകുമേ
ആദീന്ദ്രിയങ്ങൾ ബോധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അത്യന്തം വിഷമനാദൃഷ്ടാവിനാൽ.

നിർവ്വീകല്പവക്സാധ്യമുള്ളവൻ
 സർജ്ജനാനനിധിതുരുവെങ്കിച്ചും
 ഭൃഷമാനസസത്യജനങ്ങളിൽ
 ശ്രേഷ്ഠശാസ്ത്രമുറപ്പിച്ചു ചേതസി.
 അതുകൊണ്ടു താനാരെന്നതാദിയിൽ
 പ്രത്യക്ഷമാക്കിയറുത്തു സംശയം.

ആറാം പദം തികഞ്ഞു

ഏഴാം പാദം

തൻവാക്കിലുനമില്ലാത്ത തമ്പുരാൻ
 സർവ്വത്തെ അറിയുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ
 പൂർവ്വം പാദശ ശ്രീമാജനങ്ങളെ
 വരിച്ചു ദേവസാരമരുചെയ്തു.

അത്ഭുതമില്ലാത്തോർക്കു ഭാഗ്യമേ
 സപർല്ലോകാത്മമവക്താമനന്തരം
 സാധുക്കൾക്കു ഭാഗ്യമവർകളുടെ
 ബുദ്ധി സന്തോഷം പൂണ്ടിരിക്കും സദാ.

ദോഷംചെയ്തുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചോർക്കു
 തൃഷ്ടി വന്നീടും ഭാഗ്യമവർക്കുമോ
 പുണ്യത്തപത്തിന്നു ദാഹമുള്ളോർകൾക്കു
 പൂണ്ണത വരും നിത്യസമ്മാനവും.

കാരണ്യം കിട്ടും കരുണയുള്ളോർക്കു
 അനഘമുള്ളോർ ദൈവത്തെക്കണ്ടീടും
 നിരപ്പശീലമുള്ളോർക്കു ഭാഗ്യമേ
 സർവ്വേശൻ പുത്രനെന്നും വിളിച്ചീടും.

ഞായത്തെ പ്രതി ക്ഷമിക്കുന്നോക്കുമോ
ആഴത്തിൻഫലം മോക്ഷരാജ്യലാഭം
സാമന്ത്യാജ്ഞാക്കയ്യോ ദർഭോഗ്യമേ
ഭ്രമിതന്നിലനക്രമമേയൊള്ളൂ.

ഇവിടെ പരിപൂർണ്ണമുജ്ഞാക്കുമോ
അവർ മേലിൽ വിശക്കമനന്തരം
ഭ്രമിതന്നിൽ സന്തോഷമുജ്ഞാർകൾക്ക
പിന്നെ ഖേദവും കണ്ണനീരും വരും.

ധാത്രിയിൽ സ്മൃതിയുള്ളവർകൾക്കുമോ
ഉത്തരലോക നിന്ദിതരായിടും
സർവ്വനാഥനെ സർവ്വകാലത്തിലും
സർവ്വാരത്ഥാവായും സേവിച്ചുകൊള്ളുക.

വാവായെന്നും തൻപുത്രൻ ഞാനെന്നതും
സർവ്വനാഥനാം ഹൃദായെന്നിങ്ങനെ

*

സർവ്വകർത്താപത്നീലീമുവരെന്നതും
നിവ്വികല്പവിശ്വാസമായിടണം.

തന്നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കുഞ്ഞും
അന്നേ മന്ത്യാന മോക്ഷം കിട്ടിക്കൂട്ടൂ
കുറുവാനയും ക്രദാശ ശേഷവും
കററം വാരാതെ കൈക്കൊള്ളണമുമോ.

ദൈവകർത്താമില്ലാതെ മരൊന്നിനെ
ദൈവഭക്തിയാൽ സേവിച്ചിടുകിലോ

* ദൈവൈകതപത്നീലീമുവരെന്നതും

ലോഭിപ്പൻ ഞാനവനോടനന്തരം
ഈ ദോഷത്തിന്നു നരകമുത്തരം.

ഇനിക്കുള്ള സ്തുതി മരൊരാജത്തനു
ദാനം ചെയ്യിലിനിക്കതു വൈരമാം
രണ്ടീശന്മാർക്കു വേല സാധ്യമല്ല
പ്രണയത്തിന്നതന്തരമായ്ക്കരം.

ഞാൻ വിളിച്ചാൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നവൻ
എന്റെ വേലയ്ക്കു യോഗ്യനവനല്ല
എന്നെ സ്നേഹിക്കുംപോൽ മരൊരാജത്തനെ
നിന്നെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കിൽ ദോഷമാം.

എല്ലാമെന്നപ്രതിയുപേക്ഷിക്കിലേ
നല്ല ശിഷ്യനവനെത്തെളിഞ്ഞു ഞാൻ
ഏകനാമനേയുള്ളനു ബുദ്ധിയാൽ
ഈ കവേയവൻ കല്പന കേൾക്കണം.

ഈ നാമനുടെ ശിക്ഷ പേടിക്കണം
അന്യരാൽ ദണ്ഡം നിസ്സാരമോർക്കണം
മാനഷർ തമ്മിൽ കൂടപ്പിറന്നോരേ-
യെന്നപോൽ പ്രിയം ചിത്തേ ധരിക്കണം.

നിനക്കു വേണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നതു
മാനഷർ ശേഷത്തോടതു ചെയ്യണം
ഞായമല്ലാത്ത ക്രിയ നിനയ്ക്കേണ്ട
രാജകല്പന സമ്മതിച്ചീടണം.

1. മടിയുള്ള ദുർജ്ജനം

പിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം
 ചേതസ്സാപമവർക്കു വരത്തല്ലേ.
 കൊല്ലത്തതു കൊണ്ടുതന്നെ പോരാ
 ചൊൽകൊണ്ടുമാരുപദ്രവം ദോഷമാം.

ചിത്തത്തുകലും വൈരമാഴിക്കണം
 ശത്രുഭാവമതൊക്കെയും ദോഷമാം
 ഇഷ്ടന്മാരെ പ്രിയമുണ്ടായാൽ പോരാ
 ദേഷ്യമുള്ളോരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം.

പൊരുക പരാപകൃതം നിന്നുടെ
 കർമ്മപാപം പൊരുന്നീടുമവൃണ്ണം
 പൊരുകായ്ക്കിലോ സത്യമറിഞ്ഞിനി
 പൊരതി നിനക്കെന്നുമുണ്ടായ്യാ.

കവിളിലടികൊണ്ടിട്ടു പിന്നെയും
 കവിൾ നീയടിച്ചിടുവാൻ കാട്ടുകിൽ
 ആയതത്രയും തുമ്പമിനിക്കാകും
 പ്രിയത്തോടു ഞാൻ സമ്മാനം നല്കുവൻ.

പകരം നീ ശ്രമിക്കേണ്ട ഭൂമിയിൽ
 പകരത്തെ ഞാൻ കല്പിച്ചേൻ നീതിമാൻ
 അന്യസ്രീസംഗമരുപതന്നുണ്ടല്ലോ
 മാനസത്താലും ആശ്രമം ദോഷമാം.

മോഹചിന്ത വിഷമെന്നറയ്ക്കൂ നീ
 ദോഹാനന്തനാശമത്രകാരണം
 കുറം നിന്നിൽ നീ പോക്കുവാൻ നോക്കണം
 മറെറാരത്തർക്കു കുറം വിധിക്കല്ലേ.

കററം കാൺകിലോ സ്നേഹത്താൽ നീയത്രം
മാറുവാൻ വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിടണം
ദേഹംപുണ്ടു ശ്രമിക്കിലോ നിണ്ണയം
ശേഷിക്കും കററം നിനക്കു നാശവും.

അന്യരെ ബഹുമാനിച്ചു കൊള്ളണം
നിന്ദിച്ചിടുകിൽ പകരം വീടുവൻ
അന്യഭോഷത്തിന്നാരോപം ചെയ്യിച്ചലോ
നിനക്കു ഭോഷമസംഖ്യമാമതു.

നീന്നോളം ഭൃഷ്ടനാരുമില്ലെന്നതു
മനസ്സിലോക്കിലീ ചിന്താസന്തതം
പരാത്പരന്തെയും പരാത്പരാപേക്ഷയും
ധരിച്ചിടൊല്ലു ചിന്തസമത്തിനാൽ.

ഒന്നിനാൽ ക്ഷയമില്ലാത്ത സ്വർന്നിധി
സന്നപ(?)ലാഭമിച്ഛിക്കു നീ സന്തതം
സ്വാമി സ്വാമിയെന്നു വിളിച്ചാൽ പോരാ
നന്മ ചെയ്യിലേ സമ്മതമായ്ക്കൂ.

എന്നോടു കൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ
എൻപ്രമാണങ്ങൾ മാനിച്ചു കാക്കേണം
കേട്ടില്ലെങ്കിലോ വൃത്തിഹലം വരാ
അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത പണിയതു.

എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കീശൻ ഞാനെന്നുടെ
കല്പനയ്ക്കാരം വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
ഉത്തരമതിനുണ്ടെന്നറിയണം
അത്യല്പം മറന്നിടുകയില്ല ഞാൻ.

ദേഹത്തിൽ പിഴയുള്ള ദോഷത്തിന്
ദേഹം കൂടവേ ഓടിക്കും നിണ്ണയം
ചത്തുപോകുമെന്നോടേക്കണ്ട നീ ബലാൽ
ചത്തവർകളെ ജീവിപ്പിച്ചിടം ഞാൻ.

നല്ല ദേഹത്തിൽ സ്തുതിയുണ്ടായ്യാരും
അല്ലാൽ വന്നിടം ഓഴ്ജനങ്ങൾക്കു
പോദിച്ചിടം ഞാൻ സർവ്വജനത്തോടും
പോദിക്കുന്നാളിൽ ദൈവുണ്ടായ്യാരും.

എന്നെ സമ്മതമില്ലാത്ത ഭ്രമ്ജനം
ഞാനാരെന്നറിഞ്ഞീടുമല്ലാവരും
ഇന്നു നിന്ദിച്ചാൽ ഞാൻ വരും മോലത്തിൽ
എന്നുടെ മുഖിലാകെ വരുത്തും ഞാൻ.

അന്ധർ സേവിച്ച ദേവന്മാരാറെന്നും
ഞാനുമാരെന്നു കാണുന്ന നേരത്തു
ഞങ്ങളെ മലകളടക്കീടുവിൻ
ഞങ്ങളെ ധരം വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

എന്നപേക്ഷിച്ചു പീഡിക്കും ഭ്രമ്ജനം
അന്നനേയുള്ള മോലാരയേത്തിനാൽ
ദേവസന്നിധി ഭീതിക്കൊപ്പമില്ല
വിവേഗങ്ങളിൽ സംഭ്രമമത്ര.

ദുർഗ്ഗ്യാഗ്നിയതിലതി സഹ്യമാം
ഭാഗ്യഹീനരല്ലോ ഞങ്ങളെന്നവർ
സുകൃതത്തോടു നിന്നവർ സാരം
അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കും.

സൂര്യൻപോലെ ശോഭിക്കും മനോഹരം
ഭയവും നാശമില്ലവെന്ന്മേ
ആനന്ദസ്നേഹത്തിലതിരഞ്ജനം
ആനന്ദിച്ചീടും കർമ്മത്തിലേററവും.

ആമോദത്തിന്നൊടുക്കമില്ലെന്നുമേ
സപാമിയോടൊരുമിച്ചവർ തോഷിക്കും
വന്ദരാകിലും ഭീനരായിടിലും
തന്മുരാൻമുന്വിലൊക്കുമെല്ലാവരും.

നല്ല വൃത്തിയാൽ ഭാഗ്യലാഭം വരും
അല്ലാതൊന്നിനാലും പകരം വരാ
ഭാരിദ്രന്മാക്കെന്നെ പ്രതി വർജ്ജിക്കിൽ
അർത്ഥം ഞാനപ്പോൾ സ്വർല്ലാഭം നല്കുവൻ.

ജീവിതകാലേയെന്നെപ്പേടിക്കേണം
പാപി കാലത്തിലെന്നെ സുഖം വരൂ
സൽക്ഷയവസ്തു ബഹുമാന്യമല്ല
അക്ഷയാനന്ദമേകും മാനുഷമല്ലോ.

അർത്ഥം കൂട്ടുവാനെന്തു ശ്രമിക്കുന്നു
മൃത്യു വരുമ്പോൾതാൻ ഫലമെന്തുപോൽ
നിന്റെ ദേഹം നീയേറെ സ്നേഹിക്കിലോ
നിന്റെ ദേഹത്താൽ നാശം നിനക്കതു.

ഇന്ദ്രിയത്തിന്നു സുഖം വരുത്തുകിൽ
പിന്നെ ഖേദിപ്പാനാകുമിതശ്രമം
ദേഹമാത്രമിച്ചീടണം നീ ബലാൽ
ദേഹി സൗഖ്യത്താൽ കൂടെയുണ്ടാമതു.

ഇല്ലയ്ക്കൊക്കെയും സമ്മതിച്ചിടല്ലേ
നിശ്ചയമാശാനാശം വരുത്തല്ലേ
ദേഹം ശത്രുവെന്നോളം നടക്കു നീ
ദേഹി രക്ഷ യതിഗുണവൃത്തിയും.

അനന്തതാപം ഭൃഷ്ടകർമ്മത്തിന്നും
... ..
സുകാര്യം പ്രതി ക്ലേശിക്കു വേഗം നീ
അക്കാര്യശേഷം അസാരമോളം നീ.

ദുർമ്മോഹംകൊണ്ടു ഭോഷത്തിൽ വീണു നീ
ദുർബോധംകൊണ്ടു മേലിൽ പിഴയ്ക്കല്ലേ
ചെയ്തഭോഷമറച്ചെന്നെ സേവിക്ക
പുത്ര! താതൻ ഞാൻ നിന്നെക്കളയുമോ.

ഭാരം നീങ്ങുവാനെൻപക്കൽ വന്നാലും
ആർത്തി തീർത്തു ഞാൻ തണുപ്പു നല്കുവാൻ
പാരം കല്പിച്ചതോളം പേടിക്കേണ്ട
കാരണ്യത്തോടു ഞാൻ തുണ സന്തതം

ഇത്തരമുപദേശമരുൾചെയ്തു
തത്ത്വജ്ഞാനമുദിച്ചിട്ടു ഭൂമിയിൽ.

ഏഴാം പാദം തികഞ്ഞു

കരുത്തൻ പണം അന്തർകൊണ്ടവൻ,
മറവൻ പണം അൻപതു കൊണ്ടവൻ,
വീട്ടുവാനിരുവക്കും വകയില്ല
കേട്ടിളച്ചുടയോനിരുവരോടും.

ആർക്കതിലേറെ സ്നേഹമുടയോനെ-
ന്നോക്കു ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലു നീയുത്തരം.
ആരോടു മുതലേറെയിളച്ചവൻ
നേരോടേറെ സ്നേഹിപ്പാനവകാശം.

എന്നതു കേട്ടു നാമനരൂപമെഴു
ന്നു നീ ചൊന്നപോലെയിവളെന്നെ
എറെ സ്നേഹിച്ചുപേർക്കിച്ചു കാരണം
എറെ ദോഷം പൊറുത്തിവളോടു ഞാൻ .

പിന്നെ നാമനവളോടരൂപമെഴു
ന്നിന്നടെ ദോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ
തൃക്കാൽ തൊട്ടുവരൂ നൽവഴി ബോധിച്ചു
സുകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം.

മറിയം മശലൈത്തായിവളിൽ തൻ-
തിരുവുള്ളം കറയാതെ വർദ്ധിച്ചു.
ലോകാർത്ഥം ലോകനായകനാം തുരു
ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചൊരു കാലത്തിൽ,

ആരണ്യം തന്നിൽ കൂടിയെല്ലാവരും
നാരിബാലരും കൂടാത്തയായിരം

എട്ടാം പാദം

അങ്ങനെ ദൈവോടു സർവ്വശ്ചരൻ
ഞങ്ങളെ പ്രതി ക്ലേശിച്ചിടും വിധൻ
പ്രിയന്മാരിലൊരുത്തൻ വന്നുകാലം
മിശിഹായെ വിളിച്ചു വിരുന്നിന്നു.

ഭക്ഷണം കഴിച്ചിടുന്ന ശാലയിൽ
തത്ക്ഷണമൊരു സ്ത്രീ വന്നു കമ്പിട്ടു
വീണു തൂക്കാലും മുത്തി ഭക്തിയോടെ
കണ്ണനീർകൊണ്ടു കഴുകി കാലിന്നു.

കണ്ടവരുടെൻ തത്കൃതം നിന്ദിച്ചു,
തൊട്ടുപോയതു മറച്ചു മാനസേ;
സർവ്വജ്ഞനിവന്നെന്നു വരികിലോ
ഇവളാരെന്നറിഞ്ഞീടും നിണ്ണയം.

ദുഷ്ടസ്ത്രീയിവൾ മഹാലോകത്തിന്നും
ദോഷകാരണമെന്നു വരുമ്പോഴെ²
ഇവളെയധികമറപ്പാൻ വിധി
ഇതവണ്ണമടുപ്പിക്കുന്നതെന്തിവൻ.

ഇപ്പടിയുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചതൊക്കെയും
തമ്പുരാൻ കണ്ടവരോടരുൾചെയ്തു:
ഒരുവൻ മുതലാളിയുടെ പണം
ഇരുവർക്കു കടമകപ്പെട്ടാറെ

1. പ്രിയന്മാരിൽ 2. എന്നതു ചാർക്കസന്മാരും

കരുണൻ പണം അന്തർമുഖം കൊണ്ടവൻ,
മറവൻ പണം അൻപതു കൊണ്ടവൻ,
വീട്ടുവാനിരുവർക്കും വകയില്ല
കേട്ടിളച്ചുടയോനിരുവരോടും.

ആർക്കുതിലേറെ സ്നേഹമുടയോനെ-
നോക്കു ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലു നീയുത്തരം.
ആരോടു മുതലേറെയിളച്ചവൻ
നേരോടേറെ സ്നേഹിപ്പാനവകാശം.

എന്നതു കേട്ടു നാമനരൾചെയ്തു
ന്നു നീ ചൊന്നപോലെയിവളെന്നെ
ഏറെ സ്നേഹിച്ചുപേർക്കിച്ചു കാരണം
ഏറെ ദോഷം പൊറുത്തിവളോടു ഞാൻ.

പിന്നെ നാമനവളോടരൾചെയ്തു
നിന്നുടെ ദോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ
തുകാൽ തൊട്ടവൾ നൽവഴി ബോധിച്ചു
സുകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം.

മറിയം മഴലൈത്തായിവളിൽ തൻ-
തിരുവുള്ളം കുറയാതെ വാർത്തിച്ചു.
ലോകാർത്ഥം ലോകനായകനാം തുരു
ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചൊരു കാലത്തിൽ,
ആരണ്യം തന്നിൽ കൂടിയെല്ലാവരും
നാരിബാലരും കൂടാത്തയ്യായിരം

വൈകി നേരവും ഭക്തിച്ചില്ലാരുമേ
ഏകനാഥൻ മിശിഹാ ദയവോടെ

അരുളിച്ചെയ്തു ലോകരെല്ലാരെയും
ഇരുത്തി മേശയ്ക്കാവനദേശത്തിൽ
അപ്പം അഞ്ചും വരുത്ത മീൻ രണ്ടിനാൽ
അപ്പോഴാലോകക്കൊക്കെ നിറച്ചു താൻ

പരിപൂർണ്ണം വരുത്തിയെല്ലാവർക്കും
പരൻ നാഥൻ മിശിഹാടെ വിസ്മയം
ശേഷിച്ചീരാറു കൊട്ട നരക്കുകൾ
ശേഷം ചിന്തിച്ചു കൂടിയ ലോകരും.

ഇശോനാഥനെ രാജാവാക്കീടുവാൻ
ആശ ലോകക്കറിഞ്ഞു മിശിഹായും
രക്ഷകനെന്ന ഭക്തികൊണ്ടല്ലത്
ഭക്ഷണരചി ലാഭമോർത്തിട്ടത്രേ.

വിശ്വാസഹീനന്മാരെയെക്കറുവാൻ
വിശ്വനായകൻ കല്പിച്ചുപായമായ്
കടൽക്കക്കരെയെച്ചു ശിഷ്യരെ
അടവിതനിൽ താനുമൊഴിഞ്ഞുപോയ്.

ശിഷ്യർ തോണിയിലോടുന്ന നേരത്തു
അക്ഷണം കടൽ കോപിച്ചനേകവും
ഓളമേറിയലരുന്ന വായുവാൽ
തള്ളിത്തോണിയെ മുക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ.

അന്നേരം കടലോളത്തിൽ വന്നടൻ
വന്നൊരു മത്സ്യദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ്
പേടി പൂണ്ടു കരഞ്ഞിതു ശിഷ്യരും
പേടി പോക്കി മിശിഹായരുടെയ്ക്കു:

ഏലം നീക്കുവിൻ, വന്നതു ഞാൻ തന്നെ
ഉരക്കുനിയോടു കല്പന കേട്ടപ്പോൾ
ഉടനെ കെട്ടാതാനുണർത്തിടീനാൻ
ഉടയോൻ നീയീ വന്നവനെങ്കിലോ.

കടൽമീതെന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക
കടൽ ഭൂസകലേശനവനോടു
വന്നുകൊരുകെന്ത തൻതിരുവാക്കിനാൽ
ചെന്നു കെട്ടാ കല്പിനീതെയെന്നപോൽ.

അക്കാലം കടൽ കോപിച്ചു കെട്ടായും
ശങ്കിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചീടീനാൻ
മിശിഹാ തുക്കൈ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുടൻ
വിശ്വാക്കെല്ലാ (?പ്പാ) നീയെന്തു പകച്ചതു.

എന്നു കുറുമരുടെയ്ക്കു തോണിയിൽ
താനും കൂടെയെഴുന്നള്ളിയക്കരെ
പുക്കവിടെ വസിച്ചൊരനന്തരം
ആകലത്തോടു മാറ്റമറിയിച്ചു.

അവിടെപ്പല വൻപരം ശിഷ്യർ
തീൻ വിത്തുലിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുടൻ

കളിയാതെയും കൈ കഴുകാതെയും
ഉള്ള ഭക്ഷണഭോജമറിയിച്ചു.

ഉത്തരമല്ലോ നാമനരൾചെയ്തു
ഏതു കുല്പനകൊണ്ടതു ഭോഷമായ്
പുറത്തുള്ളതുകൊണ്ടൊരു ഭോഷമോ
കറ ദേഹിക്കു വരുവതല്ലവോ.

ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള ഭോഷഫലത്തിനാൽ
ക്ഷാളനംകൊണ്ടു ശുദ്ധിവന്നീടുമോ?
നാട്ടാചാരത്തെയേറവും വലിച്ചു
കാടുള്ളിൽ വച്ചു തെറി കാട്ടും നിങ്ങളും.

ദേവകല്പന ശങ്കിക്കാതെ കറ
ഭവിക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടാ ബലാൽ
ഇതു കേട്ടവർ കോപം മുഴുത്തുടൻ
അതിൻശേഷമരൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ.

കണ്ണില്ലാത്തുള്ള കരുടക്രൂട്ടത്തെ
മൂണമാംവണ്ണം നടത്തിക്കൂട്ടമോ
വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടവർ പോകിലോ
കഴിയിലവർ പോകുമൊരുപോലെ.

തന്നുടെ സാരവാക്യരസത്തിനാൽ
ചിന്നെയും കൂടി നാലായിരം ജനം
മൂന്നു നാൾ കൂടെ പാർത്തവരൊക്കെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു തമ്പുരാൻ അന്നേരം.

ഏഴുപ്പംകൊണ്ടും കുറഞ്ഞ മീൻകൊണ്ടും
അഴകാംവണ്ണം വിരുന്നു നല്കിനാൻ
എല്ലാരുമും തിന്നു പരിപൂർണ്ണം വന്നു
നല്ല തീൻതരം ശേഷിച്ചു പിന്നെയും.

ഈരേഴു കൊട്ട മിച്ചൽ നിറച്ചുടൻ
നേരോടീശോമിശിഹാടെ വിസ്തൃതം
രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹായതിൻശേഷം
ശിഷ്യരെ വിളിച്ചീവണ്ണം കല്പിച്ചു.

ഞാനീക്കാട്ടിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടവർ
ഞാനാരെന്നു പറയുന്ന ലോകരും
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തു ശിഷ്യരും
അന്നാ ലോകരിൽ കേട്ടതുണർത്തിച്ചു.

ദിവ്യന്മാരിലൊരുത്തനെന്നു ചിലർ
ഭൂതന്മാ ചിലർ മറ്റൊന്നായെന്നതും
അന്നേരം ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നേരത്തുറച്ചതു്.

ഞാനാരെന്നു ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ
എന്നവനിതു കല്പിച്ചു നേരത്തു
തമ്പുരാനോടു കെട്ടായുണർത്തിച്ചു
തമ്പുരാൻപത്രൻ നീയെന്നു നിശ്ചയം.

കെട്ടാ ഭാഗ്യവാൻ നീയിതു മാനുഷൻ
കേൾപ്പിച്ചില്ല സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ

എൻപിതാവത്രെ നിന്നെ ചൊല്ലിച്ചതു
കെട്ടാ നിന്റെ നാമാത്ഥവും കല്പത്രെ.

എന്റെ ലോകസഭയ്ക്കുടിസ്ഥാനം നീ
നിന്റെ മേലെന്റെ പള്ളി പണിചെയ്യും
ചെല്ലും നിന്മനം ദോഷത്തിലെങ്കിലും
വെല്ലുവാൻ നരകം മതിയായ്ക്കൂരാം.

സ്വർഗ്ലോകത്തിന്റെ താക്കോൽ തരുവൻ ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ നീ കെട്ടിയഴിച്ചുപോൽ
മോക്ഷലോകത്തു ഞാൻ തികച്ചീടുവൻ
മുഷ്ടരമതിനൊക്കെത്തരുവൻ ഞാൻ.

ഇക്കാര്യം താരദ്രുമ്യന്തവും വരാ
കൃപയോടിച്ചു കല്പിച്ചതിൻശേഷം
പിന്നെത്താൻ മരിക്കുന്ന പ്രകാരങ്ങൾ
തന്നുടെ ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു.

ആദമാദിനരകലരക്ഷയ്ക്കു
ആദരാലെ ഞാനെറോജലം പുരേ
യുദർ കയ്യാലെ പാടുകളേറു ഞാൻ
ചേദപഥ്യം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചീടും.

ഇമ്പമോടു ഞാൻ ത്രിദിനം ജീവിക്കും
മുമ്പു വൃക്തമരൾചെയ്തു സർവ്വതും
ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ദേവശിഷ്യൻ മനോതാപമുൾക്കൊണ്ടു.

കേവലമുണർത്തിച്ചിട്ടു കെപ്പാ താൻ
ദേവാ മൽഗുരുവോ കൃപാ വാരിയോ
നീയിവ ഭൂഖം കൈക്കൊള്ളരുതയ്യോ
ആയതു നിനക്കൊട്ടമഴകല്ല.

ഇവ കെപ്പായുണർത്തിച്ച നേരത്തു
അവനോടു തിരുവുള്ളക്കേടുമായ്
ഇവ ചൊല്ലാതെ പോകയെന്നാട്ടിനാൻ
നീ വപുസ്സിൽ സുഖമറിയുന്നവൻ

നീ വി....ലന്ദേൽ കാർയ്യമറിവില്ല
ദേവനിഷ്ടമതുകാര്യമെന്നറി
ദേവകാര്യംപ്രതി മരിച്ചീടുവാൻ
ഭവനിയിൽ പിറന്നു ഞാൻ മർത്യനായ്”.

സർവ്വേശൻ ചിങ്ങമാസമാറാം ദിനം
പവ്വതമേറി താപോരാഗ്രേനാഥൻ
കെപ്പാ യാക്കോ യോഹന്നാനേയുംകൊണ്ടു്
അപ്പർവ്വതത്തിൻമുകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ
മുശയേലലീശയെന്ന ദിവ്യന്മാർ
ഈശോ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായതൂതം
ആത്മനാഥന്റെ ശരത്മാവിലേ മോക്ഷം
ആത്മാവിൽനിന്നു ദേഹത്തിൽ ചിന്തിച്ചു.

ചിന്തിച്ചതല്ല മോക്ഷനിഴലത്രേ
തൻതിരുമേനി സൃഷ്ടനെ തോല്പിക്കും

കുപ്പായത്തിന്റെ നിർമ്മലവെണ്മയിൽ
കൺപിറക്കുന്ന പ്രകാശയുക്തമാം

വാ (?ഭാ) വിഭാവപ്രഭാവപ്രഭയെന്നും
അവർ കണ്ടപ്പോൾ ബുദ്ധി പകച്ചിതു
മുശയോടുമേലിശയോടുമപ്പോൾ
ഇരശോനാഥനരുളിച്ചെയ്തിടീനാൻ

ശത്രുവാൽ പല പാടു പെടുമെന്നും
ശത്രു കൈയാലെ ഞാൻ മരിക്കുമെന്നും
ലോകം ദോഷത്തരം ചെയ്യുമെന്നതും
ലോകരക്ഷ വരുത്തും പ്രകാരവും

ശക്തനായ ധ്യാപരൻ തമ്പുരാൻ
വ്യക്തമായരുളിച്ചെയ്തു സർവ്വതും
അപ്പോഴസ്ഥലശോഭകൾ കണ്ടിട്ടു
കെപ്പാ സന്തോഷം പൂണ്ടുണർത്തിച്ചിതു.

എത്ര നല്ലൊരിടമിവിടത്തിൽ നാം
ചിത്രമായ്ക്കട്ടെ മൂന്നു ചമയ്ക്കേണം
ഒന്നു സ്വാമിക്കൊന്നേലിശായിക്കിതു
ഒന്നു മുശനിവിയായിക്കെന്നതും

നല്ല വിസ്മയമെന്തെന്നറിയാതെ
ചൊല്ലി ശിഷ്യരിലുത്തമനിങ്ങനെ
അന്നേരം മേഘം മുടിയെല്ലാരെയും
അന്നു ഭ്രോവിലെ നാദവും കേൾക്കായി.

ഇയാൾ പുത്രനെനിക്കു മഹാപ്രിയൻ
ഇയാൾ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം കേൾക്കണം
വിസ്മയമെല്ലാം മാഞ്ഞുപോയന്നേരം
വിസ്മയനാഥൻ താനും ശിഷ്യരുമായി.

ആമലയിൽ നിന്നപ്പോളെഴുന്നെള്ളി
നിർമ്മലനാഥൻ താഴ്വരെ വന്നപ്പോൾ
പിറന്നപ്പോഴെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ
പുറത്തേ വഴി തന്നിലിരുന്നുടൻ.

നാദം കേട്ടപ്പോൾ നാഥനെക്കുറിച്ച്
ഖേദംപൂണ്ടുണർത്തിച്ചോരനന്തരം
മണ്ണിൽ തുപ്പിക്കഴിച്ചു കഴമ്പതു
കണ്ണിൽ തേച്ചു വെളിപ്പു കൊടുത്തു താൻ.

യുദ്ധമാരുടെ പ്രധാനമുജ്ജനം
വേദാവു ചെയ്തു പ്രത്യക്ഷം മൂടുവാൻ
നാഥൻ കാഴ്ച കൊടുത്ത പുരുഷനെ-
യഥ മുമ്പിൽ വരുത്തിട്ടു ചെന്നവൻ.

ദുഷ്ടനാദോഷത്താളനിവൻ നിന്റെ
ദ്രഷ്ടി നൽകുവാൻ യോഗ്യനല്ലാത്തവൻ
മുമ്പിലങ്ങു കരുടൻ നീയെങ്കിലോ
ഇപ്പോൾ പുത്തനായ് കണ്ടു നീയിങ്ങനെ

ചിന്തിച്ചുത്തരം ചൊന്നവനോടവൻ
എന്തു വേണ്ടു രഹസ്യമിതല്ലല്ലോ

ഇന്ദ്രശോയെന്നയാൾ ചെയ്ത ദയവിനാൽ
ദർശനമിനിക്കുണ്ടായി നിശ്ചയം

ദോഷമുള്ളവനെനറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ
ദൃഷ്ടിക്ക് ദണ്ഡുസഹായമില്ലല്ലോ
ജനിച്ചപ്പോഴേ കാഴ്ചയില്ലാഞ്ഞതു
കനിവോടയാൾ തന്നിനിക്കിങ്ങനെ.

നേരവനിയു ചൊന്നതു കാരണം
വൈരത്താലവനെ പുറത്താക്കിനാൻ
അന്നേരമവൻ ചെന്നു തിരുമുമ്പിൽ
അന്നവർ ചൊന്ന വാത്ത്യാറിയിച്ചു.

നിന്മൂലം സഭയിൽ നിന്നു നീങ്ങി ഞാൻ
ഇമ്മനോതാപം ചൊന്നവനോടു താൻ
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തു തൽക്ഷണം
തമ്പുരാന്റെ സുതനെ വിശ്വാസമോ?

നിൻമനക്കാമ്പിലെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
നിൻമലനാഥനോടുണർത്തിച്ചിതു.

തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെ നീ കാട്ടുകിൽ
അമ്പിനോടു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിടുവൻ

തമ്പുരാൻ ചൊല്ലി നിന്നോടു ചൊന്ന ഞാൻ
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെനറിഞ്ഞാലും
ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കമ്പിട്ടു വീണവൻ
കർത്താവെത്തേറി വിശ്വസിച്ചേനഹം

ആത്മസമ്മതം ചെയ്ത പുരുഷനെ
സുജ്ഞാനസ്സേഫം നല്കി ദയാപരൻ
മാനഷനായി വന്ന സർവ്വേശ്വരൻ
ശനിയാഴ്ച പൊറുപ്പിച്ചു രോഗങ്ങൾ.

എന്നതു കേട്ടു യൂദന്മാരെയും
അന്നു കോപിച്ചു വിസ്മയിച്ചുററവും
വ്യാധിയുളളോരു നാരിയെ പിന്നെയും
ആധി പോക്കി മിശിഹാ പൊറുപ്പിച്ചു.

അന്നാളിലതു ചെയ്തോരു കാരണം
ആനഗർവ്വീകരത്തിന്നുടെ വമ്പൻ
കുറും നാഥനെ നീചൻ പറയുമ്പോൾ
അററമററ ദയാപരൻ കല്പിച്ചു.

കേൾക്ക നീ ശനിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ
നാല്കാലിയൊന്നു പോയി കഴിയതിൽ
പാർക്കുമോ ശനിയാഴ്ച കരേറുമോ
ഓക് മത്സ്യരതിൽ വലുതല്ലതോ.

ന്യായമുള്ളവരെന്നു പറകയും
ന്യായക്കേടനേകം നിങ്ങൾ ചെയ്തയും
ഇപ്രകാരങ്ങൾ കേട്ടു പ്രധാനിയും
കോപപൈതൃന്യം വലിച്ചു മാനസേ.

അവർകളുടെ ഭൃഷ്ടതവ്യക്തത
അവരോടരുളിച്ചെയ്തു ഘേതുനാൽ

പല നാളിൽ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
ഫലമെന്നിയേ വേല ചെയ്യാറവർ.

നാശമേഘപാനരച്ചു ഞാനെങ്കിലും
മിശിഹാ മനസ്സാകുന്ന കാലത്തു
സകല്പിച്ചൊരു കാലമടുക്കുമ്പോൾ
താൻ കല്പിക്കാതെയാവതില്ലാക്കുമേ.

രോഗക്കാരെപ്പൊറ്റിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വേഗം വൈദ്യനവനെയന്വേഷിക്കും
കണ്ടാലേററമവരെ പ്രിയപ്പെടും
പണ്ടൊരു രോഗം കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും.

ആത്മനാഥൻ മിശിഹായുമവണ്ണം
ആത്മരോഗികളെ രക്ഷിച്ചീടുവാൻ
വാവാ ദൃഢരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
പാപികളോടണയും കരുണയാൽ.

സ്നേഹമോടവരെച്ചൊഴുമാനിക്കും
മഹാകഷ്ടമിതെന്നു ചിലർ ചൊല്ലും
ലോകനായകൻ സർവ്വമറിഞ്ഞവൻ
താൻ കൃതത്തിന്നു സാമ്യമരുൾചെയ്തു:

ന്താടുള്ളവനൊരാടു കാണാഞ്ഞാൽ
ന്താതിലൊന്നൊഴിഞ്ഞജസഞ്ചയം
അക്കൂട്ടത്തെയവിടെ വിട്ടേച്ചുവൻ
ചൊയ്ക്കൂളുഞ്ഞാരജത്തിനെത്തടീടും

ഇന്നു ഞാനതുപോലെ ശ്രമിക്കുന്നു
വന്നു ഞാൻ പാപിശുട്ടത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ
എൻപ്രയത്നമതിനെന്നറിയേണം
എൻപ്രമാണംവഴിക്കു സർവ്വാനന്ദം.

എട്ടാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

ഒമ്പതാം പാദം

പാപം തീർത്ത മഗ്ദലൈത്തായും സദാ
തൽപ്രിയമൊക്കെ ഇശശോമേലാക്കിയാൾ
അവർക്കുള്ളൊരു ഭ്രാന്താവിന്നാമയം
സുവൈഷമ്യമായേററവും വർദ്ധിച്ചു.

അവസ്ഥയതു ചൊല്ലി വിട്ടാളുടൻ
ജീവരക്ഷാനാമനോടുണർത്തിച്ചു
¹
നിന്നുടെ പ്രിയലാസറിനാമയം
²
എന്ന വാചകം ദൂതരുണർത്തിച്ചു.

കർത്താവീ മൊഴി കേട്ടിട്ടു രണ്ടു നാൾ
പാർത്തു പിന്നെയും പോയില്ല രക്ഷകൻ
ഇഷ്ടനാഥൻ ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചു
ഇഷ്ടനാമെന്റെ ലാസർ മരിച്ചെന്നു.

ഒടുക്കമെഴുന്നള്ളി സർവ്വപ്രഭു
ഓടി വന്നപ്പോൾ മാർത്തയുണർത്തിച്ചു
ഉടയോൻ നീയിവിടെയുണ്ടെങ്കിലോ
ഉടപ്പിറന്നവൻ മരണം വരാ.

1. തൽപ്രിയനായ ലാസറിനാമയം 2. തയ്യരാനോടു ദൂതരറിയിച്ചു.

ഇപ്പോഴും നീ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചാൽ¹
 തൻപിതാവതു കേൾക്കുമറിഞ്ഞാലും
 വിശ്വനാഥൻ മിശിഹായരുടെയ്ക്കു:
 “വിശ്വസിക്ക നിൻഭ്രാതാവു ജീവിക്കും.”

മറിയം മഗ്ദലൈത്തായതുനേരം
 അറിഞ്ഞപ്പോളവളോടി വന്നടൻ
 ചേതസി പ്രിയമുള്ളവർകളുടെ
 ചേതസ്സാപത്തെക്കണ്ടു ദയാപരൻ.

അല്പംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു കണ്ണുനീർ
 തല്പരൻ തൻപ്രിയത്തെക്കാട്ടീടിനാൻ
 മുഖ്യന്മാരവരാകുന്ന കാരണം
 ള്ഘം പോക്കുവാൻ കൂടി മഹാജനം.

ഭൂമിരസ്രൃത്തിൽ വച്ചു ശവം മുന്വേ,
 ഭൂമിനാഥനവിടേയ്ക്കു ഴ്ഘനേളി
 കല്ലടപ്പതു നീക്കുവാൻ കല്പിച്ചു
 നാലു വാസരം ചെന്നവൻ ചത്തിട്ട്.

കത്താവേ പാരം നാറിടുമിശ്ശവം
 മാത്തായിങ്ങനെ വാർത്തയുണർത്തിച്ചു
 വിശ്വനാഥകൻ പിന്നെയും കല്പിച്ചു
 വിശ്വസിച്ചാൽ ജീവിച്ചീടും ചത്തവൻ.²

ത്രാതാവു മർത്യക്രൂറിലപേക്ഷിച്ചു³
 പിതാവേ എൻറയപേക്ഷ കേട്ടു നീ

1. ഞതു ഞാൻ 2. മരിച്ചവൻ ജീവിക്കും 3. തൻപിതാവോടപേക്ഷിച്ചു

അതുകാരണം നിന്നെ സ്മരിക്കുന്ന
ഇതുകൊണ്ടുപോലും ഞാനുപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഞാനുപേക്ഷിക്കും കാര്യമതൊക്കെയും
അനുക്രമമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ
ഈ മഹാജനം കണ്ടു വിശ്വസിച്ചാൻ
അമേനമിതു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.

അതിൻശേഷമനന്തദയാപരൻ
പുത്രൻ തമ്പുരാൻനതനാദത്താൽ
“ലാസർ നീ പുറപ്പെട്ടുവാ”യിങ്ങനെ
ലാസരമപ്പോലും ജീവിച്ചു വിസ്മയം.

ഇടിശബ്ദസുപരശബ്ദമെന്നപോൽ²
ഉദനെ മുതനായത്തു വന്നിതേ³
പലരുമീയാൾ രക്ഷിതാവെന്നതും
കല്യാണം നീക്കി വിശ്വസിച്ചാരുടൻ.⁴

ചിലരിക്കഥ പട്ടക്കാരരോടും
വലിയ ജനത്തോടുമറിയിച്ചു
പൈതൃകമവർ വ്യാപിച്ചു മാനസേ
അഗ്നിവേഗം കെട്ടുകേണം നിശ്ചയം.

1. വന്ദൻ 2. പോലൊരനാദം കേൾക്കായപ്പോൾ
3. ഉടൻ ചത്തവൻ ജീവിയെഴുന്നേറ്റു 4. വിശ്വസിച്ചിടുന്നെൻ

മിശിഹാടെ സ്മരിയൊഴുപ്പും
യോഗം കൂടി വിചാരിച്ചു യുദ്ധം
വേഗമീശായെക്കൊല്ലണമെന്നതും

ശക്തിപ്പെട്ടാൽ തീ കെട്ടപ്പാൻ കൂടുമോ
ശക്തിപ്പെട്ടു വരുമതുപോലിവൻ
ഇവൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം കാണുയാൽ
ദേവനെന്നതു ലോകരുച്ചുപോം.

അവന്റെ ചൊല്ലിൽ നില്ക്കുമെല്ലാവരും
അവസ്ഥകൊണ്ടു കാണാമിതല്ലൊഴേ
റോമാരാജാവും പരിഭവിച്ചീടും
നമ്മുടെ നാട്ടിന്നന്തരവും വരും.

എന്തു വേണ്ടുവതെല്ലാരുടേ നോക്കുവിൻ
അന്തരമോയെല്ലാരുടേ ഗ്രഹിച്ചല്ലോ
കൈയ്യെപ്പായെന്ന മേപ്പട്ടമുള്ളവൻ
ന്യായത്തെയവൻതന്നെ വിധിച്ചുടൻ.

ലോകമൊക്കെയും രക്ഷിപ്പതിനായി
ലോകരിലൊരുത്തൻ മരിക്ക നല്ലൂ
മരണംകൊണ്ടു രക്ഷ ലോകത്തിനു
വരുമെന്നറിയാതെ പറഞ്ഞവൻ.

ഹിംസിപ്പാനുള്ള മനസ്സു കൊണ്ടത്രേ
സത്യമെന്നുടൻ പറഞ്ഞു കൈയ്യെപ്പാ
അന്നതൊട്ടു മിശിഹായെ കൊല്ലുവാൻ
വന്നവർക്കു മനസ്സിലെ നിശ്ചയം.

പെസഹാ പെരുന്നാളടുക്കുന്നതിൽ
വാസരമാറു മുമ്പിൽ മിശിഹാതാൻ

ലാസർതന്റെ വിരുന്നിലിരുന്നല്ലോ
അസ്ഥലത്തിൽ മഗ്ദലൈത്താ ചെന്നുടൻ.

മാണിക്കമായ സുഗന്ധമിലിസം
പുണ്യകാൽകളിൽ പൂജി ഭക്തിയോടെ
സ്കറിയൊത്ത ദുരാത്മാവതുനേരം
പറഞ്ഞു മഹാജ്ഞാമിതെന്നവൻ.

ഇതിന്റെ വില മുന്തൂറു കാശുണ്ടാം
അതിനാലെത്ര ദാനധർമ്മം ചെയ്യാം
കള്ളൻ മോഷ്ടിപ്പാനാഗ്രഹം പൂണ്ടവൻ
ഉള്ളിൽ ദീനദയവു കൊണ്ടല്ലതു.

അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു നായകൻ
എന്നുടെ ദേഹം പൂജിയിതു കാലം
അവർ ചൊന്നതിനത്ഥമുണ്ടെന്നറി
ശവത്തെയടക്കുമ്പോളിതു ക്രിയ.

കാലവുമതിനടുത്തിരിക്കുന്നു
എല്ലാതും കൃതം നന്നെന്നു ചൊല്ലീടും
മത്സ്യപന്തരൂഷം നന്നിപ്പിച്ചീടുവാൻ
പ്രതാപം കാണുംവണ്ണമെറൊശേലം

പുകവാൻ തിരുമനസ്സിൽ കല്പിച്ചു
അക്കോപ്പെത്രയും ചിത്രം ചിത്രമഹോ
തേരിലാനക്കഴുത്തിലുമല്ലല്ലോ
വീഴ്ത്തുശോഭിതാശപത്തിന്മേലുമല്ല.

കഴുതയേറി മഹാഘോഷത്തോടെ
എഴുന്നള്ളി മിശിഹാ പുറപ്പെട്ടു
സപ്തം സുവണ്ണം പങ്കത്തിലെങ്കിലും
വജ്രം പകവും പൊന്നിലിരിക്കിലും.

അസംഖ്യലോകർ കൂടിയെതിരേറു
പ്രസാദം മഹാസ്തുതിഘോഷത്തോടും
ഓശാന ദാവീദിനുടെ പുത്രനും
ആശീർവാദം സർവ്വേശ്വരനാമത്താൽ.

സാധുവാംവണ്ണം വരുന്ന നാഥനും
സാധുലോകജനത്തിന്നു സപതപു
ഉന്നതത്തിലും തമ്പുരാനെ സ്തുതി
എന്നെല്ലാവരും സ്തുതിച്ചു ഘോഷിച്ചു.

അന്നു കോപാഗ്നി ജ്വലിപ്പിച്ചു ദ്രവം
രാജധാനിക്കടുത്തു മിശിഹായും
യശസ്സുമതിമുഖ്യവുമോർത്തു താൻ
....

വാർത്ത കണ്ണനീറിനുടെ ധാരകൾ
പേർത്തറോശലമേയെന്നരുൾചെയ്തു:
മൂന്നും നീ നീവിയന്മാരെക്കൊന്നവൻ
വന്നുകൂടും നിനക്കുതിന്റെ ഫലം.

ചിന്തിച്ചില്ല നിനക്കുള്ള ഭാഗ്യം നീ
അന്ധതപംകൊണ്ടു കാണാതെ നിന്ദിച്ചു

കൂട്ടുകുഞ്ഞിനെ കക്കുടപ്പേടവോൽ
കൂട്ടുവാൻ നിന്നെയാസ്തുയായത്രയും.

കൂടിയില്ല നീയെന്നതിന്റെ കടം
വീട്ടുവാനുള്ള കാലം വരുന്നവോ
ശത്രുക്കൂട്ടം വളയും തൈരുക്കീടം
മിത്രം നിന്നു നിന്നു കൈമാറ്റമില്ലാതെ.

ചിന്തവെന്തതിസംഭ്രമഭീതിയാൽ
അന്തവും നിന്നു കൈമാറ്റം പുനർ-
കല്പിതമല്ലാതെ കല്പ ശേഷിക്കാതെ
എല്ലാം നിന്നിലൊടുക്കുമസംശയം.

വർത്തനത്തിൽ ചൊല്ലി മഹായോഗത്തിൽ
വിതാവേയില്ലോ കാര്യം പുത്രനെ.
ഇടിപോലൊരു നാദം കേൾക്കായുടൻ
കാട്ടി നിന്നെ ഞാൻ കാട്ടുവേണിനിയും.

ശിഷ്യരോടു താൻ പിന്നെയരുൾചെയ്തു:
“ദേഹികളുടെ വക്കൽ കയ്യാളിച്ചു
കരിശിലെന്നെ തുക്കുവാൻ കല്പിക്കും
ധരിക്കയില്ലോ കാര്യമടുക്കുന്നു.”

നത്തിന്നു പ്രഭു പോലെ മിശിയാടെ
സ്തുതി മുഖ്യജനത്തിന്നു സഹ്യമാം
ഇതുകാരണം മേല്പട്ടുകാരണം
ശത്രുശേഷവും കൂടിയൊരുവെട്ടു.

ഇവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ കണ്ടിട്ടു
സർവ്വലോകരനുവാദം ചെയ്യുന്നു
ചതിയാലവനെ വധിപ്പിക്കേണം
അതല്ലാതൊരുപായവും കണ്ടില്ല.

പെരുനാളിലതു കൂടുവാൻ പണി
വീരോധിച്ചീടും ലോകരൊരുപാലെ
സ്തുതിയൊത്ത രൂപ്യത്തിന്നു മോഹിതൻ
നെറിയു കെട്ടു ഭൃഷ്ടൻ നരകിതൻ.

എന്തെന്നിങ്ങു തരം നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ
ചിന്തിച്ചു പോലെ സാധിച്ചിട്ടീടവൻ
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യർത്ഥിജനങ്ങൾക്കും
നിങ്ങൾക്കും ഞാനവകാശമാകുവൻ.

മുപ്പതു ചെള്ളിക്കൊത്തു വിലയതും
അപ്പോഴെല്ലാരുമൊത്തു ബോധിച്ചിട്ടു
തൻതുരുവായ സർവ്വേശനെയവൻ
നിർത്തുന്നതിധി മുഡനീ നീശകൻ.

വിററവൻ വില വാങ്ങി മടിയാതെ
റെറുവാൻ തരം നോക്കി നടന്നവൻ
സ്വാമി തന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ
സ്വമാതാവിനെക്കണ്ടു മിശിഹാ താൻ
യാത്ര ചൊല്ലി വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും
പിതാവിന്നുടേയാ മന്തെയും കേൾപ്പിച്ചു

ഭൂമിദണ്ഡവും തമ്പുരാനെ പ്രതി
ശങ്കിപ്പാൻ യോഗ്യമില്ലെന്നു കാട്ടുവാൻ
പരലോകസുഖമകമാന്യമാം
ഉദ്മിലോകരിതിനാലറിയേണം.

എന്നുടെ ദുഃഖംകൊണ്ടു വലയും നീ
ഞാനതുകൊണ്ടു സഹിക്കുമേറവും
മനസ്സിൽ സ്ഥിരം കൊള്ളുക നാമിനി
നമുക്കുള്ളവർ കല്പന കേട്ടിടാ.

ദിവ്യന്മാരിതു മുഖിലറിയിച്ചു
സർവ്വതും തികഞ്ഞീടുമിതുകാലം
ഇടികൊണ്ടുപോൽ സ്തംഭിച്ചു കന്യക
വാടി കണ്ണുകൾ പൊയ്ക്കു പെരുമഴ്.

ഒട്ടേനുമഭോഷയായ് നിന്നിട്ടു
ഇടിച്ചിട്ടില്ലാഞ്ഞു മധുത്തമാം
ഇത്ര ദുഃഖമിനിക്കു മറെറാന്നിനാൽ
വസ്തുപോക്കെയും മുടിഞ്ഞാലും വരാ.

ദേവകല്പന കേട്ടേ മതിയാവൂ
തദപിരോധമോ യോഗ്യമല്ലൊട്ടുമേ
ദുഷ്ടക്രമം കൂടാക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നുടെ
സങ്കടം കുറപ്പാൻ മമ വാഞ്ചിതം.

അതുകൊണ്ടൊരു തണുപ്പുണ്ടാം മമ
രേഖത സിന്ധിതു കൂടാതെത്തു ഗതി.

1. സ്ഥാപിച്ചു

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കല്പിച്ചു തമ്പുരാൻ
മാതാവേ മമ കല്പന കേൾക്കു നീ.

ഇരുവരുടെ ദുഃഖം പൊരുകു നീ
ഇരുവരുടെ ദുഃഖവും ഞാൻ സഭാ
ക്ഷമിപ്പാനിന്നുറച്ചു ഞാൻ നിശ്ചയം
ക്ഷമാഭാജനമാക മാതാവേ നീ.

ഇതു നമ്മുടെ വാചാടെ കല്പന
അതിനെ ഡികച്ചീടുക നാമിനി.
ഇപ്പടി പുത്രൻ കല്പിച്ചു നേരത്തു
കല്പകമാതാവുത്തരം ചൊല്ലിനാൾ.

നിന്നുടെ ദുഃഖത്തിന്നു പ്രതിശ്രുതി
എന്നാമ്മാവിചരേൽക്കുമുദ്ര യഥാ
പോക പുത്ര! വിരോധമെന്നാകിലും
ലോകരക്ഷിതീനാലുണ്ടായ്യാരും.

എങ്കിലുമെന്നെക്കാളെനിക്കിഷ്ടനാ
നിന്നിലും പിതൃകല്പന സമ്മതം.
അന്നേരം സുതൻ മൂന്നാം നാൾ രാവിലെ
നിന്നെ കാണുതിന്നായ് ചെന്നുണ്ടു ഞാൻ.

പിന്നെയെന്നും മരണമുണ്ടായ്യാ
എന്നതുകൊണ്ടധികം തെളിയും നീ.
ഇരുവണ്ണം പ്രഭു യാത്ര വഴങ്ങീട്ടു
പോയ് വിധിപോലെ പൈസലാ കല്പിച്ചു.

ഒമ്പതാം പാദം തികഞ്ഞു.

പത്താം പാദം

പുളിയാത്തപ്പം തിന്നേണ്ടും മുഖിലേ
നാളിൽ ശിഷ്യരടുത്തു ചോദിച്ചിതു:-
ഇവിസാഹാടെ ഭക്ഷണമെവിടെ-
ക്കോപ്പുകൂട്ടേണമെന്നരുളീടുക.

അരുളിച്ചെയ്തു ശിഷ്യരോടന്നേരം
കരുണാകരൻ മിശിഹാ തമ്പുരാൻ²
പുരത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നീക്കം
ഒരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകുമവരുടെ

സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടവേ ചെല്ലവിൻ³
ചാല കാട്ടുമാവീട്ടിലെ നായകൻ
അതിൽ വിസാഹാവിരുന്ന കൂട്ടവിൻ⁴⁵
ഇതു കല്പനപോലെ ചെയ്യാവൻ.

അകൂരമായൊരാടുപോൽ തമ്പുരാൻ
അക്കാലം മരിക്കുമെന്ന കാരണം
നിമ്മലസർവ്വജ്ഞാനിയാം ദേവൻ⁶
നിമ്മലമായൊരാടു ഭജിക്കണം⁷
ആടു മുട്ടത്തും പത്തിനായും ദ്രുതം⁸
വീടുതോറും ഭക്ഷിക്കേണമല്ലാതും⁹

-
1. ഇപ്പസാഹാടെ ഭക്ഷണമെങ്ങു നാം
 2. പരമപരൻ മിശിഹാതമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്തു ശിഷ്യരുടേത്തോടു:-
 3. ചാല 4. പെസഹാ 5. കൂട്ടവിൻ 6. ദേവൻ 7. നിമ്മലമുഴക്കോ
രോടു പുജിക്കണം. 8. ആടുതു 9. മുട്ട

എന്നു പണ്ടൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു¹
തന്റെ ലോകത്തിനെത്തെയുമാം ദൃഢം.

അക്കല്പനാവിശേഷവും സാമ്യവും²³
തികപ്പാനീശോ വിസാഹാ തിന്നതു⁴⁵
അത്താഴം കഴിയുന്ന കാലമുടൻ⁶
വസ്തുവൊക്കെയുമീശപരമുള്ളവൻ

ചിത്രമത്രേ⁷ താൻ ചെയ്തൊരു വിസ്മയം
തത്ര ലോകേശനായ ദയാപരൻ⁸
ചീല ചുറ്റിത്തൻശിഷ്യജനത്തിന്റെ⁹¹⁰
കാൽ കഴുകി വിത്തുലി വരുത്തി¹¹ താൻ.
കാൽ കഴുകി വിത്തുലി വരുത്തി¹² താൻ.

അതിൻ ശേഷമരുൾചെയ്തു നായകൻ¹³
കർത്താവെന്നതും ഗുരു ഞാനെന്നതും
എല്ലാരുമെന്നെ നിങ്ങൾ¹⁴ വിളിച്ചീടും
ഉള്ളപോലതു ചൊല്ലീടുമെന്നുടെ

എളിമയുള്ള വൃത്തിയിൽ കണ്ടുപോൽ
തെളിവോടിയു ചെയ്യേണം നിങ്ങളും
എളിമയുള്ളവൻ വല്ലുവനാകും

... ..

1. ആദരം 2. ഇക്കല്പന 3. വിഷയവും 4. ചെസമാ 5. തിന്നിതു⁵
6. നേരം 7. മെത്ര 8. ചിത്തഭക്തി എളിമ വിനയത്താൽ 9. ശീല
10. താൻ 11. ജനങ്ങളുടെ 12. വരുത്തിനാൻ 13. തന്യരൻ 14. നിങ്ങളെന്ന
വിളിക്കുന്നു

ഇവ ചൊല്ലീട്ടുന്ധർ വികാരത്തോടും
 ഭാവിദർശനം കൊണ്ടുളളിച്ചെഴുതും:-
 “സത്യം നിങ്ങളിലൊരുത്തനൊന്നൊന്നായ”
 ശത്രുക്കൾക്കെന്നെ കൈയ്യാളിക്കുമിതു¹”.

ആരെന്നെല്ലാതും ചോദിച്ചീടും വിധൗ
 തിരിച്ചു സ്കൂറിയോത്തായെക്കാട്ടി താൻ
 അതിന്റെ ശേഷം വാക്കിന്നശോചരം
 ഇതു തുല്യപ്രിയത്തിനു ലക്ഷണം².

ആർച്ചക്കമാത്മാവിന്നുടെ രക്ഷയ്ക്കും
 ആർച്ച³പ്രാശിഷ്ട കരവാന നല്ലിന്നാൻ
 തൻശരീരവും ചോരയും സത്തയും
 രണ്ടും മാനുഷമംഗലദത്തമായ്⁴

ഉള്ളിൽ ചേർന്നിരിപ്പാൻ പ്രിയത്താലത്തും
 കൊള്ളുക നല്ല⁵ മിശിഹാ കല്പിച്ചും
 എപ്പോഴുമൊള്ള ഭക്ഷണസാധനം
 അപ്പംകൊണ്ടു ശരീരം വിലം വരും⁶.

മുന്തരിങ്ങോ ഫലരസപാനത്താൽ
 സന്തോഷമുണ്ടാം നശിക്കും ദാഹവും⁷
 ഇതു രണ്ടിനാൽ ഗുണമത്മാവിനു⁸
 വരുമെന്നതിനത്ഥമറിയിപ്പാൻ

1. കൈയ്യാളിക്കുമിട്ടുമേ 2. അതുല്യപ്രിയത്തിന്നുടെ 3. ആർച്ച 4. വിശുദ്ധ-
 ശരീരവും ചോരയും 5. ഏന്ത 6. ശരീരബലം 7. ദാഹവും തീർന്നിട്ടു
 8. രണ്ടിൽ ഗുണമകൊള്ളമാത്മാവിന്നും

തദ്ദൂരങ്ങളിൽ രഹസ്യമാക്കിനാൻ
തദ്ദൂരങ്ങളിൽ തന്നെ മാറ്റുതാനു¹
എന്നുരേഖകന്നീടാതിരിപ്പാനും²
ഇസ്സേയോപായം കല്പിച്ചു തന്നതു.

അന്നു ശിഷ്യർ പട്ടം കൊടുത്തു താൻ
പിന്നെ ചാവൊരുളുരുളിച്ചെയ്തു താൻ
കേട്ടുകൊള്ളുവിനെൻറയുണ്ണികളേ
ഒട്ടും വൈകാതെ ചേരുകന്നു ഞാനിതാ.

പുത്തനായുള്ള പ്രമാണം നല്കും ഞാൻ
അതാകുന്നെൻറ ശിഷ്യർ ലക്ഷണം
നീങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നതു പോലെ
തങ്ങരതങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകണം.

ഞാൻ പോകുന്നസ്ഥലത്തിലേത്തുവാൻ
ഉപായം നീങ്ങരുകിപ്പോളുണ്ടായ്യാ
ഇപ്പോൾ കൂടാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്നതു
കെപ്പാ കൂടെ മരിപ്പൻ ഞാനെന്നവൻ

നീ മരിക്കുമായെന്നരുളിച്ചെയ്തു
ശീമോൻ കെപ്പായെ കേട്ടുകൊൾകെങ്കിൽ നീ
ഈ നിശ കോഴി കൂകുന്നതിൻമുമ്പിൽ
മൂന്നു വട്ടം നീയെന്നെയുപേക്ഷിക്കും.

ഞാൻ പോകും സ്ഥലം നീങ്ങരുകുണ്ടാകുവാൻ
ഞാൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടാലും

1. മായതു 2. ദ്വാനായ്

എന്നോടുകൂടെ വാഴ്ന്നമെങ്കിലോ
 എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിലും കല്പന
 ഉപേക്ഷിക്കാതെ സരിച്ചിടേണം;
 ഞാൻ പോയിട്ടു നിങ്ങൾക്കുള്ള പീഡകൾ
 പോക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ളിലേ മാന്യസം
 പോക്കുവാൻ പിന്നെ രൂഢായയച്ചു.

മുന്തിരിങ്ങാ വള്ളിയുടെകൊമ്പിൽ
 നിന്നു വേർപെട്ടാൽ കാരോടു കൂടുമോ
 എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവൻ
 അഗ്നിക്കു മാത്രം കൊള്ളാമക്കൊമ്പുപോൽ.

എന്നിൽനിന്നുള്ള സഹായം നീങ്ങിയാൽ
 പിന്നെ വാടിയുണങ്ങുമക്കൊമ്പുപോൽ
 എന്നെ നിശ്ചലം സ്നേഹമുണ്ടാകിലോ
 നന്നാകും പാലിച്ചിട്ടുമക്കൊമ്പു പോൽ.

ഞാൻ സഹായമില്ലാതൊരു കാര്യവും
 നിങ്ങൾക്കു സാല്യമാണ്ണോ നിണ്ണയം
 എന്നിൽ നിന്നകലാതെ നിന്നീടുകിൽ
 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ തുണ സന്തതം.

ഞാൻ പോകുന്നതിനാൽ വരും മുട്ടുകൾ
 അപായമതുകൊണ്ടുള്ള സംഭ്രമം
 നീക്കുവിൻ ശുഭം നിങ്ങൾക്കു കൂട്ടുവാൻ

... ..

എൻ നാമത്താലുപേക്ഷിച്ചതൊക്കെയും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കതുവരുത്തിത്തരവാൻ
ഇതരൾ ചെയ്തശേഷവും തന്നുടെ
പിതാവിൻസ്മൃതി ചെയ്യാനതിൻശേഷവും.

ചിത്തേ തെളിവും ഭ്രമിക്കു തെളിവും
അസ്തമിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി തമ്പുരാൻ
തൻപുരത്തിലെ സൗഖ്യമായപ്പൊഴേ
അപ്പോൾ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു നിശ്ചയം.

ഇരശോനായകൻ ചൊന്നൊരു തോപ്പികൽ
തൻ ശിഷ്യരെ ദൂരത്തിങ്കൽ പാറ്റിച്ചു
തൻപ്രതാപസാക്ഷികളിൽ മൂവരെ
താൻ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയരൾചെയ്തു.

മരണാധികമോസത പ്രാപിച്ചു
പര്യടങ്ങുന്നതിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായ്
ഉണന്നു നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ദയാബലം
ഉണ്ടാവനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം.

എൻപ്രാണാവധിയടുത്തിരിക്കുന്നു
അല്പം വിനെയും നീക്കീട്ടു കമ്പിട്ടു
സ്വപിതാവോടുപേക്ഷിച്ചു ചൊല്ലീതു
എൻപിതാവുടെ സമ്മതമെങ്കിലോ.

ദുസ്സഹ്യമീ ദുഃഖമൊഴിക്കു നീയേ
മനക്കാമ്പതിൽ തികയ്ക്കു കേവലം
തികപ്പാൻ തെളിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ നിന്നുടെ
ഉൾക്കാമ്പിലതിൽ ശ്രദ്ധ വർജ്ജിക്കു നീ.

പിന്നെ ശിഷ്യരെക്കൊന്നൊന്നെഴുന്നള്ളി
സ്വപ്നത്തിലകപ്പെട്ടതു കണ്ടു നാൻ
എന്നോടു കൂടെയുണർന്നിരിപ്പാനായ്
നിങ്ങൾക്കിപ്പോളസാധ്യമെന്നായിതോ.

മനസ്സാകിലും ദുർബലപാത്രങ്ങൾ
എന്നറിഞ്ഞു ഞാനെന്നു പ്രഭൃത്തമൻ
പിന്നെയും നമസ്കരിച്ചു രക്ഷകൻ
മുമ്പേറ്റോലെയുറങ്ങി ശിഷ്യ(ന്മാ)രും.

മൂന്നാംവട്ടം വരുന്ന ഭുഷ്കർമ്മവും
തൽക്ഷേമഫലമെന്നു ധരിപ്പോരും
മുരുകമെന്നും ആളുകളുറേയും
നരകത്തിങ്കൽ വീഴുവോരെന്നതും

ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള താപമഹത്വത്താൽ
തൻതിരുമേനി ലോരവിയത്തുതാൻ
ചിന്തി കണ്ണിലും ക്ഷതമാഴുകിനാൻ
രക്തസേചത്താൽ നനച്ചു ഭൂതലം.

അന്നേരമൊരു മാലാക വന്നുടൻ
തന്നെ വരിച്ചുണർത്തിനാനിങ്ങനെ
അജയപ്രഭ നീയല്ലോ നിന്നുടെ
തേജസ്സിന്നു സമമോ ജഗത്പ്രായം.

അനന്തനിദ്രോഷമഹത്വത്തിന്നും
ഹീനാന്തധർമ്മമഹത്വംകൊണ്ടു നീ

ദേവാനീതിക്കു ചകരം വീട്ടുവാൻ
ഭൂമീകൽ നരനായ സർവ്വപ്രഭോ.

നിന്തിരുന്നാമാത്മമറിഞ്ഞല്ലോ നി
നിൻപിതാവിന്നുമിഷ്ടമറിവതു
സാമ്യമില്ലാത്ത ദൈവ കണ്ടവർ
ഞങ്ങളെല്ലാരും ഘോഷിക്കും നിൻജയം.

ചെയ്ത്താനാരുടെ തോലി കണ്ടെങ്കിലോ
ചെയ്ത്താൻ താനുമിതിനു ശത്രു വരാ
പുണ്യജന്മാരാം ജനങ്ങളൊക്കുവോ
ഗ്രാണം നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്തിതൊക്കെ കേൾപ്പിക്കുന്നു ഞാൻ വൃഥാ
നിൻതേജസ്സു പരയായ് ഭവിച്ചിതോ
സർവ്വജ്ഞനെല്ലാമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
സർവ്വസാരനിധി മഹാവീര്യവാൻ.

ഇതു മാലാകാസപന്നായകാന്തഭാ -
ഭൂതം ചെന്നു ശിഷ്യരോടരുചെയ്തു;
എന്നെയൊററിയവനടുത്തീടുന്നു
അങ്ങോട്ടു പോക നാം മടിച്ചിടാതെ.

പന്തം കുന്തം വാൾ വിൽ മുത്തടി വടി
സന്നാഹമോടന്നൊററരും കൂട്ടരും
വന്നു കൂടി മിശിഹായും പോദിച്ചു;
... ..

നിങ്ങളാരെയനേപിച്ചു വന്നതു?
ഞങ്ങളീശാനസറായെന്നവനെ.

‘ഇശശോ ഞാൻതന്നെ’യെന്നു മിശിഹായും
നീചവുന്ദമതു കേട്ടു വീണ്ടുൻ
ചത്തപോലവർ വീണ്ടു കിടക്കിലും
ശത്രുതപത്തിന്നിളക്കമില്ലാതാനും.

പിന്നെയുമെഴുന്നോറു സ്റ്ററിയോത്താ
മുന്നമൊത്തപോൽ മുത്തി മിശിഹായെ
അടയാളമറിഞ്ഞു ശേഷിച്ചവർ
അടുത്തു പിടിപ്പാനുള്ള ചൈരത്താൽ.

ശീമോൻ കെപ്പാ വാഴൂരിയൊരുത്തനെ
തിന്മയ്ക്കുധീനമാം ചെവ! ഘോദിച്ചു
മിശിഹായതു വിലക്കിയച്ചെവി
ആശ്ചര്യം വച്ചു താൻ കേട്ടു തീർത്തുടൻ.

അന്നേരം വിശപ്പേറിയ വ്യാഘ്രം ചോൽ
ചെന്നു കെട്ടി വലിച്ചു മിശിഹായെ
ഉന്തി താഡിച്ചു ചവുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ്
അന്നഭേ മുന്തിൽകൊണ്ടു നിറുത്തിനാൻ.

താൻ ശാസ്ത്രം പട്ടക്കാരനനേപിച്ചു
മിശിഹായുമവനോടരുചെയ്തു:
എന്തിനെന്നോടു ചോദിച്ചീടുന്നു നീ
അന്നേരം കേട്ടുവരോടനേപിക്ക.

ആരുമേയറിയാതല്ലിരിക്കുന്നു
നേരെല്ലാമറിഞ്ഞീടാം നീ ചോദിക്ക
പട്ടക്കാരനോടീതോയെന്നൊരുത്തൻ
അടിച്ച മിശിഹാടെ കവിളിന്മേൽ.

അന്നേരം നാഥൻ കല്പിച്ചുവനോടു
ചൊന്നതിൽ കുറച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ചൊല്ലു നീ
നല്ല ന്യായം പറഞ്ഞു; ഞാനെങ്കിലോ
ചൊല്ലു നീയടിപ്പാനെന്തുവകാശം.

അവിടേന്നു കൈയ്യുപ്പാടെ വാസത്തിൽ
തൻവിധി കേൾപ്പാൻ നാമനെക്കൊണ്ടുപോയ്
മേൽപട്ടക്കാരനിരിക്കും മന്ദിരേ
കെപ്പാ പിന്നാലെ ചെന്നു തുരുപ്രിയൻ.

ഒരുത്തിയവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
തുരുവിനെയുപേക്ഷിച്ചു പിടിയാൽ
മൂന്നു ചട്ടവും തൻതുരുവിന്നുടെ
ശിഷ്യനല്ലെന്നു ചൊല്ലിയ നേരത്തു.

കോഴി കൂകി മിശാഹായെ നോക്കിനാൻ
അഴൽ പൂണ്ടവനറിഞ്ഞു ഓഷ്ഠതം
കോഴി കൂകുന്നതയാൾ കേട്ടാൽ മനം
അഴിവോടു കുറഞ്ഞു പിന്നെസ്സഭാ.

മുമ്പേ കൂടെ മരിപ്പാനിരുന്ന താൻ
വമ്പുകാരരെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു

മിശിഹാടെ സഭയ്ക്കു കൽത്തുണിതു
ഭംഗിക്കുമ്പോഴെ ആയുടനെ സ്ഥിരം

കൈയ്യപ്പായുമാ ലോകരിൽ മുഖ്യരും
ഭയം വിട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലിപ്പാൻ
സ്നായകാരണം വേണമെന്നുണ്ടല്ലോ
ആയതിനവർ സാക്ഷി നിറുത്തിനാർ.

സാക്ഷി പോരാഞ്ഞു വൈരികൾ (?)
സാക്ഷിച്ചു താൻ സഭയ്ക്കുശൻറ നാമത്താൽ
തമ്പുരാൻറ നാമത്താലെ ചൊല്ലു നീ
തമ്പുരാൻറ പുത്രൻ നീയാകുന്നിതോ?

എന്നു കൈയ്യപ്പ ചോദിച്ചു നേരത്തു
ഉന്നതനായ നാഥനരുൾചെയ്തു
തമ്പുരാൻറ പുത്രൻ ഞാനറിക നീ
തമ്പുരാൻറ പ്രഭാവത്തൊടൊ കൂടെ.

എൻറ വരവും മേഘത്തിൽ കണ്ടിടും
എൻറ ലോകരണനെയറിഞ്ഞിടും
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തു കൈയ്യപ്പാ
ചൊന്നിതു മറ്റുസാക്ഷികളെന്തിന്നു.

തമ്പുരാനിവന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചവൻ നിശ്ചയം
മരണത്തിന്നു യോഗ്യനിവൻ നാനും
കാരണ്യം വേണ്ട ചത്തേ മതിയാവൂ.

കാഴ്ചക്കാരനിവനെക്കൊടുക്കേണം
ദൂരിതം ചെയ്തു കൊല്ലേണം നിശ്ചയം
ഇരവണ്ണമിവ കല്ലിച്ചു ലോകതം
ഭരവണ്ണം തന്നെ ചിന്തിച്ചുറപ്പിച്ചു.

തല്ലി നശിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടാർവർ
തലയിൽ മുടി പറിച്ചു ഭാഷിച്ചു
തൻതിരുമുഖത്തൊക്കയും ഇപ്പിന്നാർ
ജയ്യാവോടിയു കാട്ടുമോയിങ്ങനെ.

ഭ്രമമാചാരം പൊറുപ്പാനായതും
ഷ്മിമെച്ചൊക്കെ മഹാഭുഖ്യാരിധി
മാനുഷരുടെ രക്ഷാദാഹത്താലും
തീൻ വൈരം വൈരസ്യഫലമിതു.

ക്രിശ്ന (കൃഷ്ണ)ത്തിന്നുടെ സമുദ്ര മുങ്ങുന്നോൻ
ക്രിശ്നാ (കൃഷ്ണാ)ദി മഹാസങ്കടം പുകിതു
മിശിഹായുടെയാഴത്തിലെ പ്രഭാ-
നാശംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു ഭയങ്കരം.

പത്താം പാദം തികഞ്ഞു

പതിനൊന്നാം പാദം

ആകാശത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു താമസി
ദൃഷ്ടി മനോവാസം ഗമിച്ചുടൻ

1. ദഷ്കൃതജനമാനസേ, പ്രാപിച്ചു; അചാസകാരം മുഴുത്തു മാനസേ

പ്രകാശം നീളെ പൃഥ്വിരികീലം
അകക്കാമ്പിൽ പുലച്ചു¹യടുത്തില്ല.

*

പുലർകാലേ മഹായോഗവും കൂടി
കൊലയ്ക്കു വട്ടംകൂട്ടി പുറപ്പെട്ടു
വീശ്വവാനായ സർവ്വേശൻ പുത്രനെ
കാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ കൈയ്യാളിച്ചു.

സ്കറിയോത്ത മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
ഉറച്ചെന്നതറിഞ്ഞവനന്നേരം
ഖേദിച്ചു പട്ടക്കാരനെ(നെ)ക്കണ്ടവൻ
ദ്രവ്യം² വീണ്ടും കൊടുത്തു³ടൻ പീഡിതൻ.

ദോഷമില്ലാത്ത ഇരശോനെ വിററതു
ദോഷമത്രേ കഷ്ടമെന്നിരിക്കുന്നവൻ
വാങ്ങിയ കാശെറിഞ്ഞു കൊടുത്തവൻ⁴
തന്നെത്താൻ തുങ്ങി ഭർജ്ജനം ചത്തതു.⁵

ആ ദിക്കിൽ ശവമടക്കുവാൻ നിലം
ഈ ദ്രവ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു യുദ്ധം
ദിവ്യന്മാർ മുന്മേയെഴുതി വച്ചതു⁶
ഔവൃണ്ണമതിന്റെ തികവായതു.

പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായത്തിൽ നാഥനെ
ഏല്പിച്ച നേരം കുററം ലോഭിച്ചിതു(ച്ചവൻ)

1. പുലച്ചുയടുത്തില്ല. *അതുകാരണം കാപസമഗരായ മതിഹീനജനങ്ങളും
യുദ്ധങ്ങൾ, എന്നു കൂടതൽ 2. തദ്രവ്യം 3. കൊടുത്തു 4. കാശെറിഞ്ഞവിടെയവൻ
5. തുങ്ങിത്തന്നെത്താൻ ഭർജ്ജനം ചത്തിതു 6. നീച്യന്മാരിതു മുന്മേയെഴുതിവച്ചു.

ദൃഷ്ടനല്ലെങ്കിൽ അവനെയിവിടെ¹
കൊണ്ടുപോരുവാൻ സംഗതിയാകുമോ?²

* ഇങ്ങനെ യൂദർ പിലാത്തോസുത്തരം
ആ ലോകരവനോടറിയിച്ചിതു
സാക്ഷാൽ നിങ്ങൾക്കു ചിന്തിച്ചാൽ മുഷ്ടരം³
ശിക്ഷിപ്പാനില്ലെന്നിങ്ങനെ യൂദരം.

രാജദൂതനീശോനോടു ചോദിച്ചു
രാജാവാനോ നീ നേരു ചൊല്ലുക.
അന്നേരം നാഥൻ രാജാവു ഞാൻ തന്നെ
എന്നുടെ രാജ്യം ഭൂമിയുടുത്തല്ല.

ഞാൻ രാജാവായ്ചിറന്നു പട്ടാങ്ങയ്ക്കു
സാക്ഷിപ്പാനായി ഭൂമിയിൽ വന്നതു
ആലോകരോടധികാരി ചൊന്നപ്പോൾ⁴
കൊലയ്ക്കു യോഗ്യം കണ്ടില്ലിയാൾക്കു ഞാൻ.

ശ്ലീലക്കാരനീശോനെന്ന്റിഞ്ഞപ്പോൾ
പിലാത്തോസയച്ചെറോദേശം പടക്കൽ
ഹെറോദേശു പല പല ചോദ്യങ്ങൾ
അറപ്പു ചോദ്യം നീചകൻ ചോദിച്ചു.⁵

1. ഇവനെ 2. വന്നിടാൻ 3. ഞങ്ങൾക്കു 4. ഭൂലാകർ 5. നാണമില്ലാതെ

* “നിങ്ങളുടെ ന്യായത്തോടെത്തിടും യഥാ

ശിക്ഷിപ്പാനെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്നുംപോൽ

ശിക്ഷിപ്പാൻ കറം കണ്ടില്ലവന്നു ഞാൻ”

പിലാത്തോസീതു ചൊന്നതിനത്തരം

മാലാകരവനോടറിയിച്ചിതു

(എന്നു കൂടുതൽ)

മിശിഹായും മിണ്ടാതെ നിന്നു തദാ
ഇശ്ശനെയവൻ നിന്ദിച്ചു കശ്ശലൻ
വെളുത്തൊരു കുപ്പായമിടിച്ചിട്ടു
എളപ്പത്തോടയച്ചവൻ നാഥനെ.

വീണ്ടും പിലാത്തോസിൻ പക്കൽ നാഥനെ
കൊണ്ടുവന്നു ¹ നരസമസഞ്ചയം
ചൈത്യന്യത്താലെയീശോനെക്കൊല്ലുവാൻ ²
ആശ ലോകർക്കറിഞ്ഞധികാരിയും. ³

അയാളെ രക്ഷിപ്പാനുമയപ്പാനും
ആയതിന്നു പിലാത്തോസ്സു വേലയായ്
ഭാര്യയന്നു ചൊല്ലിവിട്ടു തൽക്ഷണം
നീയതിക്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ.

ന്യായസമ്മതമുള്ളവൻ പുണ്യവാൻ
നീയവനോടു നിഷ്പ്പ ചൈത്യല്ലേ
അവൻമൂലമീരാത്രി വലഞ്ഞു ഞാൻ
അവനോടുപദ്രവിപ്പാൻ പോകല്ലേ.

എന്നവൾ ചൊല്ലിവിട്ടതു കേട്ടപ്പോൾ
എന്നതു കൊണ്ടു ശങ്കിച്ചധികാരി
എന്നാലെന്നൊരുപായമിതിനെന്ന്
തന്നുള്ളിലവൻ ചിന്തിച്ചുനേകവും.

മൂന്നമേ പെരുന്നാൾ സമ്മതത്തിന്നു
അന്നൊരു വിഴയാളിയെ വീളുവാൻ

1. നരാധമ 2. ഇശ്ശായെ 3. യൂദർക്ക

ന്യായമുണ്ടല്ലോ യുദക്തുകൊണ്ടു
ആയതിനെനാലീശനെ രക്ഷിച്ചാൻ.

ഇന്നതിനെഴിവുണ്ടാകുമെന്നിട്ടു
നന്നായുള്ളിലുറച്ചു തെളിഞ്ഞവൻ
അതുകൊണ്ടു പിഴയാത്ത നാമനെ
ഘാതകനായ മറു പാപിയേയും.

വരുത്തി ലോകരോടവൻ ചോദിച്ചു
ആരെയിപ്പോളയയ്ക്കണം ചൊല്ലുവിൻ
ശിഷ്ടനെ ചേണ്ട ഭയവില്ലൊട്ടുമേ
ഘൃണാം മഹാപാപിയെ വീണ്ടവൻ.

സർവ്വമംഗളംനീതിയെക്കാളുപർ
സർവ്വഘൃണനെ സ്നേഹിച്ചു രക്ഷിച്ചു
അന്നേരം യുദന്മാരോടധികാരി
എന്നാലീശനെക്കൊണ്ടെന്തു ചേണ്ടതു.

ചൊല്ലിക്കൊള്ളുചിനെൻ പിയാത്തോസ്സും
ചൊല്ലിയുദരധികാരിയോടടുൻ
കർശിലവനെ നിർത്തി തൂക്കുക
അരിശത്താലവരിതു ചൊന്നപ്പോൾ.

കല്ലുപോലെയുറച്ചു മനസ്സിനെ
അല്ലൽ തോന്നിച്ചഴിവു വരുത്തുവാൻ
ചൊല്ലി പിയാത്തോസ്സുതിരുപായമായ്
തല്ല കല്ലിച്ചു കെട്ടിച്ചു നാമനെ.

വൈരിപക്ഷത്തിലാകുന്ന സേവകർ
ശരീരമുജ്ജ്വാനീയാളെന്നോക്കാതെ
ചമ്മട്ടി വടി കോർമുറത്തുടരുകൾ
മാംസം ചിത്തുവാനാണിക്കെട്ടുകൾ.

കോപ്പുകൾ കൂട്ടി കെട്ടി മുറുക്കിയാർ
കപ്പായത്തോടു ദൈവൊഴിച്ചവർ
തല്ലീട്ടാലാസ്യമുള്ളവർ നീങ്ങീട്ടു
തല്ലി വൈരികൾ പിന്നെയും പിന്നെയും.

ആളുകൾ പലവട്ടം പകർന്നിട്ടു
യൂളിച്ചു തല്ലി മാംസവും ചോരയും
അന്തമററ ദയാനിധി സ്വദേഹം
ചിന്തി വീഴുന്നതെന്തു പറയാവൂ.

തലതൊട്ടടിയോളവും നോക്കിയാൽ
തൊലിയില്ലാതെ സർവ്വം മുറിവയ്യോ
ഒഴുകുന്നു പുഴയെന്നതുപോലെ
ഒഴുകിച്ചോര മാംസഖണ്ഡങ്ങളും.

പുലിപോലെ തെളിഞ്ഞവരെന്നേരും
പല പാടുകളേല്പിച്ചുകാരണം
മരിക്കത്തക്ക ശിക്ഷ പലവട്ടം
ധീരതയോടു ചെയ്തവരെങ്കിലും.

മരണസ്ഥലമവിടെയല്ലാത്തു
മരിച്ചില്ല താനെന്നേ പറയാവൂ

മുളളാലെ മുടി വച്ചു തലയതിൽ
കൊള്ളുവാൻ വച്ചു തല്ലിയിറക്കിനാർ.

ഭാഷിച്ചു പിന്നെ രാജാവിനെപ്പോലെ
തൊഴുതു വന്ദിച്ചോരം പറഞ്ഞവർ
ഈശോതാനമൊരക്ഷരം മിണ്ടാതെ
കൃഷ്ണമെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു ലോകം പ്രതി

മാനുഷരീതു കണ്ടാൽ മനം പൊട്ടും
ദീനരായ മഹാഭൃഷ്ടരെങ്കിലും
ഇങ്ങനെ പലപാടുകൾ ചെയ്തിട്ടു
അങ്ങു യുദരെക്കാട്ടി മിശിഹായെ.

അതുകൊണ്ടുവർ വൈരമൊഴിപ്പാനായ്
ഇതു കാപുഷണെന്നു ചൊല്ലിനാർ
നീശസംശയം പോക്കുവിന്നെന്നപ്പോൾ
അതു പുണ്ടു പിലാത്തോസ്സു ചൊന്നപ്പോൾ.

നേശാനഗ്രഹമില്ലാതെ പിന്നെയും
നീചാലാതകയുടേതും ചൊല്ലിനാർ
'കരിശിൽ തുക്കുക'ന്നവർ ചൊന്നപ്പോൾ
കാരണം കണ്ടില്ലെന്നു പിലാത്തോസ്സും.

എന്നതു കേട്ടു യുദരുചെയ്തു
അന്നേരം നാഥനു കുറുമായിട്ടു
തമ്പുരാൻ പുത്രനാകുന്നിവാൻ പോലും
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞവൻ.

ഇമ്മഹാനിന്ദ വാക്കു പറകയാൽ
തന്മൂലം മരണത്തിന്നു യോഗ്യനായ്

ഇങ്ങനെ യൂദർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അന്നു പിലാത്തോസ്സറെ ശങ്കിച്ചവൻ.

ഉത്തമൻ മിശിഹായോടു ചോദിച്ചു
ഉത്തരമൊന്നും കേട്ടില്ല തത്ക്ഷണം
എന്നോടൊന്നിപ്പോൾ നീ പറയാത്തതു
നിന്നെക്കൊല്ലിച്ചാൻ മുഷ്കരൻ ഞാനല്ലോ.

വീണ്ടും നിന്നെയയപ്പാനും ശക്തൻ ഞാൻ
രണ്ടിനും മുഷ്കരമെന്നിക്കണ്ടല്ലോ
എന്നറിഞ്ഞു നീയെന്നോടു നേരകൾ
ചൊന്നു കൊള്ളുകയെന്നു പിലാത്തോസും.

അന്നേരം മിശിഹായരുളിച്ചെയ്തു:-
തന്നു മേൽനിന്നു നിനക്കു മുഷ്കരം
അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കില്ലൊരു മുഷ്കരം
എല്ലാം മുന്വേയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ.

അതുകൊണ്ടെന്നയേല്പിച്ചവരുടെ
വൃത്തിഭോഷമതേരമെന്നീശോ താൻ
കാര്യക്കാരനയപ്പാൻ മനസ്സുതും
വൈരികൾ കണ്ടു നിലവിളിച്ചിതു.

കേസർ തന്റെ തിരുവുള്ളകേടതും
ആ സംശയം (?അസംശയം) നിനക്കു വരുത്തുവാൻ
ആയതല്ലാതെ രാജൻ ഞങ്ങൾക്കില്ല
ആയങ്കമിവൻ വിരോധിച്ചു പിന്നെ.

താൻ രാജാവെന്നു നടത്തി ലോകരെ
നേരേ ചൊല്ലി കീഴാക്കിയവനിവൻ
കരിശിന്മേൽ പതിക്ക മദിയാതെ
കാര്യക്കാരനതു കേട്ടു ശങ്കിച്ചു.

കറമില്ലാത്തവരുടെ ചോരയാൽ
കറമില്ലെന്നിങ്ങെന്നുചെയ്തവൻ
കഴുകി കയ്യാ യുദമതുകൊണ്ടു
പിഴയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ.

എന്നു യുദന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അന്നേരം പിലാത്തോസു കാര്യക്കാരൻ
കരിശിലിപ്പോളീശോനെ തൂക്കുവാൻ
വൈരികൾക്കുനവാദം കൊടുത്തവൻ.

വലിയ തടിയായ കരിശത്തും
ബലഹീനനീശോനെയെടുപ്പിച്ചു
ഉന്തിത്തള്ളി വീഴിച്ചു മിശിഹായെ
കത്തി പുണ്ണിലും പുണ്ണു വരുത്തിനാർ.

ചത്തുചോയ മുഗത്തിനെ ശപാക്കൾ പോൽ
എത്തി വൈരത്താൽ മാന്തുനു നളിന്നു
പാപികൾ ബഹുമത്സരക്കൃഷ്ടങ്ങൾ
കൃപയറവർ ചെയ്യുന്നനവധി.

ഇതു കണ്ടിട്ടു സ്ത്രീകൾ മുറയിട്ടു
സന്താപമീശോകണ്ടരുളിച്ചെയ്യൂ;
എന്തേ നിങ്ങൾ കരയുന്നു സ്ത്രീകളേ
സന്തതീനാശമോർത്തു കരഞ്ഞാലും.

എന്റെ സങ്കടം കൊണ്ടു കരയണം
തന്റെ തന്റെ ഭാഷങ്ങളെയോർത്തിട്ടും
നിങ്ങൾക്കേറിയ പിഡയ്യുവകാശം
... ..

ഒരു സ്ത്രീയപ്പോൾ ശീലയെടുത്തുടൻ
തിരുമുഖത്തിൽ ശുദ്ധി വരുത്തിയാൾ
ശീല പിന്നെ വിരിച്ചുടൻ കണ്ടപ്പോൾ
ശീലയിൽ തിരുമുഖരൂപമുണ്ടു.

അതു കണ്ടവർ വിസ്മയം പൂണ്ടുടൻ
അതിന്റെ ശേഷം സർവ്വയാപരൻ
വലത്തും വീണും കാകുപമലയിൽ
ആലസ്യത്തോടു ചെന്നു മിശിഹാ നാൻ.

കുപ്പായമുടൻ പറിച്ചു യുന്മാർ
അപ്പൊഴേ കുരിശിന്മേൽ മിശിഹായെ
ചരിച്ചുണ്ടു കിടത്തി നിഷ്കരമായ്
കരം രണ്ടിലും കാലുകൾ രണ്ടിലും

ആണി തറച്ചുടൻ തൂക്കി മിശിഹായെ
നാണക്കേടു പറഞ്ഞു പലതരം
കുരിശിന്മേൽ കുറത്തിന്റെ വാചകം
കാര്യക്കാരനെഴുതിത്തറച്ചിതു.

സാംതീത്ഥമീശോ നസ്രായിലുള്ളവൻ
യുന്മാരുടെ രാജാവിയാളെന്നും
ലത്തീനിലാവൂറായിൽ യരനായിലും
ഇത്തരം മൂന്നു ഭാഷയെഴുത്തിതു.

കരിയൂത പൊക്കി നിറുത്തി പാറയിൽ
ഞരമ്പിൻവലി ഭൂഖമൊപ്പിക്കാമോ
സൂര്യനന്ദനരം മയങ്ങി ഭൂതലേ
ജന്മമുടി കരഞ്ഞു രാത്രിപോൽ.

ഉച്ചനോത്തെന്തിങ്ങനെ കണ്ടതു
ആശ്ചര്യമിതു നിശ്ചയകർമ്മത്താൽ
കല്പങ്ങി ഭൂമി കഷ്ടമറച്ചിട്ടു
കല്പകരം പൊട്ടി മഹാഭൂഖം യഥാ.

ആത്മാവു പല ശവങ്ങളിൽ പൂക്കു
ഭൂമിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചിലർ
പ്രാണനില്ലാത്തവർ കൂടെ ഭൂഖിച്ചു
പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലയനുഗ്രഹം.

ശത്രുമാനസേ കഠിനമേയുള്ളു
അത്താപത്താലുമാനന്ദിച്ചാരവർ
നിന്ദവാക്കു പല പരിഹാസവും
സന്തോഷത്തോടു പ്രയോഗിച്ചാരവർ.

മിശിഹാ താനും കാരുണ്യചിത്തനായ്
തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതിയപേക്ഷിച്ചു
ചെയ്തതെന്നവരറിയാത്തവർ
പിതാവേയതു പൊരുകയെന്നവൻ.

കൂടെ തുടങ്ങിയ കള്ളരിലൊരുത്തൻ
ഭയ്യൻ ഭാഷിച്ചു മിശിഹായെയാവൻ

കരിയ്ക്കു പൊക്കി നിറുത്തി പാറയിൽ
 ഞരമ്പിൻവലി ഭൂഖമൊപ്പിക്കാമോ
 സൂര്യനന്ദനരം മയങ്ങി ഭൂതജല
 ജന്മമുടി കരഞ്ഞു രാത്രിപോൽ.

ഉച്ചനേരത്തെന്തിങ്ങനെ കണ്ടതു
 ആശ്ചര്യമിതു നിശ്ചയകർമ്മത്താൽ
 കല്പങ്ങി ഭൂമി കഷ്ടമറച്ചിട്ടു
 കല്പകരം പൊട്ടി മഹാഭൂഖം യഥാ.

ആത്മാവു പല ശവങ്ങളിൽ ചുക്ക
 ഭൂമിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചിലർ
 പ്രാണനില്ലാത്തവർ കൂടെ ഭൂഖിച്ചു
 പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലയനുഗ്രഹം.

ശത്രുമാനസേ കഠിനമേയുള്ളു
 അന്താപത്താലുമാനന്ദിച്ചാരവർ
 നിന്ദവാക്കു പല പരിഹാസവും
 സന്തോഷത്തോടു പ്രയോഗിച്ചാരവർ.

മിശിഹാ താനും കാരുണ്യചിത്തനായ്
 തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതിയപേക്ഷിച്ചു
 ചെയ്തതെന്തെന്നവരറിയാത്തവർ
 പിതാവേയതു പൊരുകയെന്നവൻ.

കൂടെ തുങ്ങിയ കള്ളരിലൊരുത്തൻ
 മുഴുൻ ഭാഷിച്ചു മിശിഹായെവൻ

മരോവനപ്പോൾ എന്തു നീയിങ്ങനെ
കുറം ചെയ്തവർ ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നു.

ഇയാൾക്കെന്തൊരു കുറം സർവ്വശഃപരി
ഭയമില്ലയോ മരണകാലത്തു
പിന്നെ മിശിഹായോടുണർത്തിച്ചവൻ
എന്നെ നീ മറന്നിടൊല്ല നായക!

നിന്റെ രാജ്യത്തിങ്കൽ നീയെത്തിടുമ്പോൾ
എന്നോടു നീയനുഗ്രഹിച്ചിടേണം
എന്നപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടു നേരത്തു
അന്നേരം തന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു താൻ.

ഇന്നു തന്നെ നീ പരദീസ്യത്തിൽ
എന്നോടു കൂടെയെന്നു മിശിഹ താൻ
അമ്മ കന്യക പുത്രമുദയമെല്ലാം
ആത്മാവിൽക്കൊണ്ടു സമീപേ നില്ക്കുന്നു.

അവരെ തൃക്കണ്ഠ പാർത്തരുളിച്ചെയ്തു
അവരമ്മ യോഹന്നാനെന്നിങ്ങനെ
യോഹന്നാനവർക്കു പുത്രനെന്നതും
മഹാമുദയത്തിൽ തണുപ്പതാകുമോ.

തന്മൂലം യോഹന്നാനുമൊക്കുമോ
താപത്തിൽ മഹാതാപമതായതു
പിന്നെ രക്ഷകൻ മഹാസാരത്തോടും
തന്നുടെ മനോശ്രദ്ധയറിയിച്ചു.

എൻ തമ്പുരാനെ എന്റെ തമ്പുരാനെ
എന്തിനെനെ നീയിട്ടേച്ചിതിങ്ങനെ
അതിൻഭോഷം ദാഹത്താൽ വലഞ്ഞു ഞാൻ
ശത്രുക്കൾ ചെറുക്കാ കടിച്ചിട്ടുടൻ.

അപ്പോഴെല്ലാം തികഞ്ഞെന്നു കല്പിച്ചു
തമ്പുരാൻ അരുൾചെയ്തപ്പോൾ സർച്ചതും
ഉച്ചയ്ക്കു പിന്നെയെഴുത നാഴിക
മിശിഹാ യാത്രകാലമറിഞ്ഞു താൻ.

എൻപിതാവേ നിൻകൈയ്യിലാശ്വാവിനെ
ഞാൻ കൈയ്യാളിച്ചെന്നെരുളിച്ചെയ്തു;
തലയ്ക്കു ചാച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു
ഉന്നതത്തോടുള്ളാമരണമതു

കണ്ട നേരത്തിയാൾ തമ്പുരാൻ പുത്രൻ
പട്ടാങ്ങേയതു ചൊന്നവൻ തോറിനാൻ
തത്പ്രാണധാ ദ്രമിഗതനുമായി
ആത്മാവും ദേഹം വിട്ടുവെന്നാകിലും.

ആത്മാവിൽ നിന്നും ശരീരത്തിൽ നിന്നും
ദേവസ്വഭാവം വേർപെട്ടില്ലതാനും
അവരോടു രണ്ടിച്ചിരുന്ന സഭാ
സൈനികേശനധികൃതനായവൻ.

ചത്തുവെന്നതു കണ്ടൊരു ചേകവർ
കത്തി കുന്തംകൊണ്ടു താൻ വിലാപത്തിൽ

ചോരയും നീരും ചിന്തിയവരുടെ
ഒരു കണ്ണിന്നു കാഴ്ച കൊടുത്തു താൻ.

മാനസത്തിലും വെളിച്ച കണ്ടവൻ
ലോകിനോതവൻ തേറിയതിനാലേ
ഇഴശോനാഥൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം
തൻ ശിഷ്യരിലൊരുത്തനവുസേപ്പും.

കാര്യക്കാരരെക്കണ്ടു മിശിഹാടെ
ശരീരം തരുവാൻ അപേക്ഷിച്ചവൻ
പിലാത്തോസനുവാദം കൊടുത്തുടൻ
കാലം വൈകാതെ ശിഷ്യരും ചെന്നുടൻ

കുരിശിൽ നിന്നു ദേഹമിറക്കിട്ടു
ശരീരം പൂജിച്ചുകി സാദരം
ദേഹികളെന്നു പിലാത്തോസ്സോടുടൻ
വൈഷമ്യം ചെന്നു കേൾപ്പിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ.

മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാം ദിവസമുടൻ
നിണ്ണയം ജീവിച്ചുയിർക്കുന്നൊണ്ടു ഞാൻ
എന്നക്കളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു നാം
ഇന്നതിന്നൊരുപായം നീ ചെയ്യേണം.

കല്ലുഴിയികൽ കാവൽ കല്പിക്കണം
അല്ലെങ്കിൽ ശിഷ്യർ കട്ടിടുമശ്ശവം
ഉയിർത്തുവെന്നു നീചർ നടത്തിടും
ആയതു കൊണ്ടു ശീശ്യം വളൻ പോം.

മമ്പിലുള്ളതിൽ വൈഷമ്യമാണ്
നിൻ മനസ്സിലോടൊക്കെ
അപ്പോൾ പിലാത്തോസ്സിശോന്റെ കല്ലഴി
കാപ്പതിന്നാളയച്ചു മടിക്കാതെ.

കല്ലടപ്പും മേലൊപ്പം കുത്തിച്ചവൻ
നല്ല കാവലും ചുറ്റിയുറപ്പിച്ചു
കല്ലിച്ചുപോലെ സായിച്ചു കാരണം
മേൽപട്ടക്കാരതിനാൽ തെളിഞ്ഞു പോയ്.

പതിനൊന്നാം പാലം കഴിഞ്ഞു

പന്ത്രണ്ടാം പാദം

അമ്മകന്യാമണിതന്റെ നിമ്ലഭഭവങ്ങളെല്ലാം
 നന്മയാലെ മനസ്സുറു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ഭവമൊക്കെപ്പറവാനോ വാക്കു പോരാ മനുഷ്യർ
 ഉൾക്കനേ ചിന്തിച്ചുകൊൾവാൻ ബുദ്ധിയും പോരാ
 എന്മനോവാക്കിൻവശം പോൽ പറഞ്ഞാലൊക്കെയുമില്ല
 അമ്മകന്യ തുണയെങ്കിൽ പറയാമല്ലം.

സർവ്വമാനുഷ്യർ വന്ന സർവ്വഭോഷത്തരത്തിനായ്²
 സർവ്വനാഥൻ മിശിഹായും മരിച്ച ശേഷം
 സർവ്വനന്മകാടലോന്റെ സർവ്വഭംഗപ്പാടു കണ്ടു³
 സർവ്വഭവം നിറഞ്ഞുമ്മ പുത്രനെ നോക്കി
 കന്മമന്യം വെടി ചങ്കിൽ കൊണ്ടുപോലെ മനം വാടി⁴
 തൻതിരുക്കാൽകരങ്ങളും തളൻ പാരം
 ചിന്ത വെന്തു കണ്ണിൽനിന്നു ചിന്തി വീഴും കണ്ണൻ⁵രാൽ
 എന്തു ചൊല്ലാവതു ഭവം പറഞ്ഞാലൊല്ലാ.
 അന്തമറ സർവ്വനാഥൻതൻതിരുകല്പനയോട്തു
 ചിന്തയൊട്ടുങ്ങുറപ്പിച്ചു തുടങ്ങി ഭവം.

“എന്മകനേ! നിമ്ലഭനേ! നന്മയെങ്ങും നിറഞ്ഞാനേ!
 ജന്മഭോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചോ പുത്ര!
 പണ്ടു മുന്നോർ കടംകൊണ്ടു കൂട്ടിയതു വീട്ടുവാനായ്
 ആണ്ടവൻ നീ മകനായി പിറന്നോ പുത്ര!

ആദമാദിനരവർഗ്ഗം ഭീതി കൂടാതെ പിഴച്ചു
 ഹേതുവതിനത്തരം നീ ചെയ്തിതോ പുത്ര!
 നന്നു നന്നു നരരക്ഷ നന്ദിയത്രേ ചെയ്തതു നീ⁶
 ഇന്നിവ ഞാൻ കാണമാറു വിധിച്ചോ പുത്ര!

1. കേളിപ്പാദം. 2. ഭോഷോ. 3. സർവ്വപങ്ക. 4. അമ്പു.
 5. കോ. 6. ചെയ്തതും.

വാൻ മുന്വേയറിയിച്ചു യാത്ര നീയെന്നോടു ചൊല്ലി
 ഗാത്രസത്താൽ¹ മാനഷകൾ കൊടുത്തോ പുത്ര!
 മാനഷകൾ നിൻപിതാവു മനോഹരണം നല്കുവാനായ്
 മനോസാധ്യമപേക്ഷിച്ചു കേണിതോ പുത്ര!²

*എത്ര നാളെ നീയവനെ വളർത്തുപാലിച്ചുനീശൻ
 ശത്രുകുലിൽ വിരമ നിന്നെ കൊടുത്തോ പുത്ര!
 നീശനിത്ര കാശിനാശയറിഞ്ഞെങ്കിലിരുന്നിട്ടും
 കാശു നല്കായിരുന്നല്ലോ! ചരിച്ചോ പുത്ര!

ചോരനെപ്പോലെ പിടിച്ചു കൂരമോടെ കരം കെട്ടി
 ധീരതയോടവർ നിന്നെച്ചടിച്ചോ പുത്ര!
 പിന്നെ ഹന്നാൻതന്റെ മുന്നേൽവച്ചു നിന്റെ
 മന്നിലേക്കു നീശപാപി അടിച്ചോ പുത്ര!³
 കവളമേൽ

പിന്നെ ന്യായം വിധിച്ചിപ്പാൻ ചെന്നു കൈയ്യെപ്പാടെ
 മുന്നേൽ

നിന്ദ ചെല്ലു നിന്നെ നീശൻ പിടിച്ചോ പുത്ര!⁵
 സർവ്വരേയും വിധിക്കുന്ന സർവ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതിനാഥാ!
 സർവ്വനീശനവൻ നിന്നെ വിധിച്ചോ പുത്ര!

കാരണം കൂടാതെ നിന്നെക്കൊല ചെയ്യാൻ വൈരിവൃന്ദം
 കാര്യക്കാരുടെ പക്കൽ കൊടുത്തോ പുത്ര!
 ചിന്തയുറ്റങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു ചിന്ത വെന്തു സംഭ്രമത്താൽ
 ചിന്തി ചോര വിരളു നീ കളിച്ചോ പുത്ര!⁶

വിണ്ണിലോടു നോക്കി നിന്റെ കണ്ണിലും നീ ചോര ചിന്തി
 മണ്ണുകൂടെച്ചോരയാലെ നന്മച്ചോ പുത്ര!

I. ഞ്ഞം. 2. മനസ്സാധ്യം, 3. കരാമോടെ. 4. മുവിൽ. 5. വധിച്ചോ.
 6. ചിന്തയുറ്റങ്ങളെ

*ഈ അടയാളം കാണുന്ന ഭാഗം മുതൽ 14 വരി 129-ാം പേജിൽ *ഈ അടയാളമിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗം മുതലാണ് പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നത്.

ഭൂമി ഭോഷാൽ വലഞ്ഞാറെ സ്വാമി നിന്റെ-

ചോരയാലെ

ഭൂമിതന്റെ ശാപവും നീയൊഴിച്ചോ പുത്ര!

ഇങ്ങനെ നീ മനുഷ്യർക്കു മംഗലം വരുത്തുവാനായ്

തിങ്ങിന സന്താപമോടും ശ്രമിച്ചോ പുത്ര!

വേല നീയിങ്ങനെ ചെയ്തു കൃപി സമ്മാനിപ്പതിനായ്

കാലമേ പാപികൾ നിന്നെ വളഞ്ഞോ പുത്ര!

ഒത്തപോലെ ഒറ്റി കള്ളൻ മുത്തി നിന്നെ കാട്ടിയപ്പോൾ

* ഉത്തമനാം നിന്നെ നീശർ പിടിച്ചോ പുത്ര!

പിന്നെ ഹെറോദേശുപക്കൽ നിന്നെയവൻ കൊണ്ടുചെന്നു

നിന്ദ ചെയ്തു പരിഹസിച്ചുയച്ചോ പുത്ര!

പിന്നെയധികാരിപക്കൽ നിന്നെയവർ കൊണ്ടുചെന്നു

നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു കുറും പറഞ്ഞോ പുത്ര!

എങ്കിലും നീയൊരുത്തർക്കും സങ്കടം ചെയ്യില്ല നന്നം

തങ്കലിത്ര വൈരമവർക്കെന്തിതു പുത്ര!

പ്രാണനുള്ളൊന്നെന്നു ചിത്തേ സ്മരിക്കാതെ വൈരമോടെ

തുണതന്മേൽ കെട്ടി നിന്നെ അടിച്ചോ പുത്ര!

ആളുമാറിയിടിച്ചുയ്യാ! ധൃളി നിന്റെ ദേഹമെല്ലാം

ചീള കെട്ടു മുറിഞ്ഞു നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!

ഉള്ളിലുള്ള വൈരമോടെ യുദ്ധം നിന്റെ ² തലതന്മേൽ

മുളളുകൊണ്ടു മുടി വച്ചു തറച്ചോ പുത്ര!

തലയെല്ലാം മുറിഞ്ഞുയ്യാ ഒലിക്കുന്ന ചോര കണ്ടാൽ

അലസിയെന്നുള്ളിലെന്തു പറവു പുത്ര!

തല തൊട്ടിക്കടിയോളം തൊലിയില്ല മുറിവയ്യാ!

പുലി പോലെ നിന്റെ ദേഹം പരിച്ചോ പുത്ര!

1. പെട്ട. 2. തലയിന്മേൽ

നിന്തിരുമേനിയേൽ ചോര കടിച്ചാനായ¹ വൈരികൾക്കു
എന്തുകൊണ്ടു ഭാഹമിത്ര വളൻ പുത്ര!

നിന്തിരുമുഖത്തു തുപ്പി നിന്ദ ചെയ്തു തൊഴുതയ്യോ!
ജന്തുവോടിക്കുനെ കഷ്ടം ചെയ്യുമോ പുത്ര!
നിന്ദവാക്കു പരിഹാസം പല പല ഭൂഷികെളും¹
നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു ഭാഷിച്ചെന്തിതു² പുത്ര!

ബലഹീനനായ നിന്നെ വലിയൊരു കുരിശതും
വെലം ചെയ്തിട്ടെടുപ്പിച്ചു നടത്തി പുത്ര!
തല്ലി നളി അടിച്ചുന്തി തൊഴിച്ചു വീഴിച്ചിഴച്ചു
അല്ലലേററം വരുത്തി നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!

ചത്തുപോയ മൃഗം ശ്യാക്കളെത്തിയങ്ങു പറിക്കും പോൽ
കുത്തി നിന്റെ പുണ്ണിലും പുണ്ണാക്കിയോ പുത്ര!
ദൃഷ്ടരെന്നാകിലും കണ്ടാൽ മനം പൊട്ടും മാനുഷർക്കു³
ഒട്ടുമേയില്ലനഗ്രഹമവക്കോ പുത്ര!

ഈ അതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നീയവരോടെന്തു ചെയ്തു⁴
നീയനന്തദയവല്ലോ ചെയ്തതു പുത്ര!
ഇമ്മഹാപാപികൾ ചെയ്തുമഹാനിഷ്ടരക്രമം⁵⁶⁷
നീ മഹാകാരണ്യമോടു രസിച്ചോ പുത്ര!⁸

ഭൂമിമാനുഷർക്കു വന്നാധിമഹാഭോഷം പൊറുപ്പാൻ⁹
ഭൂമിയേക്കാൾ ക്ഷമിച്ചു നീ സഹിച്ചോ പുത്ര!¹⁰
കൂരമോടേ ശിക്ഷ ചെയ്തു പരിഹസിച്ചവർ നിന്നെ
ചാരചാലനഗർ നീളെ നടത്തി പുത്ര!

വലഞ്ഞും വീണെഴുന്നേററും കലമരം ചുമന്നയ്യോ!
കലമലമുകളിൽ നീ അണഞ്ഞോ പുത്ര!

1. ഭാഷികളും. 2. പിന്നെ. 3. ഇവർക്കു. 4. ദയവല്ലോ. 5. ഇമ്മഹാപാപികൾ. 6. ചെയ്യാൻ. 7. കൃത്യം. 8. ക്ഷമിച്ചോ. 9. ഭീ. 10. നീ ക്ഷമിച്ചു

ചോരയാൽ നിൻ ശരീരത്തിൽ പററിയ കപ്പായമല്ലോ
കൂരമോടെ വലിച്ചയ്ക്കാ¹ പഠിച്ചോ പുത്ര!

കാണിനേരം സഹിക്കാമോ വേദന നിൻകാൽകരവും
ആണികൊണ്ടു തുളച്ചയ്ക്കാ¹ തറച്ചോ പുത്ര!

ആദമെന്ന പിതാവിന്റെ തലയിൽ വന്മലതന്നിൽ
ആദിനാഥ! കരിശത്തിൽ തുങ്ങിയോ പുത്ര!

ആണിതന്മേൽ തുങ്ങി നിന്റെ ഞരമ്പൊക്കെ വലിയുന്ന
പ്രാണവേദന സകലം സഹിച്ചോ പുത്ര!

ആണികൊണ്ടു നിന്റെ ദേഹം തറച്ചതിൽ കഷ്ടമയ്ക്കാ³
നാണക്കൂട്ട പറഞ്ഞതിനളവോ⁴ പുത്ര!

വൈരികൾക്കു മാനസത്തിലെമ്പകനെക്കുറിച്ചയ്ക്കാ⁵!
ഒരു ദയവൊരിക്കലുമില്ലയോ പുത്ര!

അരിയ കേസരികളെ നിങ്ങളാരാം നാളിലെന്റെ⁶
തിരുമകൻമുമ്പിൽ വന്നാചരിച്ചോ⁷ പുത്ര!

അരികളു നിന്നു നിങ്ങളു സ്മൃതിച്ചാശാനയും ചൊല്ലി⁸
പരിചിൽ കൊണ്ടാടിയതിരസിച്ചോ⁹ പുത്ര!

അതിൽ പിന്നെയെന്തു കററം ചെയ്തതെന്റെ പുത്രനയ്ക്കാ⁸!
അതിക്രമം ചെയ്തുകൊൾവാൻ എന്തിതു പുത്ര!

*
ഉണ്ണി നിന്റെ തിരുമേനി തിരുമുഖഭംഗി കണ്ടാൽ
കണ്ണിനാനന്ദവും ഭാഗ്യം സുഖമോ പുത്ര!

കണ്ണിനാനന്ദ (സ്നേഹം)രനാം ഉണ്ണി നിന്റെ തിരുമേനി
മണ്ണവെട്ടിക്കിളിയ്ക്കുമ്പോൾ മുറിച്ചോ പുത്ര!

1. വലിച്ചുവർ 2. വന്മരം. 3. തുളച്ചതിൽ. 4. നീളാവ-

5. പോയ. 6. ഞായറിലെൻ. 7. ആചരിച്ചും

8. സ്മൃതിച്ചാശാനയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു 9. അരാധിച്ചുമേ.

* (ഭാമനയേരുന്ന നിന്റെ തിരുമുഖഭംഗി കണ്ടാൽ
ഈ മഹാപാപികൾക്കിതു തോന്നുമോ പുത്ര!) എന്നു കൂടുതൽ.

കണ്ണു പൊട്ടിച്ചോയ കൂട്ടാ ഭണ്ഡമേററു ചെയ്തു ചെയ്തു
 പുണ്യപോലെ നിന്റെ ഭേദം ചമച്ചോ പുത്ര!
 അടിയോടുമടി ഭേദം കടുകിടാതിടയെല്ലാം
 കഠിനമായ് മുറിച്ചയ്ക്കോ വലച്ചോ² പുത്ര!

നിന്റെ ഭേദം മുറിഞ്ഞപ്പോൾ മുറിഞ്ഞവസ്തുക്കളെക്കും
 നിന്റെ ശക്തിക്കുയശക്തി കുറച്ചോ പുത്ര!
 നിന്റെ ചങ്കിൽ കൊണ്ടു കന്താ കത്തുടൻ ചെന്നു പിലാ-
 സുന്റെ ചങ്കിൽ കൊണ്ടു ചങ്കു വെളന്നോ³ പുത്ര!

മാനുഷന്റെ മരണത്തെ കൊന്നു നിന്റെ മരണത്താൽ
 മാനുഷർ മാനഹാനിയൊഴിച്ചോ പുത്ര!
 സൂര്യനും പോയ് മറഞ്ഞയ്ക്കോ! ഇരുട്ടായി ഉച്ചനേരം
 വീര്യവാനേ നി മരിച്ച ഭീതിയോ പുത്ര!

ഭൂമിയിൽ നിന്നുറിയൊരു ശവങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
 ഭൂമി കൂടെ⁴ ഭുവമോടെ ഭുവമേ പുത്ര!
 പ്രാണനില്ലാത്തവർ കൂടെ ഭുവമോടെ പുറപ്പെട്ടു
 പ്രാണനുള്ളൊക്കിലു ഭുവമെന്തിതു⁵ പുത്ര!

കല്ലുകളും മരങ്ങളും പൊട്ടി നാദം മുഴങ്ങീട്ടു
 അല്ലലോടെ ഭുവമെന്തു പറവു പുത്ര!
 കല്ലിനേക്കാളുറപ്പൊരും ഭൂതർ തന്റെ മനസ്സയ്ക്കോ!
 തെല്ലു കൂടെയലിവില്ലാതെന്തിതു പുത്ര!

സർവ്വലോകനാമനായ നിൻമരണം കണ്ട നേരം
 സർവ്വഭുവം മഹാഭുവം സർവ്വതും ഭുവം!
 സർവ്വഭുവകുടലിന്റെ നടുവിൽ ഞാൻ വീണു താണു
 സർവ്വസന്താപങ്ങളെന്തു പറവു പുത്ര!

1. യില്ലാത്തൊരും 2. ഭേദം 3. നിന്റെ ചങ്കിൽ ചവളത്താൽകൊണ്ടു കത്താൻ വേലസുവെന്റെ നെഞ്ചിൽ കൊണ്ടു ചങ്കുവെളന്നോ പുത്ര!
 4. ഭൂമിനാഥ! 5. എന്നിതു 6. യുദ്ധം

പള്ളിയകത്തുള്ളവർ വലയുമ്പോൾ കൊടുപ്പാനായ്
പള്ളിയരക്കാരനേയും വിധിച്ചോ പത്രം!

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്കു മേലിൽ മംഗലം വരുത്തുവാനായ്²
തിങ്ങിന താപം ക്ഷമിച്ചു വിധിച്ചോ പത്രം!

അമ്മകന്യ നിന്റെ ദേഹം പാടി വന്ദിച്ചുപേക്ഷിക്കും
എന്മനോതാപം കളഞ്ഞു തെളിക്ക താരേ!

നിന്മകന്റെ മരണത്താലേന്റെയാത്മമരണത്തെ
നിന്മലാംഗീയിനിക്കു കൈ തുക്കുക താരേ!

നിന്മകലണച്ചെന്നെ നിന്മലമോക്ഷം നിറച്ചു
അമ്മ നീ മൽപ്പിതാവീശോ ഭരിക്ക തന്യാൻ.
പന്നലാം പാദം കഴിഞ്ഞു

പതിമൂന്നാം പാദം

ശനിയാഴ്ചകഴിഞ്ഞുതാരനന്തരം
തൻഭിന്നത്തിന്നുഴറി പ്രഭാകരൻ
സൂര്യനങ്ങുദിച്ചീടുന്നതിൻ മുഖേ
ഉയിർത്തു സ്വദേഹത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു

തൽപ്രഭയ്ക്കൊരു കാരണമുള്ളവൻ
പ്രഭാവത്തോടുകൂടെ രക്ഷാകരൻ
സ്വപത്രമുദഃഖമോർത്തു കന്യാവര
മുഖിൽ സദൃശ വേദനപോഷിനാൾ

സ്വരൂപം മഹാസുന്ദരസൃഷ്ടിയാൽ
പൂർവ്വസങ്കടം മറന്നു കന്യക
മാതാവേയെന്നരുൾചെയ്തു രക്ഷകൻ
പ്രതാപത്തിന്നു താപം മുന്വായതു.

1. പള്ളിയരക്കാരനെയും 2. മാനുഷർക്കു നീ മംഗലലാഭം വരുത്തി
3. സമിച്ചു മരിച്ചോ 4. തുക്കുക 5. കാലണമു 6. തളിനം
7. പ്രഭയ്ക്കൊക്കെയും 8. സ്വരൂപം 9. ദൃഷ്ടി 10. പുറംവരം

ആയി രോഹണം മമസൃതിയുടെ
(ആയി പിതാവെനിക്കു കല്പിച്ചതു
ദോഷത്തിനുടെ വിഷമിറക്കുവാൻ)
ശേഷധം കച്ചവെങ്കിലും സേവിച്ചേൻ.

എടുത്ത ഭാരം കൊണ്ടു വലഞ്ഞു ഞാൻ
ദിഷ്ടിച്ചുമടിക്കി വന്നേനിപ്പോൾ¹
ദുഃഖം പോക്കുക നിമ്ലമാതാവേ!
ദുഃഖം മേലിലേയ്ക്കുണ്ടെന്നു നിണ്ണ²യം.

എനിക്കുള്ള ശുഭം കൊണ്ടുമ്മയുടെ³
മനോസൗഖ്യമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ
എനിക്കുള്ള ദുഃഖത്താൽ വലഞ്ഞുപോൽ
എന്നുടെ സുഖം കൊണ്ടു തെളിഞ്ഞാലും

കഴിഞ്ഞു വെപ്പം വേനലിതായതു
മഴയും പോയി തെളിഞ്ഞു കാലവും⁴
സങ്കല്പിച്ചുപോലൊക്കെത്തികച്ചു ഞാൻ⁵
തൻകരുണയ്ക്കൊരീഴൽ വരുത്താതെ⁶

അതുപോലെനെ സമ്മതിക്കുമടൻ⁷
മാതാവന്നേരം സാദരം ചൊല്ലിനാൾ:
പുത്ര! നിനക്കു സ്മൃതിയുണ്ടാകണം
നിന്തിരുവടി സമ്മതം വാഴണം.⁸

അതിനാൽ മമ ചിത്തസമ്പുണ്ണമാം
അതല്ലാതൊരു ശ്രദ്ധയെനിക്കില്ല

1. കടുത്തഭാരമിറക്കിവന്നിപ്പോൾ 2. സുഖം മേലിലെനിക്കുണ്ടു
സന്തതം 3. സുഖം 4. കരലം തെളിഞ്ഞിതാ 5. താൻ കല്പിച്ചു 6. ഇദേഷൻ
7. ലേന 8. സമ്മോദം,

വലയത്തിൽ കാണുന്ന വരികൾ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ

ഞാൻ നശിക്കിലും നീ സ്വസ്ഥനെങ്കിലോ
ആ നാശത്താലുമനാശയാകും ഞാൻ.

ഇതമ്മയുണർത്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു
പത്രനെപ്പിന്നെക്കണ്ടു പലവട്ടം.
പുലർകാലത്തിൽ കലുങ്ങി ഭൂതലം
മാലാകാമാരിറങ്ങിയതുനേരം

നന്ദുവെപ്പു മിന്നുന്നതു പോലെ
നിർമ്മലവെളിച്ചുള്ള കപ്പായത്താൽ
കൽക്കഴിയുടെ അടുപ്പു നീക്കീട്ടു
മേക്കല്ലിൻ മീതെയിരുന്ന കാഞ്ഞോരം.

കാവൽക്കാരത്തിനാൽ ഭയപ്പെട്ടു
ജീവൻ പൊയ്ക്കോകമിപ്പോഴെന്നപോലെ
അവിടേന്നവരോടി ഭൂമത്താലെ
അവസ്ഥ പട്ടക്കാരോടറിയിച്ചു.

അവർ കൂടി വിചാരിച്ചുവെട്ടൻ
കാവൽക്കാരൻ്റെ ഭൂവ്യം കൊടുത്തിട്ടു
അവസ്ഥയിതുമിണ്ടരുതെന്നവർ
അപേക്ഷിച്ചതിനുപായം ചൊല്ലീതു.

അന്നു നിങ്ങളുറങ്ങും സമയത്തിൽ
വന്നു ശിഷ്യർ ശവം കട്ടുകൊണ്ടുപോയ്
എന്നു ലോകരോടൊക്കെപ്പറയണം
എന്നപോലവർ നടത്തി വെളുസം.

കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലിരുന്ന ശരീരം⁴
കല്ലിൻമീതവർ കാത്തിരിക്കും വിധമു

1. അലി, 2. മാലാഖ, 3. കാഞ്ഞോരം, 4. ഉള്ളിരുന്ന ശരീരം

കള്ളന്മാരതു കടന്നു ചൊല്ലിയാൽ
ഉള്ളതെന്നു കേൾക്കുന്നോർക്കു തോന്നുമോ?

മദലത്താ പുലരുന്നതിൻമുമ്പേ
എങ്കിൽ കൽക്കഴി നോക്കുന്നു തൽക്ഷണം
കല്ലടപ്പു നീക്കിയതു കണ്ടവർ
കാലം വൈകാതെ കാടിപ്പോയിടിനാർ.

വാത്ത് കെട്ടായോടും യോഹന്നാനോടും
ആർത്തി പൂണ്ടപേക്ഷിച്ചവരും ചെന്നു
കെട്ടാ കൽക്കഴി പൂക്കു സൂക്ഷിച്ചപ്പോൾ
അപ്പോഴായിത്തുറന്നു വിശ്വാസമായ്.

മദലത്തായും നിന്നു പിരിയാതെ
പാത്തു കൽക്കഴി നോക്കിക്കരഞ്ഞിതു
വെള്ളപ്പള്ളൊരു കുപ്പായമുള്ളവൻ
ബാല്യമുള്ളൊരിരുവരെക്കണ്ടുടൻ

അവർ ചോദിച്ചുനേതെ കരയുന്നു നീ
അവരോടുകൂടെ പൂണ്യവതി:
എന്റെ നാമനെയെവിടെക്കൊണ്ടുപോയ്
തന്റെ ദേഹം വെച്ചുനന്തറിഞ്ഞില്ല.

പിന്തിരിഞ്ഞുടൻ നോക്കിയൊരുത്തനെ
കണ്ടു തൊട്ടുന്നോർക്കുന്നവനെന്നപോൽ
അയാൾ ചൊല്ലി സ്രീയെനേതെ കരയുന്നു
നീയാരെയിരുന്നതു ചൊല്ലുക.

അവളുനേരം നീയെടുത്തുകിലോ
ഇശോടെ ദേഹമെവിടെ ചൊല്ലുക
നാമന്റെ ദേഹം ഞാനെടുക്കുന്നോണ്ടു
നാമനപ്പോളവളോടുകൂടെ ചെയ്തു:

മറിയമെന്നു കേട്ടുവരും നാമനെ
അറിഞ്ഞു ഗുരുവേയെന്നുണർത്തിച്ചു
പിതാവിന്നുടെ സമീപേ പോയില്ല.
അതുകൊണ്ടെന്നെ തൊടല്ലേയിക്കാലം

എന്റെ ശിഷ്യരോടിതറിയിക്കു നീ
നിങ്ങൾക്കുമെനിക്കുമുള്ള താപേന
തമ്പുരാൻപക്കൽ പോകുന്നു ഞാനിതാ
ഇപ്രകാരമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ.

മദലത്തായിതൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു
അതു നേരെന്നറച്ചില്ല ശിഷ്യർ
പല നാരികൾ പോയാരവിടത്തിൽ
-- -- -- -- പോയവിടെ പിന്നെ

മാലാകമാരെ കൽക്കഴിയിൽ കണ്ടു

ഉൾക്കണിവോടു നിന്നവർ പേടിയാൽ
അക്കാലം നിവൃന്ദൻ ചൊല്ലിയവരോടു:

ഇങ്ങിവിടത്തിലിശോനെക്കാണാനായ്
നിങ്ങൾ വന്നതു കാർത്തൂമറിഞ്ഞു ഞാൻ
നിങ്ങൾ പേടിക്കു വേണ്ട മാലാഖ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മനോശ്രദ്ധയതുപോലെ.

ഭയം നീക്കി വന്നു നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ
അയാളീസ്ഥലത്തില്ല ഉയർത്തിതു
സ്ത്രീഹായിൽ നിങ്ങളയാളെക്കണ്ടീടും
ചെല്ലുവിൻ നിങ്ങൾ സത്യമറിഞ്ഞീടാം.

അക്കാലമവിടേന്നു നടന്നവർ
പോകുന്ന വഴി കണ്ടു മിശിഹായെ

സത്യമായരുൾ കേട്ടറിഞ്ഞാരവർ
ആ സ്രീകൾ തൃക്കാൽ നമസ്കരിച്ചുടൻ
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു ശ്ലീലായിൽ
ചെന്നറിയിപ്പിനെന്റെ ശിഷ്യരോടു

അവിടെയെന്നെക്കണ്ടിടും നിണ്ണയം
അവരായതു ചെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ
ദോഷു ചൊന്നവരെന്നു ശിഷ്യർ ചൊല്ലി
മാനസത്തിലും വിശ്വാസം പുകില്ല.

അന്നു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
ചെന്നുകൊൾവാൻ അമ്മയോടു കോട്ടയ്ക്കൽ
പോകുന്നേരം മിശിഹാടെ വാത്തകൾ
ആകെത്തങ്ങളിൽ വച്ചു വഴിയതിൽ.

അന്നേരം മിശിഹാ വഴിപോക്കനായ്
ചെന്നവരോടു കൂടെ നടന്നുടൻ
ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു
ചോദിച്ചു നിങ്ങൾക്കെന്തു ചൊല്ലുവിൻ.

എന്നു നാഥനവരതിനത്തരം
ചൊന്നു താനറിഞ്ഞില്ലയോ വാത്തകൾ:
ഇരശോയെന്നയാൾ നസ്രായിലുള്ളവൻ
ആശ്ചര്യവാക്കു സൂവൃത്തിയുള്ളവൻ.

പൈത്രികജനം തുകി കരിശിൽ
മിശിഹാ അയാളെന്നു നാമാത്മത
താനീ ലോകരെ രക്ഷിക്കാമെന്നൊരു
തന്നതാഗ്രഹം പുകു വഴിപോലെ.

മൂന്നാം നാളിൽ മരിച്ചാലായികും ഞാൻ
എന്നയാൾ പറഞ്ഞായതും കണ്ടില്ല
കാലത്തു ചില നാരികൾ ചൊന്നവർ
മാലാകമാരെ കണ്ടു പറഞ്ഞെന്നും

അങ്ങു നാഥനായിത്തവർ കണ്ടെന്നും
ഞങ്ങൾക്കായതിനാൽ പല ചിന്തയിൽ
എന്നവരുണർത്തിച്ചതിനുത്തരം
അന്നേരം സകലേശനരൂപമെഴു.

ഇന്നു നിങ്ങൾ പകച്ചതെന്തിങ്ങനെ
മറന്നോ മാനമുള്ള മുഡന്മാരേ
മുമ്പിൽ ദിവ്യന്മാർ ചൊന്നതു തേരവിൻ
തുമ്പമുണ്ടോ വരുത്തി അയാളതിൽ

ഇങ്ങനെ ഇരശോ പാടു പെടുമെന്നും
അങ്ങയാളെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്നതും
സത്യം മുമ്പറിവാളെഴുതിയ
ശാസ്ത്രത്തിൽ സിലമില്ലയോ നിങ്ങൾക്കു.

ശാസ്ത്രത്തിനാടെ പൊരുൾ തിരിച്ചയാൾ
സത്യമങ്ങു ബോധിപ്പിച്ചെഴുതോചിതം.
പകലസ്സമിച്ചീടുന്ന കാലമയ്
അക്കാലം പിരിഞ്ഞിടുവൻ ഭാവിച്ചു.

അവർ ചോദിച്ചു എങ്ങുതാൻ പോകുന്നു
ദിവസം പോയി രാത്രിയുമായല്ലോ
പാത്രുകൊള്ളുക കർത്താവെയെന്നവർ
ഓർത്തില്ലാരെന്നറിയാതെ ചൊന്നിതു.

അപ്പോളീശോ താൻ പാത്രു വിരുന്നതിൽ
അപ്പം വാർത്തങ്ങയാൾക്കു കൊടുത്തുതാൻ
മിശിഹായെന്നറിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരും
ഇരശോതാനപ്പോൾ മാഞ്ഞു മിന്നൽപോലെ

അവിടേന്നവരോടിയുടൻ ചെന്നു
അവസ്ഥ ശിഷ്യരോടറിയിച്ചിതു

അങ്ങനെയവർ ചോന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
ഞങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചെന്നവരോടവർ

കർത്താവുയിൽ ചേരാനെ കെട്ടായിക്ക
പ്രത്യക്ഷനായെന്നയാൾ പറഞ്ഞതോ
ഇതു തമ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കും വിധം
പ്രത്യക്ഷനായി വാതിൽ തുറക്കാതെ.

അടച്ചു വീട്ടിലുള്ളിൽ ശിഷ്യരുമായ്
നടുവിൽ ചെന്നു നിന്നു മിശിഹായും
സ്വപത്നം ചൊല്ലി ശിഷ്യർക്കു ഗുരൂത്തമൻ
ചിത്തേ ഭീതി നീക്കിടുവൻ ഞാൻതന്നെ.

കണ്ണും കാലും ശരീരവും നോക്കുവിൻ
ആയതിനാലും വിശ്വാസം വന്നില്ല
അന്നേരമിശോ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു
അന്നാതാൻ കഞ്ഞൊടു മീൻനറുക്കീശോ

തിന്നു ശിഷ്യർക്കു വരുത്തി വിശ്വാസം
പിന്നെ ദേവവാക്കിനുടെ സത്യവും
കാട്ടി വിശ്വാസമാക്കിയവർകളും
കേട്ടുകണ്ടവർ സമ്മതിച്ചാദരാൽ.

തോമ്മായസ്ഥലത്തില്ലാഞ്ഞ കാരണം
തൻമനസ്സിലെ സംശയം തീർന്നില്ല
ഇതു ശിഷ്യന്മാർ ചോന്നതു കേട്ടാറെ
അതിനത്തരം ചൊല്ലിയവരോടും

എന്റെ നാമനെ ഞാൻതന്നെ കാണണം
തന്റെ ദേഹം വിലാവിൽ മുറിവതിൽ
എന്റെ കൈവിരൽ തൊട്ടൊഴിഞ്ഞെന്നിയേ
എന്റെ സംശയം തീരുകയില്ലേവോ!

എന്നു തോമ്മാ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞാറെ
അവിടുത്തെട്ടാന്നാൾ ഞായർ വാസരേ
വീട്ടകത്തു ശ്രീഹന്മാരെല്ലാവരും
പൂട്ടി വാതിൽക്കകത്തിരിക്കും വിധൗ

അതിനുള്ളിലെഴുന്നള്ളി തമ്പുരാൻ
തോമ്മാ വാ നീ മുറിവാതിൽ തൊട്ടുകൊൾ
നിന്മനസ്സിലെ സംശയം തീർത്തുകൊൾ

ചെന്നു കൈവിരൽ തൊട്ടു മുറിവതിൽ
തീൻ സംശയം വിശ്വസിച്ചെന്നഹം
തന്റെ തൃക്കാൽ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചുടൻ
എന്റെ നാമനും തമ്പുരാനും നീയേ.

എന്നു തോമ്മാ പറഞ്ഞപ്പോൾ നായകൻ
ഇന്നു നീയെന്നെക്കണ്ടു വിശ്വാസമായ്
എന്നെക്കാണാതെ കേട്ടുള്ളഴിവോടെ
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.

മീൻ പിടിപ്പാനായക്കാലം ശിഷ്യരിൽ
യാക്കോ യോഹന്നാൻ പോയി കടലിൽ
ആ രാത്രിയൊരു മീനം ലഭിച്ചില്ല
നേരവും വെളുത്തിടുന്ന കാലത്തിൽ

കടൽതൻകരെ നിന്നു മിശിഹായും
ക്രൂട്ടവാൻ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ
അയാളോടു മീനില്ലെന്നു ചൊന്നവൻ
വളരെ വേല ചെയ്തു ലഭിച്ചില്ല.

അവരിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അവരോടരൾ ചെയ്തു മിശിഹാ താൻ.

തോണിപ്പ വല ഭാഗത്തു വീശുവിൻ
കാണും മത്സ്യങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നിങ്ങനെ
കല്ലന കേട്ടു വീശി വലയതിൽ
തൊപ്പം മീനം നിറഞ്ഞൊരനന്തരം.

അപ്പോളാ വല പൊക്കുവാൻ ഭണ്ഡമായ്
കെപ്പാനാഥനിയാളെന്നറിഞ്ഞുടൻ
ചാടി തോണിയിൽനിന്നു കടലതിൽ
ഉടൻ നീന്തിയണഞ്ഞു കരയ്ക്കുയാൾ.

കരയ്ക്കല്ലാതും വന്നണഞ്ഞക്ഷണം
ആരെനെല്ലാതും ചിന്തിച്ചു മാനദസ
അന്നേരമല്ലം തീക്കനലിൽ മീനം
തിന്നു ശിഷ്യരും കണ്ടു സവിസ്മയം.

നിങ്ങളില്ലാൾ പിടിച്ചു മീൻ കൂട്ടുവാൻ
ഇങ്ങോട്ടേതാനും കൊണ്ടുവന്നീടുവിൻ
വന്നു നിങ്ങൾ തിന്മിനെനന്ദം കേട്ടു
ചെന്ന ശിഷ്യരും ഭക്ഷിച്ചുനന്തരം.

മീനമപ്പവും വാഴ്ത്തി തിന്മാനായി
താനവർക്കു കൊടുത്തു കരുണയാൽ
ഭക്തപ്രിയൻ പരൻ കരുണാകരൻ
ഭക്തവാത്സല്യമിങ്ങനെ കാട്ടിനാൻ.

ചേമോൻ കെപ്പായോടീവണ്ണം ചോദിച്ചു
കെപ്പാ കെപ്പാ നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നോ?
കത്താവേയതു നീയറിയുന്നല്ലോ
ഉത്തരമിതു കേട്ടു മിശിഹാതാൻ

എൻറയാടുകൾ മേയ്ക്കു നീയെന്നുടൻ
പിന്നെയുമതു ചോദിച്ചു കേട്ടതു
മൂന്നാം വട്ടവും ചോദിച്ചുകാരണം
മനോസംഭ്രമത്തോടുണർത്തിച്ചയാൾ.

നിന്റെ കണ്ണിനു രഹസ്യമില്ലല്ലോ
നിന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ.
അന്നേരമീശോ കെട്ടായേ കേട്ടുകൊൾ-
കെന്റെറയാടുകൾ മേയ്ക്കു വഴിപോലെ

ബാല്യമുള്ളപ്പോൾ പൊന്നിൻ മനസ്സുപോൽ
കാലം വന്നീടുമെന്നു മറൊരാൾത്തൻ.
നിന്നെക്കെട്ടീടും നീട്ടും നീ കൈകളും
എന്നെന്നയോത്തു നീ ക്ഷമിക്കുകയൊക്കവേ

മുമ്പിൽ പേടിക്കുമെന്നരുൾചെയ്തുപോൽ
ഇപ്പോൾ തന്നെപ്രതി മരിക്കുമെന്നും
ഇവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ദേവനോടുണ്ടത്തിച്ചിതു കെട്ടായും.

ഇവ യോഹന്നാനെക്കുറിയെന്നപ്പോൾ
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമെന്നിങ്ങനെ
നിന്നക്കെന്തതിനാലെന്നരുൾചെയ്തു
എന്നതുകൊണ്ടിരിക്കും മരിയാതെ.

എന്നൊരു ബോധം ശിഷ്യർക്കു തോന്നിപ്പോം
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തില്ലാ താനും
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമതേയുള്ളു.

പതിമൂന്നാം പാദം തികഞ്ഞു

പതിനാലാം പാദം

ഇനി വാസമെന്നിരിക്കില്ല ഭൂമിയിൽ
എന്നുമായോടും ശിഷ്യജനത്തോടും
എൻപിതാവെന്നെപ്പാത്തു വിളിക്കുന്നു
ഞാൻ പോവാൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നു കന്യകേ!

ഞാൻ പോയാലുമമ്മേ നിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ
മാനസത്തിലും പാർക്കുന്നല്ലോ സഭാ

1. നമ്മ,

സൂര്യൻ കണ്ണാടിതന്നിലെന്നപോലെ
ആര്യേ നിന്റെ ആത്മാവിൽ വിളങ്ങുന്നു.

എന്നെക്കാണമതിനാശ വലിക്കിലോ
ഞാൻ സമീപത്തൊണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും
സർവ്വമംഗലപ്രാപ്തിക്കു കാലമായ്
സർവ്വലോകരാധിക്കുന്നിതു.

ആ ലോകം²പ്രതി പുറപ്പെടുന്നു ഞാൻ
ആ ലോകമെന്നയാഗ്രഹിക്കുന്നിതു
നിന്നെക്കൂടെവേ കൊണ്ടുപോയിടുവാൻ
ഇന്നു വാവാടെ കല്പനയില്ലല്ലോ.

സ്വപ്നീധി നിനക്കിന്നിയും കൂട്ടുവാൻ³
നിൻവൃത്തി ഫലമില്ലല്ലോ കന്യകേ!
ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളിൽ⁴
സംഗതിയതിന്നെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ.

ഭാഗ്യാലോകേ സുഖലാഭമേയൊള്ളു⁵
ഭാഗ്യം കാണാധനങ്ങളെ നേടുക⁶
ഈ ലോകത്തിലതിനുള്ള കാരണം⁷
ആ ലോകത്തിലാനന്ദിച്ചു വാഴുവാൻ.

ചന്ദ്രാദിത്യനുമൊന്നിച്ചു വാങ്ങുമ്പോൾ⁸
മന്ദം ഭൂമിയിൽ കൂരിരുട്ടും വരും
മാതാപിതാവുമൊന്നിച്ചു വാങ്ങിയാൽ⁹
പത്രന്മാർക്കുപോളെത്തു സൗഖ്യമുള്ളു.¹⁰

ഞാൻ പല വൃക്ഷം നട്ടു മുളപ്പിച്ചു¹¹
നിന്റെ പ്രിയത്താലതു വളരേണം¹²

1. സൂര്യൻ 2. സുലോകം 3. കൂട്ടുവാൻ. 4. കന്നാളതിൽ
5. ഭാഗ്യലോകസുഖമകമേയുള്ളു 6. ഭാഗ്യസീല 7. ലേയതിനുള്ള യത്നം
8. നാരോ 9. വരങ്ങ 10. തണുപ്പുള്ളു 11. പിടിപ്പിച്ചു 12. നിൻ ദയയാ
ലതു വളർന്നിടണം

എന്തുവേണ്ടുവതൊക്കെയും ചൊല്ലു നീ
തെന്തപോലെ ഞാൻ കല്പിച്ചേൻ സർവ്വം.

പോയാൽ ഞാൻ പിന്നെ രൂഢായയയപ്പൻ
അയാൾ നിന്നെയുമേറെ സ്നേഹിക്കുന്നു
നിന്നിൽ വാസമയാൾക്കു വേണമിതു
തൻതിരുമനസ്സാവിധമായിതു.

അപരിച്ഛേദ്യഗുണസഞ്ചയത്താൽ²
സമ്പൂർണ്ണം³ നിനക്കയാൾ വരുത്തിടും⁴
നിന്നെക്കൂടി കൊണ്ടുപോവതിന്നു ഞാൻ
പിന്നെയും വരുമെന്നതറിഞ്ഞാലും.

എന്റെ ശ്രീമാകളെന്റെ ശിഷ്യന്മാരും
എനിക്കുള്ളവരെന്നതറിഞ്ഞല്ലോ
അവർക്കു ഗുണം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കണം
ഞാൻ വൃഥാ നിന്നോടൊന്നു പറയുന്നു!

ഞാൻ ചൊല്ലാഞ്ഞാലും നീയതു ചെയ്തിടും
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്നതിഷ്ടമാം
എന്നാൽ ചെയ്യാലും പിതാവിതിക്കുനെ
നിന്നോടു കല്പിച്ചതെന്നറിഞ്ഞാലും.

നിന്റെയപേക്ഷകൊണ്ടു മമ സഭ
ജനകന്ദേ വലിക്കണം ഭൂമിയിൽ⁵
എനിക്കമ്മപോലിന്നിയുമമ്മ നീ⁶
സന്തോഷം വാഴ്ക മൽപ്രിയകന്യകേ!

പുത്ര! പോക നീയെന്നു കന്യാമണി⁷
ധാത്രി നിനക്കു യോഗ്യസ്ഥലമല്ല.
ആകാശത്തിലേ സപരൂപരൂപികൾ⁸
ഉത്കൃഷ്ടജനം വന്ദന ചൊല്ലുന്നു.⁹

1. സർവ്വം 2. അപരിച്ഛേദ്യമായ ഗുണങ്ങളാൽ, 3. സമ്പൂർണ്ണമാം
4. ചേർത്തിടും 5. വലിച്ചിടണം 6. ചേലെയെന്നെന്നു മമ്മ.
7. ശാരിമണി 8. സരൂപ 9. ജനവന്ദന

¹സ്രാപ്തയാദിമാലാഖമാർ ഘോഷമായ്
സ്വപ്രഭുവിനെയാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു.

പോക ത്രിലോകരാജ്യം വാണീടുവാൻ ²
സങ്കടദേശേയിരുന്നതു മതി ³

എന്റെ കാര്യം നിനക്കൊത്തതു പോലെ ⁴
എൻമനസ്സു നീ കല്പിക്കുംപോൽ സദാ
നിന്റെ ദാസി ഞാനെന്നൊരനുഗ്രഹം
നിനക്കുള്ളതെന്നിങ്ങിനെ മതി മതി.

നീ പോയാൽ മമ പ്രാണൈകനായക!
നീ പരിശ്രമം മറന്നു സങ്കടം
നിന്റെ ചേര വിലയാലെ കൊണ്ടതു
നിൻകാരുണ്യത്താൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

ബലഹീനജനമെന്നറിവല്ലോ
ബാലരെപ്പോലെ താങ്ങി നടത്തുക
കയ്യയക്കുമ്പോൾ വീണുവെന്നു ലോകർ
നായകാ! നരരിങ്ങനെയല്ലയോ.

നീ തുങ്ങേണ്ടിയ വൃത്തിതി കേൾക്കു നീ
സന്തതമവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ
ഇതമ്മ ദയവിനടയെമ്മപോൽ
തൻതുക്കാൽ മുത്തിത്തഴുകി പുത്രനെ

സന്തോഷത്തിന്റെ മഴയും കണ്ണുകൾ
പെയ്തു മിശിഹായുമെഴുന്നള്ളിനാൻ
പിന്നെയുമീശോ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ
ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:

എന്റെ പുത്രരെ യെറൊശലേംപുരേ
നിങ്ങൾകൊണ്ടുവരുമെന്നരുൾചെയ്തു

1. സ്രാപ്ത 2. വാണീടുക 3. ലോക 4. ത്തിടുപോലെ

പിതാവൊത്തപോലവിടെ ഹൃദയെ
ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുമവിടത്തിൽ.

ഞാൻ പിതാവിന്റെ പക്കൽ പോകുന്നിതു
എന്നരുൾചെയ്തു നോത്തു ശിഷ്യരും
അന്നേരം യുദ്ധമാരുടെ രാജ്യത്തു
നന്നാകുമപ്പോളെന്നതു ചോദിച്ചു.

അവരോടപ്പോളിതറിഞ്ഞു ടവാൻ
ആവശ്യമില്ല നിങ്ങൾക്കടുത്തില്ല
താതൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ വരും സർവ്വതും
അതറിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നിങ്ങൾക്കെന്തു.

✓ ഹൃദയെക്കൂടിശായിരക്കൂടുന്നേരം
സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും ശക്തിയും
എനിക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകണോ
എന്റെ വേദവും നിങ്ങൾ നടത്തേണം.

വിശ്വസിച്ചവർ രക്ഷഭവിച്ചിടും
വിശ്വസിക്കാത്തൊക്കുണ്ടാകും ശിക്ഷയും
വമ്പന്മാരുടെ രാജാക്കൾതങ്ങളുടെ
മുമ്പിലും കൊണ്ടുപോയിടും നിങ്ങളെ.

ശാസിക്കും ഭയം നിങ്ങൾക്കു നീക്കവിൻ
നിങ്ങളുടെ ദേഹത്തോടെയാവതൊള്ള
നിങ്ങളുടെയാത്മാവോടാവതില്ലല്ലോ
✓ നിങ്ങളിൽ ഹൃദം പറഞ്ഞീടും സദാ

വേദനേരിനു പ്രത്യക്ഷം കാട്ടുവാൻ
ഞാൻ ഭാനം ചെയ്യാൻ നിങ്ങളിൽ പാർത്തിടും
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതെല്ലാം തോന്നിപ്പോൻ
നിങ്ങളുനു പറയുന്നോരല്ലഹോ.

ഭൂമുന്തത്തോളം സഹായിച്ചിട്ടുവൻ
സമ്മാനം പിന്നെക്കല്പിച്ചു നല്കിനാൻ

ഇപ്രകാരം മിശിഹായരുടെയെഴു
തൻപ്രയാത്രയ്ക്കു സമയമായി.

സായിത്തെന്ന മലയിലെഴുന്നള്ളി
ദേവിനുടെ രശ്മിയും വീശിച്ചു
പുഴുതാഴവും പ്രാപിച്ചു തമ്പുരാൻ
അവിടേന്നു യാത്ര തുടങ്ങിയിനാൻ.

തുകെയും പൊക്കിയാശീർവാദം ചെയ്തു
തുകൺ പാക്കയും മാതൃശിഷ്യരെയും
തൃലോകം വിളങ്ങുന്ന പ്രഭാവത്താൽ
തൃലോകപ്രഭ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ

മനുഷ്യാനും ദയാഭാവത്തോടുകൂടി
മനുഷ്യനും പൊങ്ങി തന്റെ ശക്തിയാൽ
തന്റെ ശിഷ്യർക്കു കണ്ണെത്തുവോളവും
ദർശനത്തിങ്കൽ നിന്നുമനന്തരം

തേർപോലൊടൊച്ചമെടുത്തു പൊങ്ങിച്ചു
താൻ പിന്നെ ദൂതം ദ്വാദശം പ്രാപിച്ചു
സർവ്വേശൻ സിംഹാസനം പുകൾശേഷം
സർവ്വമംഗളഹോഷമനവധി.

വെളുപ്പുള്ള കുപ്പായത്താലന്നേരം
ആളുകൾ രണ്ടിറങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു
ശ്ലീലാക്കാരരേ നിങ്ങളെന്തിങ്ങനെ
മേല്പോട്ടു നോക്കി നില്ക്കുന്നു, രക്ഷകൻ

സപ്തലോകത്തിന്നെഴുന്നള്ളി സാദരം
വരും പിന്നെയുമെന്നതറിഞ്ഞാലും
സപ്തലോകത്തിലെ സജ്ജനഹോഷവും
നരവർഗ്ഗത്തിന്നർത്ഥമഹത്വവും

വാക്കിനാൽ വിഷയമല്ല നിണ്ണയം
സകലേശതാ പിതാവു നല്കിനാൻ

ഇതു കേവലം പറയാം ശേഷവും
ചിത്തം തന്നിൽ വ്യാപിപ്പാനവകാശം

ഏറെച്ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടുവെന്നാകിലോ
എറെച്ചിന്തിപ്പാൻ ക്ലേശിക പിന്നെയും
സർവ്വശൻതാൻ കൊടുത്തതു കേൾക്കുമ്പോൾ
ദേവപുത്രനിയാളെന്നിരിക്കിലും

സ്വഭാവത്താലതൊണ്ടായി സന്തതം
പ്രഭു പ്രസവിക്കും സുതയുള്ളതു
താൻ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനുമതു
തന്മൂലൻ കൊടുത്തെന്നുമവനത്രേ

ലക്ഷിണമായ വാവാടെ ഭാഗത്തു
രക്ഷകനിരിക്കുന്നതതുതന്നെ
അവിടേന്നു പത്താം നാൾ പുലർകാലേ
സുവിശ്വാസകർ ശ്രീഹാജനങ്ങളും

ക്രൂടിയെല്ലാതും പാർക്കുന്ന ശാലയിൽ
കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വരവിതെന്നപോൽ
സ്വരം കേൾക്കായി വീടു നിറച്ചിതു
തിരുപത്തിന്റെ നാവുകൾ കാണായി

ശീതളം പോക്കും നല്ല നിരൂപണം
ചേതസി വെളിവോടു ചോദിക്കുന്നു
പവനം വരുത്തിടുമക്കാരണൻ
പാപികൾരൂപത്തിങ്കലിറങ്ങിനാൻ.

ഓരോരുത്തന്റെ നേരിനതക്കപോൽ
സർവ്വജനവും നിറഞ്ഞു ഹൃദയാൽ
വാവാ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചുനന്തരം
അവസാനമൊഴിച്ചു ദേവദൂതൻ.

✓ ഇവ ഹൃദായിറങ്ങിയ കാരണം
തിന്മ നീക്കുവാൻ നന്മ നിറപ്പാനും

നിമ്ലമനസ്സവർഷാവാസം

പേടി പോക്കുവാൻ കേടുകൾ തീർപ്പാക്കും
നാടല്ലാം ഭയം നീക്കി നടപ്പാക്കും
ഇപ്പോൾ ഹൃദയങ്ങളിലെ തമ്പുരാൻ-
കല്പകമാനസത്തിങ്കൽ വാസമായ്.

മുമ്പിൽ മിശിഹാ, ചെന്നുപോൽ വന്നിതു
തമ്പുരാൻ പുത്തനായിക്കല്പിച്ചതു
ഭൂമിയിൽ നീളെ വേദം നടത്തണോ
മൗനം ക്ഷമിച്ചിട്ടുണ്ണമുണ്ടാക്കണം.

തന്മൂലം ദീനാവായിട്ടിറങ്ങി താൻ

അങ്ങുനുള്ളിൽ തോന്നിച്ചതെപ്പേരുമേ
അന്നെല്ലാവരും ചൊല്ലി മടിയതെ

മുമ്പിൽ സ്രീയുടെ വാക്കിനാൽ പേടിച്ചു
കെപ്പാതാനപ്പോൾ സമ്രഥം നീക്കിനാൻ
വമ്പന്മാരുടെ സമക്ഷത്തുകലും
തമ്പുരാൻ മിശിഹായെയെറിയിച്ചു.

പല ഭാഷകൾ ഇവൻ പഠിക്കാതെ
നല്ല വേലയവൻ പറയുന്നതും
മാനുഷക്കറിയാത്ത പ്രവൃത്തികൾ
അനേകം വിധം ദർശിച്ചുകാരണം

കണ്ടറിഞ്ഞവർ നേരിനെ ബോധിച്ചു
മിശിഹായെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
ചിലർ ചൊല്ലിനാർ പാനമത്തനിവൻ
വിലാസിച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചേമോൻ കെപ്പായന്നേരത്തുരചെയ്തു
ഈ മനുഷ്യരിലലിവു തോന്നുവാൻ

പാനത്താൽ പല ഭാഷ പഠയാമോ
മുമ്പിലാരിതു കണ്ടതും - - - - -

അതല്ല കാലമപ്പോളുദിച്ചൊള്ള
മത്തനാരുടെയാധാരമില്ലിതു
നിങ്ങൾ കൊല്ലിച്ച മിശിഹാതന്മുരാൻ
✓ തന്റെ രൂപായെയിപ്പോഴിറക്കി താൻ.

നിവൃന്മാരിതു മുമ്പിലറിയിച്ചു
അവർകളുടെ വാചകം നോക്കുവിൻ
അയാൾ നിന്നിപ്പോൾ വിസ്തരം കാട്ടുന്നു
പ്രിയത്തോടെ മിശിഹായെ തേരവിൻ.

കൺ തുറന്നുകൊണ്ടിടുവാൻ കാലമായ്
ചെയ്ത ഭാഷമിപ്പോളുറച്ചുകൊൾവിൻ
കാരുണ്യത്തിന്നു കാലമിപ്പോളുണ്ടു
.....

ഇതു കേട്ടവൾ തേറി മുവായിരം
സത്യവേദവും ബോധിച്ചു സതപരം
ശ്ലീഹന്മാരുമീ വേദം നടത്തുവാൻ
മഹി തോരം നടന്നു ദിശി ദിശി.

പതിന്നാലാം പാദം തികഞ്ഞു

ആശ്വാസം തികവായി എന്നു സഞ്ചയം ഒണ്ടെന്നുവരിയിൽ
മാറാൻ ഈശോമിശിഹാതന്മുരാണേ ചരണമമ്മേ.

912-ാമാണ്ടു കാത്തികമാസം 16-ാന്നു എഴുതിത്തീർത്തു.

ക്രതാശ്ചാന പുസ്തകം സമാപ്തം.

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

കേരളസംഗീതശാല

മാസ്റ്റർസ് ക്രിപ്റ്റോഗ്രാഫി മലയാളഗ്രന്ഥാവലി

അടുത്ത കാലത്തെ മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

ഞാനമുത്തുമാല	സഭാപ്രവേശം പാന
കുമാലവൃത്തം ഉള്ളിൽ	മുക്തമാല (സർവ്വവ്യാപനം)
അശ്വമേധ കേരളി	സപ്തപ്രകരണം
അശ്വകവനികാകം	രാജസൂയം ചമ്പു
ആട്ടപ്രകാരം	ഇരട്ടക്ഷിണപ്പാന
കൃപശാസ്ത്രം, ഖഡ്ഗ-	അധ്യാത്മവിചാരം പാന
ശാസ്ത്രം, നായാട്ടു വിധി	അപ്രകാശിതങ്ങളായ ആട്ടക്കഥകൾ (ഒന്നാം ഭാഗം)

അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നവ

അധ്യാത്മരാമായണം കിളി	അപ്രകാശിതങ്ങളായ ആട്ടക്കഥകൾ (രണ്ടാം ഭാഗം)
പ്ലാട്ട് സാശോധിത-	രാമചരിതം, സർവ്വവ്യാപനം
സാസ്കരണം	കൗടലീയം അത്മശാസ്ത്രം
കാളിനാടകം	അഷ്ടപദി ആട്ടപ്രകാരം
കൃഷ്ണാർജ്ജുനസംവാദം	ശേഷസമുച്ചയം-തന്ത്രം
ഭഗവദ്ഗുഹപാന	

Printed at
The Kesari Press, Vazhuthacaud,
Published by the Curator, Oriental Manuscripts Library,
Trivandrum.

May 1960/1135 Medam

www.TheCMSIndia.org

www.marggam.com

Digital Library of Christianity in India

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of knowledge, on the music, art and dance of about thirty million Christians in India.

Support Our Ongoing Projects

- Marggam, Digital Library of Christianity in India.
- Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopaedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
 - Music Iconography.
 - Christian Art.